

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Право

Закон України
Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

▶ СТОР. 8—13

Проблема

Чужий врожай, наче свій власний, злочинці збирають у степах Таврії

▶ СТОР. 27

Перспектива

Луцьк отримав шанс знову стати портовим містом

▶ СТОР. 29

№№ 122-123 (6376-6377) ВІВТОРОК, 5 ЛИПНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР: «Вибіг на вулицю і кричу: «Люди! Слов'янськ визволили!»

На порядку денному нинішнього тижня — 140 законопроектів

Погоджувальна рада

До завершення четвертої сесії Верховної Ради України восьмого скликання залишилося два пленарні тижні. Тож, незважаючи на жарке літо, роботи у депутатів вдосталь. На погоджувальній раді голів парламентських комітетів і лідерів депутатських фракцій найбільше пристрастей вирувало навколо стрімкого зростання тарифів на житлово-комунальні послуги для населення та закону про спецконфіскацію, який сприятиме поверненню до держбюджету коштів, украдених Януковичем, та які буде спрямовано на потреби оборони та соціальний захист. Загалом у порядку денному парламенту на нинішній пленарний тиждень — майже 140 законопроектів.

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій наголосив, що народним обранцям до кінця сесії належить вирішити багато питань — не лише ухватити важливі законопроекти, а й визначитися щодо зняття недоторканності з суддів та обрання суддів. Глава парламенту відзначив, що із понад 3,5 тисячі суддів, які стоять у черзі на призначення, буде визначено перелік суддів, котрі є «неконфліктними», тобто до діяльності яких немає запитань чи нарікань. І вже цього тижня, як тільки питання буде готове до розгляду, його буде винесено на розгляд сесійної зали.

▶ СТОР. 2

Люди переходять через дорогу біля українського танка у визволеному від терористів Слов'янську (Донецька обл.), у вівторок, 8 липня 2014 р. 5 липня українські силовики визволили від терористів Слов'янськ.

Сьогодні у Слов'янську та Краматорську відзначають другу річницю визволення міст від проросійських збройних формувань. У програмі — урочисті мітинги, покладання квітів до пам'ятних знаків полеглим українським бійцям, автопробіг, тематичні зустрічі в закладах культури. Завершить цей день у Краматорську концерт переможниці Євробачення-2016 Джамали, у Слов'янську — виступ оркестру Національної гвардії України.

Окупація тривала майже три місяці. 5 липня 2014 року на світанку свої позиції залишили озброєні сепаратисти під керівництвом громадянина Російської Федерації Ігоря Гіркіна. На спорожнілих блокпостах українські військові не зустріли опору. Після відходу загарбників місто виявилося нашпигованим зброєю та вибухівкою. Про останні дні окупації, а також про те, як мешканці сприймали українських військових, «Голосу України» розповів очевидець подій Денис Бігунов, нині — координатор руху «Сильні громади Донеччини» у Слов'янську.

▶ СТОР. 6

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

УВАГА!

Електронний варіант «Голосу України» має свої переваги

Оформити передплату на електронну версію — вигідно для користувачів, адже це:

— вільний доступ до всіх матеріалів свіжого номера «Голосу України», починаючи з 00.00 годин доби;

— можливість передплатити газету на будь-який термін: день, місяць, квартал, півроку, рік. Що більший передплачуваний період, то менше передплатний тариф;

— можливість читати газету в такому самому форматі, як на паперовому носії (pdf);

— користування архівом матеріалів, починаючи з дати виходу першого номера газети — 01.01.1991 року.

Оплату електронної версії газети можна здійснювати в будь-якій валюті. Докладніше читайте на сайті golos.com.ua запитом на електронну пошту reg4@golos.com.ua та за телефоном (044)453-44-56.

ПОДІЇ

Російські обмеження транзиту отримають адекватну відповідь

Нами підготовлено адекватні заходи у відповідь, і вони будуть введені в дію невідкладно. Так відреагував Кабінет Міністрів України на запровадження Російською Федерацією додаткових обмежень щодо транзиту українських товарів через свою територію. Про це повідомляє Міністерство економічного розвитку і торгівлі. За інформацією відомства, йдеться, зокрема, про транзит до Республіки Казахстан і Киргизької Республіки. Законодавчі зміни також передбачають повну заборону транзиту товарів «під ембарго».

«Вказані зміни тимчасово можуть викликати повну зупинку транзиту товарів з України через територію РФ, не лише до Республіки Казахстан, Киргизької Республіки, а й до третіх країн», — йдеться у повідомленні.

Міністерство інфраструктури України просить перевізників врахувати нові обмеження при плануванні поставок українських товарів транзитом через територію Росії в треті країни і називає ці обмеження Російської Федерації непрозорими, невиправданими та такими, що мають дискримінаційний характер, і відповідно порушують зобов'язання, зокрема, взяті в рамках Світової організації торгівлі.

КОРОТКО

■ На Херсонщині створили «Книгу побажань» для членів команди України, котрі братимуть участь в Олімпійських іграх-2016 у Ріо-де-Жанейро. А для кращої підготовки до турніру обласна рада виділила його учасникам з місцевого бюджету чверть мільйона гривень, **інформує наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

■ На Рівненщині на базі дитячого санаторно-оздоровчого комплексу «Електронік-Рівне» розпочали роботу три профільні літні школи для обдарованої молоді області — «Релігієзнавство, історія релігії», «Соціально-економічні дослідження» та «Філологія», **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Україна за півроку скоротила споживання газу майже на 13 відсотків *(УНІАН)*

Зняти напругу довкола рішення про спецконфіскацію

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій наголошує, що святкування минулого тижня 20-річчя Конституції України було важливим заходом, «бо ухвалення Основного Закону держави у 1996 році справді історична подія, яка відбулася у Верховній Раді України». Про це він сказав в інтерв'ю парламентському телеканалу «Рада».

А. Парубій назвав символічним той факт, що до участі у святкуванні річниці Конституції долучилися як інтерни, які проходять практику у Верховній Раді, так і творці Конституції. На думку глави парламенту, важливо, що на урочистостях виступили Президент Петро Порошенко, перший Президент Леонід Кравчук, народні депутати різних скликань, учасники АТО.

Голова Верховної Ради наголосив, що робитиме все для подальшої відкритості парламенту, для покращення законодавчої роботи та для зростання авторитету парламенту в суспільстві. За його словами, «є задум під час здійснення літнього ремонту в будівлях Верховної Ради додати елементи, які свідчитимуть про історію і сьогодення українського парламенту».

Підбиваючи підсумки тижня, Голова Верховної Ради особливо відзначив проведення Форуму місцевого розвитку в Трускавці, під час якого відбулася його зустріч з Маршалком Сейму Республіки Польща Мареком Кухчінським. «Ми обговорили питання прикордонного співробітництва, питання розвитку інфраструктури в прикордонних областях», — сказав А. Парубій і наголосив, що «співробітництво з Польщею у різних сферах має для України велике значення, — це й економічна співпраця, співпраця в безпековій сфері, і співпраця в побудові інфраструктури». Він висловив переконання, що розвиток україно-польських відносин має великий потенціал: «Це довготривалий стратегічний напрямок».

Голова Верховної Ради України, прогнозуючи розвиток подій цього пленарного тижня, висловив сподівання, що парламент розгляне проект закону про спецконфіскацію. При цьому він пояснив, що «це питання — на лінії ризику», воно «ставить під загрозу прийняття рішень наступного пленарного тижня». Зокрема, сказав А. Парубій, «Народний фронт» вийшов з твердою політичною позицією, що «поки не буде розглянутий закон про спецконфіскацію, доки кошти Януковича не будуть спрямовані на безпеку та оборону, «Народний фронт» відмовляється брати участь у голосуванні». За словами А. Парубія, «триває узгоджена підготовка цього закону з європейськими експертами та юристами».

«Я дуже сподіваюся, що нам вдасться вийти з узгодженим законопроектом у зал, що не буде запитань ні у експертів, ні у європейських друзів. Це питання дозволить зняти політичну напругу та дискусію з цього приводу», — підкреслив А. Парубій.

Також цього пленарного тижня Верховна Рада має розглянути питання про позбавлення повноважень, затримання та арешт народного депутата Олександра Онищенка. «Це дуже резонансне питання. Подібні питання -це завжди великий виклик для парламенту. Тому я весь час наголошував, що в цьому питанні ми повинні діяти згідно із законом і робити так, щоб не було підстав оскаржувати рішення Верховної Ради». Він нагадав, що «до Верховної Ради надійшло подання на затримання та арешт депутата Олександра Онищенка і, згідно із законом, Регламентний комітет дав необхідний час для підготовки письмових пояснень і винесення рішення, яке зобов'язує мене як Голову Верховної Ради України поставити це на порядок денний сесії. Згідно із законом — не пізніше як за 7 днів від рішення комітету я маю це питання поставити».

Серед інших питань, за словами глави парламенту, планується розглянути великий пакет документів з призначення і звільнення суддів.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

На порядку денному нинішнього тижня — 140 законопроектів

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відповідальність, а не популізм

Голова фракції Блоку Петра Порошенка Ігор Гринів закликав парламент найближчим часом розглянути та ухвалити законопроект про спецконфіскацію, розгляд якого було відкладено минулого пленарного тижня. За його словами, фракції «вийшли на узгоджений проект» і фракція БПП також голосуватиме «за». При цьому Ігор Гринів наголосив, що всі кошти, отримані від спецконфіскації, мають піти на фінансування двох напрямків — розвиток Збройних Сил і на ремонт та відновлення доріг.

Крім того, парламентарій запропонував включити до порядку денного на нинішній пленарний тиждень важливі законопроекти, які вирішують проблему утилізації побутових відходів, яку загострила трагедія на львівському сміттєзвалищі.

Фракція БПП також наполягає на розгляді законопроекту про внесення змін до Закону «Про телебачення і радіомовлення» (щодо удосконалення процедури застосування санкцій Національною радою). «У нас лишилося дуже мало днів роботи парламенту, тому я закликаю всіх депутатів відповідально поставитись до тієї роботи, яка залишилась впродовж двох тижнів у Верховній Раді, з тим, щоб прийняти необхідні закони», — закликав Ігор Гринів.

«Народний фронт» не голосуватиме за жоден законопроект, поки не буде ухвалено закон про спецконфіскацію, — заявив **лідер фракції «Народний фронт» Максим Бурбак.** За словами депутата, без цього закону гроші з арештованих рахунків Януковича можуть повернутись назад в офшори. «Ось ваш вибір: гроші на підтримку вітчизняної оборони, або ви за те, щоб цими грошима платили російським вбивцям», — сказав Максим Бурбак. Парламентарій навів приклад Швейцарії, де з 1 липня набув чинності аналогічний закон, який регулює порядок заморожування, конфіскації та повернення активів владою Швейцарії урядам третіх країн.

Нові тарифи — зашморг для більшості людей

Лідери фракцій, котрі вважають себе опозиційними, закликали парламент не стояти осторонь проблем зростання тарифів на газ, опалення, гарячу воду та інші комунальні послуги, що зараз найбільше турбує людей, і виправити ситуацію.

Лідер фракції Опозиційного блоку Юрій Бойко запропонував провести у парламенті дебати за участю керівництва уряду та щоб Верховна Рада висловила свою позицію щодо необґрунтованого, на його погляд, зростання тарифів. Фракція також наполягає на розгляді законопроектів про спрямування інфляційних доходів на додаткові виплати бюджетникам та соціальні програми, скасування арештів рахунків підприємств теплокомуненерго. «Пропонуємо парламенту останні два тижні зосередитися на суто економічних законах, які необхідні людям, а не на політичних деклараціях», — закликав Ю. Бойко.

Лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко навів дуже тривожні цифри: за його словами, після зростання тарифів вартість комунальних послуг із опаленням за однокімнатну квартиру становитиме 1561 гривню на місяць, двокімнатної — 3038 гривень, трикімнатної, площею до 70 квадратних метрів — 3914 гривень, а сільський будинок площею до 100 квадратів — 3600 гривень. Для порівняння, зауважив лідер радикалів, за такий же будинок досі платили 500—600 гривень на місяць.

Дмитро Андрієвський, Сергій Власенко.

Політик наголосив, що не можна вважати «багатою» людину із доходом у 3600 гривень, яка вже не підпадає під субсидії. Фракція Радикальної партії наполягає повернути населенню пільговий обсяг споживання газу — по 3600 гривень за 1200 кубометрів газу, обґрунтувати доцільність зростання тарифів і чому за вітчизняний газ люди повинні платити за тарифами імпортного газу. Фракція також вимагає оприлюднити умови, на яких підписано урядом домовленості з МВФ. О. Ляшко заявив, що радикали й надалі блокуватимуть парламентську трибуну з вимогами створити ТСК для розслідування корупції серед висококопосадовців та знизити тарифи за комунальні послуги для населення.

Провести аудити житлово-комунальних та енергетичних підприємств та запровадити мораторій на підвищення тарифів за комунальні послуги пропонував і **співголова депутатської групи «Відродження» Віктор Бондар**. Він навів статистичні дані, за якими заборгованість за оплату житлово-комунальних послуг населенням уже становить 13 мільярдів гривень, а за прогнозами на кінець року сягне 22 мільярдів гривень. При цьому, відзначив депутат, на кінець квітня 2016 року держава на 11 мільярдів гривень переплатила різним газопостачальним компаніям за газ. Тоді як заборгованість перед підприємствами, які постачають житлово-комунальні послуги, становить 25,2 мільярда гривень.

Голова депутатської групи «Воля народу» Ярослав Москаленко звернув увагу на те, що сьогодні за субсидіями переплата 41%, бо постановою Кабміну вдвічі збільшено норму споживання газу споживачам без лічильників на газ і тепло. За його словами, якщо у 2017 році субсидії становитимуть 10% від ВВП, то це стане крахом для економіки. Неприпустимим вважає депутат і те, що в структурі тарифів на газ понад 50% — податки. Я. Москаленко наголосив, що за все це платитимуть ті люди, котрі не підпадають під субсидії: вони сплачують податки із доходів, а потім їх фактично ще раз обкладають податками через комунальні послуги. «Проблема полягає у тіньових схемах, через які кошти з держбюджету через субсидії перекачуються на рахунки газовидобувних та газопостачальних компаній», — вважає парламентарій.

Максим Бурбак, Ігор Гринів, Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів.

Лідер депутатської фракції «Самопоміч» Олег Березюк заявив, що в Україні є «другий фронт» — медичне обслуговування. За його словами, від інфаркту помирає вдвічі більше чоловіків працездатного віку, аніж на фронті. Депутат навів приклад райцентру Умань, звідкіля до найближчого центру інвазивної допомоги 200 кілометрів, і хвору людину практично неможливо довести до лікарні. Депутат назвав реформування сфери охорони здоров'я «псевдореформою». Щодо зростання тарифів, О. Березюк висловив думку, що це зупинить економіку України, бо збідніють працюючі люди.

Лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко заявила, що переходить до радикальних заходів. Вона звернула увагу на те, що людям продають газ по 285 доларів за тисячу кубометрів, а собівартість газу вітчизняного видобутку — 15—18 доларів. На думку політика, через зростання тарифів «хтось» уже поклав очі на українські надра і хоче заробляти на них надприбутки, тоді як газ та інші надра за Конституцією належать народові України. Лідер «Батьківщини» також звернула увагу на те, що гроші на субсидії — це не гроші держави, а гроші з кишень громадян, платників податків.

Фракція «Батьківщина» вимагає створити в парламенті ТСК щодо діяльності НАК «Нафтогаз України» та «Укргазвидобування», ухвалити три законопроекти, які сприятимуть зниженню тарифів — спрямувати на потреби населення газ вітчизняного видобування, знизити ренту на газ для державного підприємства «Укргазвидобування», встановити для споживачів, котрі не мають лічильників, норматив споживання за будівельними стандартами, а не завищені удвічі-тричі норми, які діють зараз.

Ю. Тимошенко повідомила, що через зростання тарифів «Батьківщина» подала судовий позов на Прем'єр-міністра, уряд, керівника НКРЕ, і на 25—27 липня вже призначені судові розгляди.

Дзеркальні санкції

Перший віце-прем'єр-міністр України — міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів назвав нові торговельні обмеження, запроваджені Росією, економічно і юридично необґрунтованими. Він повідомив, що на урядовій нараді за участю Прем'єр-міністра Кабмін запровадив «дзеркальні» санкції: затвердив рішення про подальше обмеження транзиту російських товарів, а указом Президента продовжено до 31 грудня 2017 року торгове ембарго на товари з Росії. С. Кубів закликав, незважаючи на те, що за останні 20 років 70% експорту було орієнтовано на Росію, думати зараз не про минуле, а про завтра. «Ми запропонуємо дзеркальні санкції діям Росії щодо транзиту товарів, — сказав віце-прем'єр. — Це чітка позиція, яка відповідає нормам світового права». Зі слів С. Кубіва, Україна також підніме мита на російські товари та ще раз звернеться до лідерів європейської спільноти продовжити санкції щодо Росії. (Як відомо, вчора Російська Федерація ввела додаткові обмеження щодо транзиту через територію Росії товарів з України.)

Під час виступу першого віце-прем'єра лідер Радикальної партії Олег Ляшко знову порушив питання зростання тарифів і демонстративно покинув залу засідання.

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства Дмитро Андрієвський звернув увагу на загрозливу ситуацію на підприємствах, що надають житлово-комунальні послуги. Зокрема, за його словами, «Київенерго» через великі борги фактично припинило роботи з підготовки до нового опалювального сезону та не ліквідовує аварійні ситуації.

На думку Д. Андрієвського, стабілізувати ситуацію зможе проект закону про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування суб'єктів господарювання у сферах теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, внесений до парламенту групою народних депутатів (№ 2706), який накладає мораторій на нарахування пені й штрафів для підприємств, які надають комунальні послуги населенню, що виникла з вини держави через неперерахування різниці у тарифах.

Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Андрій Кожем'якін закликав ухвалити законопроект, який дасть змогу амністувати ув'язнених учасників АТО, котрі не скоїли тяжкі злочини. А **голова Комітету з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин Григорій Немиря** вимагав виправити ситуацію із порядком виплати пенсій та інших соціальних виплат вимушеним переселенцям, які, на його думку, порушує конституційні права людей і запроваджує поліцейські механізми в демократичній державі. Парламентарій звернув увагу на те, що нині Україна на четвертому місці у світі за кількістю вимушених переселенців — після Сирії, Іраку та Ємену.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Наші ВМС повернуть свої бази в Криму

У неділю під час урочистостей з нагоди Дня Військово-морських сил України Президент Петро Порошенко передав ВМС два новозбудовані броньовані катери «Бердянськ» та «Аккерман». Це перші броньовані катери українського виробництва, оснащені системами спостереження та розвідки і здатні знешкоджувати надводні та повітряні цілі. Невдовзі до складу ВМС ЗСУ увійдуть ще кілька катерів такого типу. «Символічно, що саме сьогодні до складу Військово-морських сил України увійдуть два броньовані артилерійські катери, які передаються на бойове випробування для постановки на озброєння. Швидкісні й непомітні, економічні та ефективні, розроблені і збудовані українцями, випробувані українськими моряками. А назви морських портів зі Сходу та Південного Заходу на їхніх бортах — «Бердянськ» і «Аккерман» — символізують нашу українську національну єдність», — сказав Петро Порошенко та підкреслив, що це лише початок, а в перспективі й поповнення флоту кораблями, ударними ракетними комплексами, введення до складу морської авіації вітчизняного патрульного літака», — підкреслив глава держави.

Наголосивши на необхідності системного нарощування військово-морського потенціалу України, який має забезпечити надійний захист портів, узбережжя, морських комунікацій та наших національних інтересів на морі, П. Порошенко зазначив, що впродовж останніх 25 років було добудовано лише чотири кораблі, до того ж унаслідок російської окупації Криму наша держава втратила майже 70 відсотків корабельного складу.

«Мені відомі всі проблеми флоту. Нещодавно завершила роботу інспекційна група, яка за моїм дорученням вивчила стан справ у Військово-морських силах і нині готує ґрунтовні пропозиції щодо нарощування бойового потенціалу, створення відповідної інфраструктури та поліпшення всебічного забезпечення українського флоту», — сказав він та наголосив на необхідності зламати негативні тенденції минулих років та зробити все можливе для відродження Військово-морських сил.

Під час урочистостей Президент також повідомив про призначення командувача Військово-морських сил Збройних Сил України — ним став Ігор Воронченко, який до цього часу виконував обов'язки очільника ВМС.

Крім сучасних кораблів, військові моряки також повинні мати надійний тил на землі. Тож під час урочистостей в Одесі П. Порошенко також вручав ключі від новозбудованих квартир. «Одним з основних завдань вбачаю забезпечення житлом українських моряків і в першу чергу тих, хто, не вагаючись, залишив його в окупованому Криму. Тут, в Одесі, військовослужбовці мають бути забезпечені житлом, особливо ті, хто зберіг вірність присязі і вийшов із Криму», — заявив глава держави та висловив тверде переконання, що житлові проблеми ВМС мають вирішуватися не гірше, ніж загалом у ЗСУ, де за останні два роки — з червня 2014-го і дотепер — особовий склад отримав 1927 квартир, а 31 родина скористалася грошовою компенсацією за належне їм житло. Зазначивши, що нині 600 військовослужбовців-моряків змушені жити на кораблях, Президент доручив міністру оборони узгодити з Мініфраструктури рішення про передачу двох будинків біля порту, щоб в короткий термін зробити там гуртожитки. «Міністерство оборони отримало наказ від мене, гроші на модернізацію будинків знайдено, рішення в уряді погоджено, і я ставлю завдання, щоб до кінця року цей комплекс робіт було завершено і мені з цього приводу була доповідь. Щоб ми більшість військових моряків із кораблів переселили в гуртожитки на березі», — додав глава держави та повідомив, що найближчим часом почне працювати програма із забезпечення житлом військовослужбовців і членів їх родин.

Голова Верховної Ради Андрій Парубій, вітаючи матросів, старшин, мічманів, офіцерів, генералів та адміралів із Днем Військово-морських сил України, підкреслив, що не випадково це свято відзначається у липні, адже саме в цей час українці згадують і вшановують великий морський похід та перемогу київського князя Олега під Константинополем у 907 році, і під час цього походу князь Олег на знак успіху прибив свій щит на воротах Царгороду.

Він також нагадав, що наші Військово-морські сили уславлені морськими тріумфами прадідів-козаків. Всесвітньо відомі переможні походи козацьких флотилій гетьмана Петра Сагайдачного проти Османської імперії. Про них писали венеціанські, французькі, італійські дипломати й хроністи. Уперше в новітній історії України синьо-жовті та українські морські прапори було піднято на кораблях Чорноморського флоту 29 квітня 1918 року. А після анексії Криму навесні 2014 року День Військово-морських сил Збройних Сил України набув нового змісту та значення. «Переконаний: українські моряки повернуть Україні Крим та наші військово-морські бази на Чорному морі», — заявив Андрій Парубій та наголосив, що Україна завжди була, є і буде морською державою, а її моряки — взірцем мужності, патріотизму та високого професіоналізму.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ПА ОБСЄ закликає звільнити анексовані території

Делегація Верховної Ради бере участь у роботі XXV щорічної сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ, яка проходить у Тбілісі (Грузія). До її складу входять народні депутати Артур Герасимов (голова делегації), Ольга Бєлькова, Сергій Висоцький, Антон Геращенко, Тетяна Острікова, Ігор Попов та Нестор Шуфрич.

Основна тема цієї сесії ПА ОБСЄ звучить так: «25 років парламентського співробітництва: зміцнення довіри через діалог». У ній беруть участь три сотні парламентаріїв із 57 країн—учасниць Організації з безпеки та співробітництва в Європі та представники багатьох асоційованих країн і міжнародних організацій.

Із вітальними промовами до учасників форуму звернулися Президент Грузії Георгій Маргвелашвілі, спікер парламенту Грузії Давід Усупашвілі, Прем'єр-міністр Грузії Георгій Квірікашвілі, Президент Парламентської Асамблеї ОБСЄ Ілкка Канерва та діючий керівник ОБСЄ, міністр закордонних справ Німеччини Франк Вальтер Штайнмайєр.

Президент ПА ОБСЄ акцентував увагу учасників заходу на необхідності концентрації зусиль на спільному протистоянні міжнародному тероризму, гарантуванні безпеки усіх країн, поваги до територіальної цілісності та недоторканості міжнародних кордонів. Франк Вальтер Штайнмайєр нагадав про наявність на просторі ОБСЄ низки заморожених і гарячих конфліктів, окремо виділивши збройний конфлікт на сході України. Він висловив жаль з приводу того, що Мінські домовленості хоч і намітили основні шляхи мирного вирішення конфлікту, їхня реалізація постійно торпедується. Він окремо наголосив на неприпустимості нападів на особовий склад місії ОБСЄ, знищення її безпілотників та іншого технічного обладнання.

ПА ОБСЄ переважною більшістю голосів ухвалила резолюцію «Щодо порушень прав людини та основоположних свобод в Криму», проект якої був ініційований Наталією Агафоновою та представлений Сергієм Висоцьким. Резолюція рішуче закликає Російську Федерацію припинити агресію проти України і в повному обсязі виконувати свої зобов'язання відповідно до Статуту ООН, Гельсінського заключного акта та інших норм і принципів міжнародного права, принципів і зобов'язань ОБСЄ, засуджує незаконну анексію Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, заборону окупаційною владою РФ діяльності Меджлісу кримськотатарського народу, а також вкотре вимагає від Російської Федерації звільнити незаконно анексовані території та повернути їх Україні, закликає держави-учасниці утриматися від будь-яких дій або вчинків, які можуть означати, прямо або опосередковано, визнання зміни статусу Автономної Республіки Крим та міста Севастополь як невід'ємної частини України. Резолюція рішуче засуджує всі порушення фундаментальних свобод та прав людини на Кримському півострові, зокрема, зростання репресій, насильства і дискримінації проти кримськотатарського корінного народу та етнічних українців, у тому числі викрадення, вбивства, тортури і жорстоке поводження, насильницькі зникнення, безпідставні арешти і затримання та тюремні ув'язнення.

Крім того, в рамках XXV щорічної сесії ПА ОБСЄ було проведено захід «Порушення прав людини та фундаментальних свобод в Криму», організований делегацією України та Світовим конгресом українців. Захід став гарною нагодою звернутися до парламентаріїв країн, що входять в ПА ОБСЄ, з метою ознайомлення з ситуацією з порушенням прав людини, що виникла в АР Крим та місті Севастополь після їхньої незаконної окупації Російською Федерацією, що стало прикладом безпрецедентного порушення міжнародного права в сучасній історії.

Під час засідання Загального Комітету з економічних питань, науки, технологій та навколишнього середовища на XXV Щорічній сесії ПА ОБСЄ абсолютною більшістю голосів ухвалено ініційований головою Постійної делегації Верховної Ради України в ПА ОБСЄ Артуром Герасимовим проект резолюції «Тридцята річниця Чорнобильської катастрофи». Резолюція особливо наголошує на необхідності продовжувати на національному та міжнародному рівнях докладати зусиль із ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, зменшувати її вплив на здоров'я населення, а також послабляти її екологічні, соціальні та економічні наслідки та вживати заходів з метою рекреації постраждалих від радіації територій.

Голову Постійної делегації Верховної Ради України у ПА ОБСЄ Артура Герасимова обрано на посаду заступника Голови Комітету Парламентської Асамблеї з економічних питань, науки, технологій та навколишнього середовища. Обрання на цю відповідальну посаду означає входження представника України до складу Бюро Парламентської Асамблеї, що значно посилює позицію України в ПА ОБСЄ.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Акція Центру протидії корупції біля Верховної Ради України з вимогою зняття недоторканності та арешту депутата, члена депутатської групи «Воля народу» Олександра Онищенка.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Як встановити межі столиці?

На цю тему 11 липня йтиме дискусія у Верховній Раді. Також цього дня очікується підписання Меморандуму про взаєморозуміння та співпрацю між Київською міською радою, регіональними місцевими радами та Київською обласною державною адміністрацією про встановлення і зміни меж столиці.

Ініціатором врегулювання цього гострого питання виступив Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування, а шукати порозуміння представникам органів місцевого самоврядування, прилеглих до столиці територіальних громад, обласної ради та облдержадміністрації допоможуть народні депутати, члени провідних асоціацій та дипломатичних установ. «Голос України» інформуватиме про те, до чого вдасться домовитися.

Вл. інф.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України, а також працівники секретаріату Комітету щиросердно вітають з днем народження секретаря Комітету **ЛУБІНЦЯ Дмитра Валерійовича *(на знімку)*** та зичать йому міцного здоров'я, щастя, достатку, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

КОНКУРС

Ніжин — це не тільки огірочки

Журналісти багатьох всеукраїнських та регіональних медіа ходили Ніжином, роздивляючись на його старовину. Прес-тур із представлення міста у фіналі конкурсу «7 чудес України»: історичні міста та містечка» показав, як мало ми знаємо свою країну.

Запросили журналістів ознайомитися з туристичними принадами міста голова фонду «Рідна країна» Микола Томенко разом із народним депутатом, представником Ніжина в парламенті Олександром Кодолою **(на знімку ліворуч)**. Активну участь в організації заходу взяли керівники міста та депутати міської ради.

«Старовинна історія, архітектурні пам'ятки, велике культурне надбання роблять Ніжин серйозним претендентом на перемогу у фіналі конкурсу «7 чудес України». Ніжину є чим здивувати навіть вибагливого туриста. Ну де ще, крім Ніжина, побачите такий архітектурний ансамбль, де сплелися історія і традиції кількох національностей? Ніде, крім Ніжина, ви не побачите такого унікального музею, як поштова станція. В якому місті є ще така унікальна пішохідна зона, як Гоголівська вулиця? Який ще університет України може похвалитися такою історією, випускниками і культурним надбанням, як університет імені Гоголя? І це вже не кажучи про наш місцевий бренд, якому сотні років, — знаменитий ніжинський огірок», — так прокоментував участь Ніжина в конкурсі «7 чудес України» організатор прес-туру Олександр Кодола.

До того ж у Ніжині нині проходить дослідження підземель, і науковці переконані: відкриття попереду!

А знамениті ніжинські огірочки, як встановили вчені, такі хороші, бо вирощені на особливому ніжинському ґрунті з іонами срібла в радіусі 30 кілометрів.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Фото Тетяни КОСТЕНЕВИЧ.

Хто і чому зазіхає на життя та здоров'я українських учнів?

До Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти надходять численні звернення районних рад, районних державних адміністрацій за дорученням жителів відповідних районів, висловлюючи волю та настрої батьківської громадськості з питання забезпечення обов'язкового безоплатного харчування учнів 1—4 класів загальноосвітніх навчальних закладів, яке скасовано нормою Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24 грудня 2015 року №911-VIII, внесеного Прем'єр-міністром України Арсенієм Яценюком. У зазначених зверненнях наголошується, що сьогоднішня політика, яка проводиться вищим політичним керівництвом, призводить до руйнації наукової, освітньої галузей, а діти стають найбільш вразливою категорією населення держави.

Українське суспільство стурбувало те, що з прийняттям вищезазначеного закону було суттєво порушено права громадян України, у тому числі найменш захищених — учнів загальноосвітніх навчальних закладів, обмеживши їхнє право на забезпечення безплатним харчуванням.

Позбавлення учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів такого права вступає у протиріччя з нормами статті 22 Конституції України, відповідно до якої під час прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Рішенням Конституційного Суду України №18-рп/2002 від 21.11.2002 року зафіксовано, що аналіз положень частин другої, третьої статті 53 Конституції України стосовно обов'язковості й доступності освіти дає підстави вважати, що обов'язок створити умови для здобуття повної загальної середньої освіти в державних і комунальних навчальних закладах Конституцією України покладається на державу. З доступністю обов'язкової загальної середньої освіти в державних і комунальних навчальних закладах безпосередньо пов'язана безоплатність.

Поділяючи позицію щодо порушення Основного Закону України в частині скасування безкоштовного харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів, не можна оминути аналогічну проблему стосовно окремих категорій учнівпрофесійно-технічних навчальних закладів.

Вищезазначеними змінами також скасовано право на забезпечення безплатним харчуванням учнів із неповних та багатодітних сімей у професійно-технічних навчальних закладах, що раніше було встановлено в статті 5 Закону України «Про охорону дитинства», чим звужено зміст прав і свобод громадян України.

Аналізуючи категорію «звуження змісту прав і свобод», Конституційний Суд України в мотивувальній частині свого Рішення від 11 жовтня 2005 року №8-рп/2005 (справа про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання) констатував: «Зміст прав і свобод людини — це умови і засоби, які визначають матеріальні та духовні можливості людини, необхідні для задоволення потреб її існування і розвитку. Обсяг прав людини — це кількісні показники відповідних можливостей, які характеризують його множинність, величину, інтенсивність і ступінь прояву та виражені в певних одиницях виміру.

Звуження змісту прав і свобод означає зменшення ознак, змістових характеристик можливостей людини, які відображаються відповідними правами та свободами, тобто якісних характеристик права. Звуження змісту прав і свобод — це зменшення кола суб'єктів, розміру території, часу, розміру або кількості благ чи будь-яких інших кількісно вимірювальних показників використання прав і свобод, тобто їх кількісної характеристики».

Крім того, Конституційний Суд України у своєму рішенні від 22 вересня 2005 року №5-рп/2005 (справа про постійне користування земельними ділянками) роз'яснив своє розуміння словосполучення «звуження змісту та обсягу прав і свобод людини і громадянина», що міститься у частині третій статті 22 Конституції України. Так, Конституційний Суд України вважає, що «...конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані, при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. Скасування конституційних прав і свобод — це їх офіційна (юридична або фактична) ліквідація. Звуження змісту та обсягу прав і свобод є їх обмеженням. У традиційному розумінні діяльності визначальними поняттями змісту прав людини є умови і засоби, які становлять можливості людини, необхідні для задоволення потреб їх існування та розвитку. Обсяг прав людини — це їх сутнісна властивість, виражена кількісними показниками можливостей людини, які відображені відповідними правами, що не є однорідними і загальними». При цьому Конституційний Суд України зазначив, що «загальновизнаним є правило, згідно з яким сутність змісту основного права в жодному разі не може бути порушена».

У зв'язку з цим Конституційний Суд України вважає, що визнання законом правових актів такими, що втратили чинність, зупинення їх дії, внесення змін і доповнень стосовно закріплених в них прав і свобод людини та громадянина є скасуванням або обмеженням цих прав і свобод.

Також у своєму рішенні від 9 липня 2007 року №6-рп/2007 Конституційний Суд України висловлює позицію про те, що «невиконання державою взятих на себе соціальних зобов'язань порушує принцип соціальної, правової держави (стаття 1 Конституції України). Конституційний Суд України, зокрема, вважає, що, утверджуючи і забезпечуючи права і свободи громадян, держава окремими законами України встановила певні соціальні стандарти, гарантії, компенсації, що є складовою конституційного права на соціальний захист і юридичними засобами здійснення цього права, а тому відповідно до частини другої статті 6, частини другої статті 19, частини першої статті 68 Конституції України вони є загальнообов'язковими, однаковою мірою мають додержуватися органами державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовими особами. Невиконання державою соціальних зобов'язань та стандартів щодо окремих осіб ставить громадян у нерівні умови, підриває принцип довіри особи до держави, що закономірно призводить до порушення принципів соціальної, правової держави».

Таким чином, Верховна Рада України, приймаючи Закон України №911-VIII, відійшла від приписів Конституції України і допустила звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів, що є неприпустимим.

До 18 січня 2015 року безоплатним харчуванням у школах України держава забезпечувала всіх учнів 1—4 класів державних та комунальних навчальних закладів незалежно від фінансового стану їхніх родин. Забезпечувалося рівність права дітей молодшого шкільного віку. Цю норму було прописано в постановах Кабінету Міністрів України від 19.06.2002 р. №856 «Про організацію харчування окремих категорій учнів у загальноосвітніх закладах», від 22.11.2004 р. №1591 «Про затвердження норм харчування у навчальних та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку», від 02.02.2011 року №116 «Про затвердження Порядку надання послуг з харчування дітей у дошкільних, учнів у загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах, операції з надання яких звільняються від обкладання податком на додану вартість», спільного наказу Міністерства освіти і науки України та Міністерства охорони здоров'я України від 16.05.2005 року №242/329, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 15.06.2005 року за №661/10941 «Про затвердження Порядку організації харчування в навчальних та оздоровчих закладах». Згідно з пунктом 5 Постанови Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 року №116, у навчальних закладах за рахунок бюджету харчувалися тільки такі категорії дітей: діти-чорнобильці, учні 1—4 класів, діти — сироти й ті, хто позбавлений батьківського піклування, школярі з малозабезпечених сімей.

Згідно з інформацією Міністерства освіти і науки України, станом на 1 вересня 2015 року кількість учнів у загальноосвітніх навчальних закладах становила 3 749 624 особи, з яких у 1—4 класах — 1 599 250 осіб, у 5—9 класах — 1 705 126, у 10—11(12) класах — 401 021.

Безкоштовним харчуванням у загальноосвітніх навчальних закладах (без дітей в інтернатних закладах) забезпечувалося 1 528 тисяч осіб, в тому числі у міській місцевості — 1 019 264 та в сільській — 509 435.

Безплатним харчуванням забезпечувались такі категорії учнів: потерпілі внаслідок аварії на ЧАЕС (97 224 особи), діти-сироти та позбавлені батьківського піклування (49 461), учні з особливими потребами (62 075), учні з малозабезпечених сімей (139 828) та учні 1—4 класів.

Б. Чижевський.

Вартість одноразового харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів комунальної форми власності коливається по Україні від 10 до 45 гривень. З урахуванням роботи груп продовженого дня діти можуть харчуватися 2—3 рази в день.

У 817 професійно-технічних навчальних закладах, підпорядкованих Міністерству освіти і науки України, станом на 01.01. 2016 року контингент учнів, слухачів налічує 303,1 тисячі осіб. Із них здобувають нарівні з професійною освітою загальну середню освіту 185401 особа. Також у професійно-технічних навчальних закладах навчається 14,0 тисяч учнів із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування і 4,8 тисячі осіб з особливими освітніми потребами. Переважна більшість учнів професійно-технічних навчальних закладів — із малозабезпечених та соціально не захищених сімей. На ціну витрат на харчування впливає також наявність земельного господарства, наприклад, у професійно-технічних навчальних закладах аграрного спрямування.

З метою визначення методології розрахунку на безплатне харчування учнів професійно-технічних училищ доведено контрольні цифри, наприклад по Вінницькій області ця сума дорівнює 44,80 грн. на одного учня, у Київській області — 59 грн., а в м. Бровари Київської області — 45 грн. на одного учня-сироту. Водночас є області, де ця сума вдвічі більша.

Ціна питання: за одноразового харчування обсяг витрат — 50—130 млн. грн. на день, за дво-, триразового харчування ці цифри відповідно вдвічі-втричі більші. Точні цифри у даний час навряд чи хто назве. Ініціаторів децентралізації, дерегуляції організації харчування учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів цікавить не здоров'я учнів, якість, калькуляція харчування та санітарно-гігієнічні норми, а хто контролюватиме фінансові потоки. І комусь дуже хочеться їх вивести із сфери освіти.

З відповідною проблемою ми вже зустрічалися, коли за ініціативою громадських активістів та «міжнародних експертів» в Україні була знищена система виготовлення учнівської форми. А потім громадські активісти раптом стали демократичними керівниками малих підприємств з виготовлення цієї форми. Ціна на неї була вже «ринкова».

Хочу зауважити, що в усіх європейських країнах існує освіття економіка як окрема галузь. Але це проблема окремого комплексного, системного дослідження і державного вирішення.

Повертаючись до проблеми харчування учнів, зазначу, що для приготування гарячих сніданків та обідів утримувався відповідно до норми штат працівників їдалень (кухарі, помічники кухарів, комірники тощо).

Крім того, зважаючи, що в сільській місцевості шкільні їдальні — це єдині заклади харчування, в них харчувалися за батьківські кошти за доступними цінами і учні 5—11 класів. Це дозволяло охоплювати харчуванням у сільській місцевості близько 90% усіх школярів.

Районні державні адміністрації, районні ради переконані, що свідомо запущено механізм знищення шкільних їдалень і позбавлення права учнів загальноосвітніх навчальних закладів на охорону здоров'я та здорове гаряче харчування.

Хочу зазначити і таке: напередодні прийняття змін до законодавства щодо ліквідації безкоштовного харчування учнів за допомогою засобів масової інформації штучно «підігрівалася» у суспільстві думка про те, що в шкільних їдальнях неякісно харчують учнів, приготовлена їжа несмачна, малокалорійна, нездорова, шкідлива; її діти не їдять, викидають у смітник.

Такі дії районні державні адміністрації, районні ради розцінюють як посягання на здоров'я учнів та майбутнє України і звертають увагу центральних органів влади України, що у зв'язку зі зменшенням кількості учнів пільгової категорії відбувається скорочення працівників шкільних їдалень згідно зі штатними розписами. Учні харчуються «швидкою» шкідливою, небезпечною для їхнього здоров'я їжею (чіпсами, сухариками, «мівіною»), яку можна придбавати в торговельних точках, розміщених поблизу навчальних закладів.

Районним державним адміністраціям, районним радам не зрозуміло, чому на центральних каналах телебачення України іде реклама «закрийте школи будете мати кошти»?

Дивну позицію, на мій погляд, займає Асоціація міст України, яка виступає проти організації гарячого харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів України, посилаючись на позицію іноземних експертів з Естонії та Польщі. Цікаво, з якого часу і на якій підставі «експерти» з Естонії та Польщі стали вирішувати долю українських дітей?

Асоціація міст України виступила також проти відновлення фінансування професійно-технічної освіти з державного бюджету України, всупереч зверненням обласних, міських, районних державних адміністрацій, а також обласних, районних рад, громадських організацій. Кім ініційована така антидержавна, антиукраїнська позиція Асоціації?

У всіх європейських державах забезпечення учнів загальноосвітніх та професійно-технічних (професійних) навчальних закладів щоденним гарячим харчуванням, розвиток системи соціального захисту учнів розглядається системно, комплексно і належить до категорії державної безпеки нації.

Органи місцевого самоврядування на своїх сесіях ухвалюють рішення про звернення до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України із запереченням ухвалення наприкінці грудня законодавчих змін, якими скасовано безкоштовне харчування учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів. Депутати органів місцевого самоврядування вважають неприпустимим, що законами України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 24 грудня 2015 року №911-VIII, «Про Державний бюджет України на 2016 рік» та Постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2016 року №16 ліквідовано безплатне харчування дітей 1—4 класів.

Президент України, народні депутати України, урядовці повинні знати, що стан здоров'я дітей має стати пріоритетним питанням усього громадянського суспільства. У 2015 році хоча і тяжко, але все-таки було забезпечено гаряче харчування — за бюджетні кошти харчувалося 80—95 відсотків від загальної кількості учнів районів. З них: учні 1—4 класів, пільгові категорії (діти-сироти, з малозабезпечених сімей, діти учасників АТО).

Доцільно враховувати, що батьки сплачують за харчування у групі продовженого дня, відповідно подвоїться сума сплати, що ляже тягарем на незначний сімейний бюджет і може призвести до того, що родини взагалі відмовляться від харчування. У цьому випадку занепокоєння викликає охоплення харчуванням учнів, які підвозяться до навчальних закладів.

Через рекордний стрибок інфляції, різке підвищення цін на продукти харчування, зростання тарифів на житлово-комунальні послуги 80 відсотків громадян України опинилися за межею бідності та на межі власного виживання. В умовах, коли мінімальна місячна заробітна плата становить лише 1378 гривень, безплатне харчування дітей у школах для більшості українських родин було доброю підтримкою, якої їх продумано, цинічно, системно позбавили. Переважна більшість батьків у районах не спроможні вносити плату за харчування своїх дітей, оскільки в неї входитиме відсоток на заробітну плату кухарів, енергоносії для приготування обідів та амортизація обладнання їдалень, що значно її (батьківську оплату) підвищить.

Статистика свідчить, що у школярів молодших класів, порівняно з дошкільнятами, різко зростає кількість захворювань шлун-

ково-кишкового тракту. Чи варто економити на здоров'ї українських дітей?

Доцільно врахувати особливості життя навчальних закладів у гірській місцевості, що базується на загальноприйнятих нормативно-правових документах про освіту, однак має певні особливості та труднощі в ході організації навчально-виховного процесу, створення сприятливих умов для здобуття якісної освіти, навіть порівняно зі школами рівнинної місцевості, а саме: географічне розташування гірських та високогірних районів відображається насамперед у віддаленості населених пунктів один від одного, досить великій площині, суворіших кліматичних та погодних умовах, соціально-економічній доцільності. Також одним із найбільш важливих питань є соціальний захист і здоров'я підростаючого покоління.

Органи виконавчої влади та місцевого самоврядування не із сухих цифр, а на практиці переконалися у тому, який стан здоров'я молодих людей, під час призовної та мобілізаційної кампанії. Лише 10% молодих людей, які пройшли військово-лікарську комісію, визнані придатними або обмежено придатними до проходження служби.

Після обговорення на батьківських зборах цього питання стало зрозуміло, що батьки багатьох дітей не спроможні із зарплати 1378 грн. кожній своїй дитині виділяти по десять гривень щодня — це на двох дітей на місяць близько 400—500 грн. А що казати про дітей, батьки яких не мають роботи і не отримують соціальну допомогу у зв'язку з безробіттям? Це виглядає так, що на перерві одні діти їдять, а інші — ні! Виходить, що держава економить на найменших і незахищених громадянах!

Шкільні їдальні обслуговують кухарі. Впродовж 2015 року значно поліпшено матеріальне забезпечення харчоблоків технологічним устаткуванням, посудом (у тому числі й за батьківські кошти), закуплено продукти харчування довготривалого зберігання.

Якщо ми не на словах, а реально дбаємо про майбутнє нашої держави, то в першу чергу повинні створити умови для розвитку дітей.

У такий складний період, що його переживає держава, Президент України, народні депутати, урядовці не мають морального права залишати українські сім'ї з дітьми наодинці з матеріальними проблемами.

Районні ради не мають змоги профінансувати видатки на повноцінні сніданки чи обіди учнів початкових класів, а також заробітну плату кухарів та обслуговуючого персоналу.

Депутати районних рад вважають, що, скасувавши безплатне харчування у школах, народні депутати України, високопосадовці уряду переклали тягар турбот про молоде покоління на місцеве самоврядування, тим самим вище політичне керівництво держави відмовилося виконувати свої загальнодержавні, політичні, соціальні функції, розписалося у власному безсиллі розв'язувати економічні та соціальні проблеми.

Відсутність харчування у 2015, 2016 роках для дітей шкільного віку суперечить ст. 25 Закону України «Про освіту», ч. 3 ст. 21 Закону України «Про загальну середню освіту», Законами України «Про охорону дитинства», «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», п. 2 ст. 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», згідно з якими організація та відповідальність за харчування у державних навчальних закладах (якою є школа) покладаються на відділи (управління) освіти, керівників і здійснюються за рахунок бюджетних асигнувань.

У низці районів України районними державними адміністраціями прийнято рішення про організацію харчування дітей за рахунок батьків. Ці рішення, як правило, скасовані районними прокуратурами через суд. Зазначені питання розглядалися також Генеральною прокуратурою України та підпорядкованими прокуратурами. Аргументація Генеральної прокуратури України, більшості місцевих прокуратур, **департаментів** Міністерства освіти і науки України не містить переконливої, правової відповіді на порушені питання. Міністерство освіти і науки України повністю зняло з себе відповідальність за організацію та якість харчування дітей в Україні.

Вищезазначені проблеми розглядалися Уповноваженим Президента України з прав дитини, який фактично ухилився від виконання своєї прямої функції і відправив звернення на розгляд районних державних адміністрацій.

Таким чином, заборона на законодавчому рівні з ініціативи Кабінету Міністрів України безоплатного харчування дітей молодшого шкільного віку порушує їхнє право на рівень життя, необхідний для фізичного, розумового, духовного, морального та соціального розвитку, визначений ст. 27 Конвенції ООН «Про права дитини». Така ситуація призводить до значного погіршення здоров'я учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів.

Ситуація ускладнилася у зв'язку із утворенням в сільських районах об'єднаних територіальних громад: у районах кількість сільських рад зменшилася в 2,5 разу. Районні ради, усвідомлюючи надзвичайну важливість питання забезпечення гарячим харчуванням учнів 1—4 класів, із районних бюджетів виділили кошти 45—56% від потреби.

В освіті, як і в інших галузях бюджетної сфери, існує велика кількість важливих проблем, що потребують нагального вирішення: оздоровлення дітей, придбання нових шкільних автобусів, комп'ютеризація навчальних закладів, облаштування спортивних залів та майданчиків тощо. Дані кошти можна було б спрямувати на їх вирішення.

У Верховній Раді України є більш як тридцять законопроектів щодо поновлення безоплатного харчування учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів. Зазначена проблема набула загальнодержавного, суспільного значення.

Сесії районних рад, громадські організації вимагають негайно забезпечити в установленому законодавством порядку розгляд та ухвалення Верховною Радою України законопроектів за реєстраційними номерами 3829 від 27.01. 2016 року — проекту закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення безплатного харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів, за реєстраційним номером 3829-1 — проекту закону про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення безкоштовного харчування окремих категорій учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів, якими передбачено при змінах до державного бюджету на 2016 рік врахувати цільову субвенцію місцевим бюджетам на безоплатне харчування учнів загальноосвітніх навчальних закладів, забезпечення безоплатного харчування дітей-сиріт, дітей із малозабезпечених та соціально не захищених сімей — учнів професійно-технічних навчальних закладів і відповідного підписання Президентом України.

Депутати органів місцевого самоврядування звертаються до **здорового глузду, державницької позиції** Президента України, народних депутатів України, членів Кабінету Міністрів України та вимагають від Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України знайти фінансовий ресурс, законодавчо його спрямувати на організацію безоплатного харчування учням загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів. Адже навіть в умовах так званої гібридної війни, різкого спаду виробництва народні депутати України, урядовці не мають морального права економити на дітях.

Борис ЧИЖЕВСЬКИЙ, **завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, кандидат педагогічних наук, заслужений працівник освіти України.**

СПІВЧУТТЯ

Світлої пам'яті ЛОБОДИ Михайла Васильовича

30 червня після тривалої і тяжкої хвороби на 76-му році життя помер народний депутат України Верховної Ради четвертого скликання, голова парламентського Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства (2004—2006 рр.) Михайло Васильович Лобода.

Михайло Васильович народився 7 вересня 1940 року в селі Пристайлово Лебединського району Сумської області. Закінчив Харківський державний медичний інститут, працював лікарем-педіатром, заступником головного лікаря району, викладав у вузі, захистив кандидатську і докторську дисертації, став професором, членом-кореспондентом Академії медичних наук України. Працював начальником головного управління санаторіїв Міністерства охорони здоров'я України. Протягом тривалого часу очолював закрите акціонерне товариство «Укрпрофоздоровниця», яке за його правління піднялося на якісно новий рівень. Був президентом Всеукраїнської асоціації фізіотерапевтів та курортологів, першим віце-президентом Всесвітньої федерації водолікування і кліматолікування.

У період парламентської діяльності народний обранець Лобода М. В. у своїх законопроектах, депутатських зверненнях і виступах вносив чіткі й конкретні пропозиції та конструктивні зауваження щодо поліпшення медичного обслуговування населення, відзначався принциповістю і послідовністю у відстоюванні питань охорони здоров'я та соціального захисту. Користувався авторитетом і повагою серед депутатського корпусу і виборців, усіх людей, хто його знав, завжди йшов на допомогу хворим.

Відомий вітчизняний вчений у галузі сучасної фізіотерапії, курортології та медичної реабілітації Лобода Михайло Васильович був автором понад 140 наукових праць, у тому числі 14 монографій, багатьох наукових посібників і патентів на винахід. Підготував ряд докторів та кандидатів медичних наук. Був керівником відділу координації та перспектив розвитку медичної реабілітації і курортології Українського науково-дослідного інституту медичної реабілітації та курортології, головою Проблемної комісії «Санаторно-курортна реабілітація» при Вченій медичній раді Академії медичних наук та Міністерства охорони здоров'я України, науковим керівником журналу «Медична реабілітація, курортологія та фізіотерапія», членом редколегій низки науково-практичних медичних журналів.

За видатні заслуги перед українським народом, вагомий особистий внесок у державотворення, активну участь у законотворчому процесі та високий професіоналізм Лободі Михайлу Васильовичу було присвоєно почесне звання заслуженого лікаря України,ву 2006 році він став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалями, Почесними грамотами Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.

Передчасно згасло життя цієї доброї, чуйної і скромної людини, мудрого і досвідченого державного і громадського діяча. Його славне життя — це вірне і сумлінне служіння рідній землі та обраній справі, це приклад людської гідності, добропорядності, уміння працювати з людьми. А для нас це надійний товариш і друг, самовідданий патріот своєї держави, зразковий сім'янин.

Ми глибоко сумуємо з приводу тяжкої втрати дорогого і незабутнього Михайла Васильовича Лободи і висловлюємо щире співчуття його дружині Галині Миколаївні, дочці Тетяні та її сім'ї, рідним і близьким покійного. Світла пам'ять про нього завжди житиме у наших серцях.

Група товаришів.

Олег Ляшко не допустив закриття школи на Чернігівщині

Лідер Радикальної партії Олег Ляшко долучився до проекту «Збережемо школу — допоможемо переселенцям». Завдяки цьому вже вдалося вберегти від закриття школу в Сосницькому районі на Чернігівщині.

Багатодітні родини переселенців з Донбасу обживаються на Чернігівщині.

Як відомо, на 1 вересня 2016 року законодавчо визначено, що мінімальна кількість учнів для загальноосвітніх шкіл — 25. За відсутності встановленого мінімуму бюджетна субвенція державою не передбачається, а весь фінансовий тягар з утримання навчального закладу має взяти на себе сільська рада. На жаль, жодна з них не в змозі профінансувати витрати для повноцінного функціонування навчальних закладів, а отже, школи, які налічують менше 25 учнів, мали б зачинити свої двері з 1 вересня. На Чернігівщині таких — понад 60.

Саме тому рішенням бюро Сосницької місцевої організації Радикальної партії Олега Ляшка затверджено проект «Збережемо школу — допоможемо переселенцям», що передбачає збереження загальноосвітніх шкіл, насамперед малокомплектних, за рахунок збільшення контингенту учнів із числа переселенців із багатодітними сім'ями зі східних областей України.

До проекту активно долучився Олег Ляшко, який нещодавно на своїй сторінці у Facebook звернувся до переселенців з Донбасу, які втратили через війну із російськими найманцями і сепаратистами свої домівки, роботу, бізнес, та закликав їх їхати на Чернігівщину. «Результат виявився несподіваним. Після заклику Олега Ляшка нам почали телефонувати сотні людей, — розповідає Василь Волошко, голова Сосницької місцевої організації Радикальної партії Ляшка. — Організувати переїзд багатодітних сімей із різних куточків України — це дуже непроста і кропітка робота, яка потребує злагоджених дій з боку сільських голів, депутатів рад, директорів шкіл. Необхідно забезпечити їх житлом і продуктами хоча б на перший період облаштування, надати присадибну ділянку, допомогти її обробити. Та й моральна підтримка має велике значення». Але ці труднощі поступово вирішуються. Головне — справа зрушила з мертвої точки. Багато переселенців виявилися багатодітними, а отже, проблема наповнюваності шкіл почала вирішуватися на очах.

Так, у Змітнівській школі, яка була претендентом на закриття, на 1 вересня вже буде не 21 учень, а понад 40. І переселенці продовжують з'їжджатися, а це значить, що навчальний заклад матиме перспективу. А отже — діти Чернігівщини не змушені будуть з 1 вересня шукати нову школу за кілька кілометрів від дому.

Приємно чути позитивні відгуки переселенців, зокрема батька семи дітей Олександра Ващенкова з Авдіївки Донецької області: «Я таких доброзичливих і гарних людей, як у Змітневі, у своєму житті не зустрічав».

Нагадаємо, що минулого року на сесію Сосницької районної ради виносилося питання про припинення роботи, а фактично — закриття, трьох малокомплектних шкіл: Змітнівської, Киріївської і Лавської. Але зважаючи на протест, сільських громад і педколективів, Сосницький осередок Радикальної партії Олега Ляшка організував акцію на їх підтримку, і спільними зусиллями вдалося заблокувати це питання. Рішення про закриття шкіл не прийнято. Яка була мотивація закриття? Відсутність коштів у бюджеті і мала кількість учнів. І все ж гроші знайшлися, а школи рік працювали. Слова вдячності за підтримку, пов'язану з переїздом сімей, на адресу Ляшка не перестають надходити. А він у відповідь лише усміхається. «Коли діти і їхні батьки щасливі — і я щасливий», — каже політик.

Галина ПЕЧЕРИЦЯ.

Фото надано прес-службою Радикальної партії.

Міський голова Сум Олександр Лисенко, обурений нахабством водіїв, котрі дедалі частіше роз'їжджають головною площею обласного центру — майданом Незалежності, яка є пішохідною. Він особисто купив замок і почепив його на турнікет, який відгороджує площу від проїжджої частини вулиці, *інформує наш власкор Володимир Чернов*

На Рівненщині взято під варту начальника управління однієї з районних державних адміністрацій, який одержав понад 3 тис. дол. хабара за сприяння у виділенні в користування приватному підприємству земель агропромислового призначення, *повідомив прокурор Рівненської області Анатолій Ковальчук*

«Вибіг на вулицю і кричу: «Люди! Слов'янськ визволили!»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Улітку 2014-го в зоні бойових дій було оголошене так зване перемир'я в «женевському» форматі. Але насправді наприкінці червня у Слов'янську стріляли, як і раніше. Озброєні люди, які захопили місто, навіть не припускали думки, що вони повинні дотримуватися якогось перемир'я. Тривали провокативні обстріли. Наприклад, бойовики використовували самохідну артилерійську установку, так звану «Нону». Їх було кілька. А вже наприкінці червня з'явилися танки. Для мене було загадкою, як вони потрапили сюди, тому що місто начебто було блоковане.

І ось під'їжджає така «Нона» до якогось житлового будинку, лікарні, школи і починає стріляти у бік блокпостів сил АТО. Потім ця установка чи мінометний розрахунок бойовиків швидко тікає — і прилітає «отвєтка». Не знаю, чи це була справді відповідь сил АТО, чи також елемент провокації. Бо «самообстріли» також траплялися часто. Задля того, аби збільшувати градус ненависті, напруження, розпалювати конфлікт.

У 20-х числах червня вже не працював мобільний зв'язок, місто було відключене від води і на 90 відсотків знеструмлене. В частині районів не було газу. Люди готували їжу на вогнищах, воду брали в криницях, ставках або струмочках. Каналізація ніде не працювала. Слов'янськ був на межі гуманітарної катастрофи. Більшість городян виїхала, залишалися 20—30 відсотків населення. Це були люди, які або не могли виїхати — немічні, інваліди, — або ті, хто підтримував цю шизофренічну ідеологію «русского мира».

Я виїхав із міста 30 червня. Думав, що назавжди. Дивлячись на захисні споруди, які побудувала російська диверсійна група та їхні місцеві найманці-колабораціоністи, розумів: якщо місто і визволять, будуть страшні руйнування, каменю на камені не залишиться. Склав найдорожчі мені речі до рюкзака, взяв документи і виїхав із міста. По дорозі подивився на нашу телевежу на Карачуні: вона дуже нахилилася. А вже наступного дня споруда впала.

Зупинився у Святогірську на базі для тимчасово переміщених осіб, за 50 кілометрів від Слов'янська. Пам'ятаю, в ніч на 5 липня лежу у цьому великому приміщенні казарменного зразка. Поруч багато людей: старі, малі... Хтось стогне, хтось плаче. Велика тіснява, місць не вистачає, біженці прибувають і прибувають. І десь під ранок пише мені пастор Петро Дуднік, який евакуював багато людей, — нібито з міста ця «денеерівська» братія пішла. Спочатку я не повірив. Подумав: це неможливо. Як вони могли піти, коли там такі велетенські укріплення? Але потім перетелефонував знайомому журналісту, і він підтвердив.

Тоді я вибіг на вулицю і кричу: «Люди! Слов'янськ визволили!» Ті, хто був проукраїнських поглядів, почали кричати «Ура!» Ми з сусідами по табору пішли на останні гроші купили шампанське і вино, почали святкувати. А у людей із протилежними поглядами — були й такі — до кінця дня настрій зіпсувався. Вони ходили якісь похмурі, бурчали собі під ніс.

Наступного дня я виїхав до Слов'янська. Коли їхав — побачив колону військових, яка прямувала до міста. Великі фури і військові автомобілі були завантажені хлібом, ковбасою, іншою гуманітарною допомогою. Ми приєдналися до цієї колони, дісталися до першого блокпосту на комбікормовому заводі. Далі в'їжджаємо до міста. Була десь одинадцята чи дванадцята дня. Тиша, ніде — жодної людини. Машини військові їдуть вулицями. Думаю собі: «Ну от, тепер знову наші бабусі кидатимуться під колеса й перепинятимуть колону, як навесні. Якщо знову блокуватимуть — я не стримаюся».

Але дивлюся: люди починають виходити з підвалів і вітати українських військових. То там, то тут виглядали з вікон, махали руками. Багато людей зі сльозами на очах підходили до бійців і дякували. Проїхали ми до центру міста, там на центральній площі стали БТРи із хлібом, ковбасою. І за деякий час утворився величезний натовп людей у черзі за цими продуктами. Тому що в місті був просто голод. Люди прийшли по воду, по хліб.

Я швидко зайшов до міської ради (до початку окупації співрозмовник працював у відділі внутрішньої політики Слов'янської міської ради. — **Авт.**) Піднявся до свого кабінету на третьому поверсі. Побачив виламані двері. Столи були перекинуті, на підлозі лежали матраци. Дивлюся: якісь рушники, обмотані скотчем. Що воно таке? Піднімаю з підлоги, а на цих рушниках і скотчі простежуються контури людських облич. І зрозумів, що тут були полонені. Цими рушниками і скотчем їм обмотували обличчя.

Штаб відновлення Слов'янська доручили очолити полковнику Миколі Чечоткіну, нині він голова ДСНС України. Він дуже чітко все розрахував, доручив, кому що робити, організував усе в перші дні. Тому що тоді був такий хаос, що чорт ногу зламає.

Записала
Ліна КУЩ.

Українські військовослужбовці у визволеному від терористів Слов'янську (Донецька область), у вівторок, 8 липня 2014 р. 5 липня українські силовики визволили від терористів Слов'янськ.

Фото Володимира ГОНТАРЯ/УНІАН.

На Донбасі «примушують до миру» сім тисяч кадрових військових РФ

Обстановка на бойовому сході нашої країни залишається напруженою. Проросійські військові підрозділи обстрілюють позиції українських сил із крупнокаліберної артилерії. За даними штабу АТО (на 4.07), за добу зафіксовано понад 60 обстрілів. Найскладніша ситуація залишається в Зайцевому, Пісках, у районі Горлівки та промзоні Авдіївки Донецької області.

Тим часом серед бойовиків «ДНР» викликала ажіотаж інформація про передачу США українській стороні 14 контрбатарейних радарів класу AN/TPQ-49 і AN/TPQ-36, призначених для виявлення та визначення координат мінометних і артилерійських позицій противника. **Про це повідомляє координатор групи «Інформаційний опір» Дмитро Тимчук.**

«За версією терористів, ці радари знадобилися ЗСУ для наступу, що готується найближчим часом, на Донецьк і Горлівку (хоча домовленість про поставку даних систем Україні було укладено зі США ще в 2015 р., частина радарів була отримана Києвом тоді ж)», — пише він на сторінці у Фейсбук. За словами Тимчука, «широкомасштабних дій» українських військ також очікують і в «ЛНР».

«Дані слухи провокують паніку серед цивільного населення — з кількох сіл біля річки почали виїжджати місцеві жителі», — зазначають в ІС.

За даними нашої розвідки, загальна чисельність двох армійських корпусів бойовиків на окупованих територіях становить 35 тис. терористів. Також на Донбасі нині перебуває сім тис. кадрових російських військовослужбовців. Крім того, біля наших кордонів розгортається три нові дивізії. **Ці цифри вчора озвучив заступник директора департаменту ГУР МО Вадим Скібіцький.** «З нарощування угруповання біля кордону — до 2018 року, за нашими розрахунками ГУР, цей контингент нараховуватиме майже 70 тис. чоловік», — заявив він.

На вчорашній день були анонсовані переговори гуманітарної підгрупи Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі. Раніше представник України в підгрупі з гуманітарних питань Тристоронньої контактної групи, Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко повідомила, що наша сторона готова обміняти вісьмох затриманих під Широкиним бойовиків на українських заручників.

27 червня українські розвідники провели успішну бойову операцію на Донбасі, у результаті якої було захоплено в полон вісім бойовиків. За інформацією штабу АТО, вони готувалися до штурмових дій у районі села Водяне. На момент верстки номера результати зустрічі в Мінську ще не були відомі.

Нацбанк: заплутався у здобутках

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Національний банк похвалився здобутками — минулого тижня представив результати реформування фінансового сектору України за 2014—2016 роки. Досягнення, щиро кажучи, виглядають не надто переконливими. Як читаєш, то на перший погляд, наче йдеться про злет, а якщо придивитися — не завжди збагнеш, де радіти, а де сумувати.

Одним із головних кроків на шляху до стабільної гнучкої фінансової системи НБУ визначає очищення банківського сектору. Здобутки, напевне, у тому, що зі 180 фінустанов на середину 2016-го платоспроможних залишилося 102. Тобто майже вісім десятків їх виведено з ринку. Хочеться порадіти й за те, що 108 справ за 2015—2016 роки передано до правоохоронних органів, але бере сум від того, що жодного з власників неплатоспроможних банків не засуджено. З інших цікавих цифр читача може вразити 73,5 мільярда гривень. Саме таку суму з 81,8 млрд. грн., що підпадали під виплати Фондом гарантування вкладів, роздали за два роки потерпілим від «банкопадів». З одного боку — добре, а з іншого — вкладники втратили колосальні гроші: 59 мільярдів гривень недоразувалися громадяни і 52 млрд. — суб'єкти господарювання, зокрема промислові підприємства. Тож, виходить, немало людей та виробництв банківська система просто обібрала.

Тепер така цифра: за травень дві третини фінустанов вийшли у плюси з показником 3,4 мільярда гривень і лише третина показала збитки — 1,3 млрд. грн. Варто порадіти за банківську систему, що змінює своє становище у економічно важкий період. Але виходить, і за рахунок того, що купа людей втратила свої депозити. Тепер можна почути немало щемливих історій, як, приміром, молода сім'я назбирала на банківському рахунку 20 тисяч доларів. А в результаті — родину фактично ошукали. Бо коли клали гроші, ця сума підпадала під виплати Фондом гарантування вкладів (у межах 200 тис. грн.). Але через інфляцію американська валюта «дорожчала» до 25 грн. за долар і більше. Тоді сума на рахунку молодої сім'ї у гривневому еквіваленті вже перевищувала гарантовану фондом. І ось банк «несподівано» визнається неплатоспроможним. Людям виплачують 200 тисяч гривень, а решта грошей «зависає» без особливих перспектив. «Обібрали вкладників, а тепер прибутки рахують», — саркастично коментує в Інтернеті цифри банківських здобутків якийсь громадянин.

До списку досягнень фінустанов віднесено оптимізацію регіональних управлінь НБУ. За два роки кількість працівників по системі з 11800 зменшено до 5310.

Минулого тижня з'явилася ще одна новина, яку окремі експерти трактують як добру. В Україні за п'ять місяців на 5,1%, порівняно з січнем-травнем минулого року, впало виробництво хліба та хлібобулочних виробів. Нині обсяг не перевищує ста тисяч тонн на місяць. Причому кількість напродукованих буханців зменшується й надалі. Позитив вбачають у тому, що частка хліба переважає у раціоні бідніших верств населення. Мовляв, досвід інших країн свідчить, як тільки починає зростати достаток громадян, падає споживання, а з ним і виробництво паляниць. Буцімто, купівельна спроможність зростає, люди більше їдять м'яса... Але така тенденція швидше пояснюється не різким збагаченням середньостатистичних українців, а дещо іншими чинниками. У регіонах люди дедалі більше хліба печуть самі. Ще одна з причин — скорочення населення.

Наш достаток, можливо, і підвищувався, але йому не дають зростати захмарні тарифи. Нацкомісія, що здійснює держрегулювання у сфері енергетики та комунальних послуг, нещодавно повідомила про здорожчання централізованого постачання холодної води та водовідведення для низки водоканалів країни. Зростання на 5—50% залежно від регіону. Причина, як пояснюють, подорожчання електроенергії. До речі, нещодавно вже збільшували тарифи на газ і гарячу воду. За логікою, «сировиною» для гарячої є вода холодна. То що тепер: очікувати підвищення тарифів на гарячу воду знову?!

У продовження теми ЖКГ хочеться розповісти про реальні справи у цій сфері з платежами та про блакитно-паливний нонсенс, з яким зіткнулася країна. Держстат повідомив, що у травні громадяни віддали за житлово-комунальні послуги 4 мільярди гривень. Здавалося, справді можна порадіти за зростаючий достаток співвітчизників, бо нарахування становили лише 3,3 млрд. (це не так багато, бо зараз платіжки приходять без тепла, для порівняння — у січні було 10 мільярдів). Отже, люди справно платять. Насправді, на кінець травня заборгованість населення за попередні періоди за централізоване опалення та гаряче водопостачання сягнуло 5,5 млрд. грн., за утримання будинків — 2,4 млрд., за холодне водопостачання та водовідведення — 1,7 млрд...

А тепер — увага! Нараховані впродовж січня-травня бюджетні кошти — субсидії для відшкодування витрат на оплату ЖКГ організаціям, що надають домогосподарствам послуги газопостачання — перевищували вартість фактично спожитого газу аж на 11,4 млрд. грн. Виявляється, у нас в країні може бути й таке. Як знають споживачі, за блакитне паливо субсидію нараховують населенню, але реально гроші йдуть газопостачальним компаніям. І ось у січні-травні сталася переплата такої астрономічної суми бюджетних коштів. У цьому випадку стає очевидним, про кого дбає держава: про добробут громадян чи про прибутки приватних газопостачальних компаній, яким гроші нараховували навіть за ненадані послуги.

Хочеться, щоб ця абсурдна ситуація не залишилася поза увагою уряду!

Галина КВІТКА.

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Чергова військова допомога з Вашингтона

***США передали нашій країні 14 радарів класу AN/TPQ-49 та AN/TPQ-36. Церемонія передачі відбулася у суботу в аеропорту «Бориспіль» за участі Президента Петра Порошенка і посла США в Україні Джеффрі Пайєтта** (на знімку крайній праворуч)**.*

«Це найсучасніші контрбатарейні станції, назву яких вже дуже добре вивчили в українських військах», — **цитує главу нашої держави його прес-служба**. За словами П. Порошенка, контрбатарейні радари допоможуть українському солдату бачити кожен постріл російсько-терористичних військ. Дальність до 25 км дозволяє своєчасно виявляти тих, хто, порушуючи Мінські угоди, застосовує артилерію, міномети, танки, намагаючись проводити обстріли українських позицій.

Варто зазначити, що системи, які перебували в США на зберіганні, передані Україні безплатно й будуть відправлені в район проведення АТО.

Американський уряд уже виділив 335 млн. доларів на військово-технічну допомогу нашій державі, а в Конгресі США триває розгляд законопроекту про додаткове виділення для нас ще 500 млн. доларів.

Крім того, під час церемонії передачі контрбатарейних радарів П. Порошенко повідомив, що в ході саміту НАТО у Варшаві, який відбудеться уже цього тижня, буде схвалено пакет допомоги Україні на сектор безпеки та оборони. «Цей пакет дозволить нам консолідувати існуючі напрямки підтримки НАТО і допоможе встановити більш дієву, ефективну оборону і безпеку, яка також буде реформуватись по графіку, затвердженому в Стратегічному оборонному бюлетені», — зазначив Президент України.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

ДОВІДКОВО

Порівняно з наявною у ЗСУ радіолокаційною станцією АРК-1М «Рись» станція AN/TPQ-36 має більшу дальність та сектор розвідки і дозволяє одночасно вести розвідку на площі, яка більша за площу розвідки АРК-1М у 3,5—4 рази.

Поляки не бажають «Польекситу»

Через кілька днів після підтримки британцями ідеї Brexit, наслідки якого стосуються сотень мільйонів громадян євроспільноти, польські соціологи вирішили перевірити «європейські настрої» своїх співвітчизників, що називається «по гарячому сліду», коли відчувалась невпевненість у політичному та економічному завтра, зокрема, значно ослабла польська національна валюта стосовно долара, євро і швейцарського франка — валюти, в якій тисячі поляків сплачують кредити за помешкання.

В цій атмосфері понад половина опитаних провідним і найбільш досвідченим на польському ринку агентством дослідження громадської думки «ТНС Польща» («TNS Polska») оцінила результати Brexit песимістично: 54% поляків очікують негативних наслідків для Європейського Союзу в цілому, а майже 52% — для самої Польщі. Такі побоювання, за даними «Газети виборчої», висловлювали люди з вищою освітою, що проживають у великих містах. Прикметно, що такі погляди сповідують не лише прихильники проєвропейських (опозиційних партій польської політичної і парламентської сцени) «Громадянської платформи» (ГП) і «Сучасної» («Nowoczesna»), а й майже половина симпатиків правлячої партії «Право і справедливість» (ПіС), яка використовує для внутрішньополітичних потреб досить гостру і критичну риторику щодо євросоюзівських структур, зокрема, через критичні оцінки Брюсселем нововведень офіційної Варшави стосовно місця і ролі Конституційного Суду в системі влади через призму забезпечення верховенства права та дотримання принципів правової держави.

Щоправда, дещо іншим видається сприйняття поляками наслідків Brexit для самих мешканців Туманного Альбіону: 40% бачать більше негативних, але 22% — більше позитивних змін. Аналітики звертають увагу, що «розлучення» з ЄС піде на користь британцям на думку 36% виборців польської партії влади (при 27% прихильників ПіС, які притримуються протилежної думки).

Проте, констатують в «ТНС Польща», Brexit не змінив проєвросоюзівських настроїв поляків, які й надалі залишаються у групі найбільших єврентузіастів: 81% поляків виступає за те, щоб Польща залишалася у складі Євросоюзу. Публікуючи ці дані, «Газета виборча» з оптимізмом відзначає зростання на 4% кількості поляків, які виступають за залишення Польщі в ЄС.

Тим часом прихильно до виходу Польщі з ЄС ставляться 13% поляків, а 6% — не мають усталеної думки. Висновки «ТНС» вказують на тривідсоткове зменшення кількості прихильників «Польекситу» — опублікувала за результатами телефонного опитування (проведеного минулої неділі) група «Ipsos» (її дані — 16%). Найбільше прихильників «Польекситу» серед симпатиків партії влади — кожен п'ятий опитаний. Натомість майже 100% прибічників інших партій, зокрема таких, як Громадянська платформа, «Сучасна» та Союз демократичних лівих сил бачать майбутнє Польщі в ЄС.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ДОВІДКОВО

За результатами опитувань проведених напередодні британського референдуму американським аналітичним центром «Pew Research Center» у 10 країнах спільноти, виявилося, що (попри перебування при владі, здавалось би, євроскептиків) найбільш цінують приналежність до ЄС поляки (76%) та угорці (61%), а найбільш критичні щодо ЄС греки (71%), французи (61%) та британці (48%).

Brexit і санкції: преса США про можливі наслідки референдуму

Якщо в когось і були сумніви, що референдум у Великобританії про вихід з Європейського Союзу став непересічною подією, то тепер, нарешті, Google неначе розставив крапки над «і». За підрахунками видання Marketwatch, кількість запитів на неологізм «Brexit» далеко випередила результати пошуків щодо решти термінів, включаючи «Євро-2016.»

Самий факт, що авторитетний бізнес-сайт зайнявся такого роду дослідженнями, свідчить про той величезний резонанс, який має в Америці рішення британців сказати good-bye Євросоюзу. Весь тиждень в американських ЗМІ не вщухають гострі дебати з найширшого кола проблем, пов'язаних із Brexit — від глибоко філософських до приземлено утилітарних.

У цій какофонії коментарів доволі значне місце посідає питання про реакцію з боку Росії.

За оцінкою **The New York Times**, президент Путін одержав геополітичний еквівалент манни небесної, коли британські виборці віддали перевагу тому, аби залишити Євросоюз. В аналізі московських кореспондентів газети зазначається: незважаючи на те, що офіційні заяви Москви були витримані в серйозних тонах, за цим «суровим фасадом» неважко було розгледіти почуття радості, адже цей крок якнайкраще збігався з довгостроковими цілями Кремля послабити найпотужніший альянс, що стоїть на шляху його устремлінь до супердержавного статусу. Російський уряд, який в останні роки невпинно працював над тем, щоби підірвати солідарність Європи, має безліч причин, аби святкувати, пише газета, посилаючись на низку закордонних і місцевих аналітиків. Одним із ключових питань у цьому контексті є санкції через анексію Криму й роль Москви в дестабілізації України, наголошує Times, зазначаючи, що відсутність Великобританії в ЄС може призвести до ослаблення підтримки режиму санкцій. Свої висновки про позицію Росії газета підсумує в підзаголовку: «Багато хто сподівається на те, що буде менше уваги до України і санкцій». На підтримку цієї тези видання цитує опубліковане в Twitter висловлювання мера Москви Собяніна, що, мовляв, нікому тепер буде в ЄС так рівно заперечити санкції.

Схожі мотиви звучать і в коментарі оглядача телекомпанії **CNN** Метью Ченса, який виніс у заголовок своєї статті питання про те, чи поліпшив Brexit настрій Кремля. Аж ніяк не зіпсував, вважає автор. «Було б наївно думати, що владний президент Росії, який перебуває у жорсткому протистоянні із Заходом, не міг дозволити собі задоволену усмішку, спостерігаючи за тим, як розпадається найважливіший європейський альянс», — пише Ченс. Інший важливий привід для посмішки, зазначає автор, це перспектива ослаблення заходів ЄС проти Росії, оскільки саме Великобританія, поряд із країнами Східної Європи, незмінно виступала за збереження санкцій.

Такого самого висновку доходить автор статті, опублікованої в журналі **Newsweek** під заголовком «На чию користь Brexit: Путін виграв, Меркель програла». Бен Німмо, аналітик із дослідницького центру Atlantic Council у м. Вашингтон, вважає, що вихід Британії з ЄС вочевидь в інтересах Росії, оскільки Лондон завжди був одним із найактивніших критиків Кремля і важливим союзником Меркель у її зусиллях зі зміцнення єдності, зокрема щодо санкцій проти Росії. Отже, в довгостроковій перспективі Brexit позбавить Меркель одного з її найнадійніших прихильників і зробить її уразливішою у відносинах із Росією. Враховуючи дипломатичні зусилля Росії перемагнити на свій бік такі країни, як Італія, Франція та Греція, пише Німмо, Brexit Великобританії цілком може позначитися на балансі сил у питанні санкцій.

Питання санкцій у цьому контексті хвилює і оглядача з фінансових і міжнародних питань Сайреса Санаті, чий коментар з'явився у впливовому журналі **Fortune**. Наріканючи на неефективність існуючих заходів, автор висловлює неортодоксальну — як він сам визнає, на перший погляд, «божевільну» ідею. На його думку, вихід Великобританії може сприяти прийняттю альтернативної тактики для «умиротворення» Москви — так би мовити, методом пряника (тобто довгостроковою перспективою зближення Росії і ЄС), а не батога. Санаті вважає, що суто економічні й торговельні інтереси багатьох держав ЄС в остаточному підсумку змусять їх піти на ослаблення режиму санкцій. У цьому зв'язку він нагадує: хоча «російське вторгнення і наступна анексія Криму були агресією, що воістину шокує й непрощенна», чимало країн-членів ЄС були поставлені перед складним вибором — з одного боку, вони засуджували агресію Москви, але, з другого, боялися збитку їх національним інтересам у разі жорстких економічних санкцій. «Коли Росія силою анексувала Крим в Україні в 2014 році, — пише Санаті, — уряд Великобританії зобов'язаний був реагувати, оскільки це було явним порушенням територіальної цілісності України (тим більше країною, яка поставила підпис під Будапештським договором)». Британія в остаточному підсумку підштовхнула деяких нерішучих членів ЄС до вживання заходів, наголошує автор, але через два роки хвалитися особливо немає чим.

Олександр ТАУКАЧ.
Нью-Йорк.

ПЛАНЕТА

Тероризм не може бути виправданий нічим

18 іноземців та четверо місцевих жителів загинули в столиці Бангладеш після того, як група терористів напала на популярне серед гостей та небідних містян кафе у фешенебельному районі Дакки. Того вечора серед відвідувачів були громадяни Аргентини, Індії, Італії, Японії та інших країн. Очевидці розповідають, що терористи вскочили до зали й одразу почали стріляти. Вони тут же взялися розділяти мусульман і немусульман. Тих, хто не міг процитувати Коран, били й різали ножами. Хто із відвідувачів став жертвою, не дочекавшись штурму силовиків, ще належить дізнатися.

У приміщенні було чимало італійців: деякі з них працювали в кафе, власником якого був аргентинець італійського походження Дієго Россіні, тут часто вечеряли італійські дизайнери одягу. Також там було восьмеро японців — співробітників Японської міжнародної урядової організації JICA («Джайка»), яка надає економічну та соціальну допомогу країнам, що розвиваються (в Україні вона відома тим, що допомагає здійснювати проект з реконструкції Бортницької станції аерації). У Бангладеш спеціалісти «Джайка» вивчали столичну інфраструктуру — проект було спрямовано на поліпшення транспортної системи. Того вечора семеро із них було вбито й одного поранено.

Нападники чітко орієнтувалися на іноземців. Вони дозволили покинути приміщення усім місцевим мешканцям. Однак вийшли не всі. Студент-бангладешець, який навчався в американському університеті разом із індіанкою та бангладешкою — громадянкою США, відмовився залишати друзів. Усі троє загинули від рук бандитів. Ще одна бангладешка працювала в дизайнерській компанії і вечеряла з двома італійськими дизайнерами. Вона теж не залишила друзів. Терористи буквально посікли її на шматки — за те, що не носила хіджаб і відмовилася на їхню вимогу цитувати Коран.

Заручників утримували майже десять годин. На контакти із владою терористи не йшли, що відбувається всередині, правоохоронці не знали. Тому було ухвалено рішення почати операцію зі звільнення. В результаті атаки вбито шістьох терористів, загинуло й двоє бангладеських офіцерів поліції. Коли ситуацію було взято під контроль, правоохоронці нарахували двадцять жертв. Ще понад 40 заручників поранено.

Відповідальність за теракт взяло на себе угруповання «Ісламська держава». Міністр внутрішніх справ Бангладеш Асадуззаман Хан заперечив, що бандити були членами ІДІЛ, однак місцеві джерела стверджують, що це були бангладешці з багатих сімей, з хорошою освітою, вони входили до групи місцевих прихильників ІДІЛ. Про безпосередній зв'язок із «центром» свідчать хоча б фотографії усміхнених бангладеських головорізів, розміщені на сайтах ІДІЛ.

Уряд Японії, як тільки стало відомо про заручників, відправив до Бангладеш спеціальну групу з боротьби із міжнародним тероризмом — на допомогу місцевій владі. У посольстві Японії у Бангладеш запрацював кризовий штаб: йому належить збирати та аналізувати всю інформацію, а також допомагати членам сімей загиблих, які вже прибули до Дакки для упізнання рідних та перевезення тіл на батьківщину.

Рада Безпеки ООН рішуче засудила теракт в столиці Бангладеш, заявивши, що тероризм не може бути виправдано жодними причинами, і закликала всі країни до боротьби з цим лихом, і зокрема — до вжиття всіх заходів для перекриття фінансування терористичних організацій.

Ніна БАЛИКОВА.

З 4 липня Польща тимчасово призупинила малий прикордонний рух з Україною, відновлення плановано з 2 серпня

Четверо порушників митних правил позбулися автомобілів на 320 тис. грн. Сталося це на митних постах «Тиса» й «Ужгород» Закарпатської митниці ДФС. Причина — фальсифіковані документи і «перебиті» номери кузова, *інформує наш власкор Василь Нитка*

На території культурно–археологічного центру «Пересопниця», що в однойменному селі Рівненського району, відбувся фестиваль історичної реконструкції «Русь Пересопницька». Всі охочі змогли побачити штурм княжої фортеці та показові лицарські поєдинки, почути українських пісень та взяти участь у майстер–класах відродження народних традицій, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

День відкритих дверей для майбутніх контрактників

У розташованій у Миргороді, що на Полтавщині, бригаді тактичної авіації днями влаштували день відкритих дверей. Тут побували майже три з половиною сотні старшокласників, студентів, представників органів влади та військових комісаріатів з усієї області.

Гостям показали бойові літаки та техніку для їх обслуговування, а також стрілецьку зброю. Майбутні призовники з особливою увагою слухали розповіді про участь миргородських авіаторів у проведенні АТО. До підписання Мінських угод вони здійснили у зону бойових дій на Донбасі понад півтори сотні вильотів...

Усі охочі побували у казармі, ознайомилися з умовами побуту, харчуванням військовослужбовців. Командир частини полковник Сергій Ялишев запропонував юнакам уже в найближчому майбутньому зробити свій вибір на користь професійної служби в одному з елітних підрозділів нашого війська.

До речі, за три тижні двері своїх КПП перед цивільними відчинили три дисловані на Полтавщині військові частини. Першим був розквартирований в обласному центрі 179-й об'єднаний навчально-тренувальний центр військ зв'язку. Потім гостей приймали армійці дислокованої поблизу села Селещина Машівського району частини А 0312, у якій ремонтують техніку для учасників АТО. Будуть і наступні візити. Їх ініціював голова ОДА Валерій Головко, сподіваючись, що така популяризація професійної служби у війську забезпечить необхідне поповнення підрозділів воїнами-контрактниками з Полтавщини.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

На знімку: одна з візитівок миргородських авіаторів символізує зв'язок поколінь крилатих захисників Вітчизни.

Фото автора.

Регіон: Луганщина

На вулицях буде ощадливе освітлення

Луганська облдержадміністрація розробила програму енергозбереження для чотирьох районів області. Ситуація з електропостачанням потребує особливого контролю через конфлікт з Луганським енергетичним об'єднанням.

Як відомо, заборгованість перед ЛЕО сягає 5 млрд. гривень разом із боргами територій, неконтрольованих українською владою. При цьому українська сторона не має права перераховувати гроші підприємству, юридичну адресу якого зареєстровано в Луганську. У свою чергу, його власник відмовляється перереєстровуватися на вільній території. За словами керівника Луганської обласної ВЦА Юрія Гарбуза, ситуація з ЛЕО спричиняє постійні відключення електроенергії та зростання боргу, «що неприпустимо сьогодні і може призвести до непередбачуваних наслідків».

Першу програму з енергоефективності за фінансування з обласного бюджету обіцяють запустити днями. Загалом з обласної скарбниці виділено 6 млн. гривень для реконструкції вуличного освітлення з використанням енергоощадних світлодіодних ламп для перших чотирьох населених пунктів: Біловодська, Марківки, Мілового та Білолуцька. Це допоможе зекономити додаткові кошти в районних бюджетах та знизити споживання електроенергії.

До речі, програма реалізовується в рамках «100 днів голови ОДА» та передбачає здачу в експлуатацію об'єктів у липні-серпні цього року. Аналогічну програму буде реалізовано і в інших районах області.

Приклад благоустрою та озеленення міста

У Сєвєродонецьку стартував соціальний проект «Зелений коворкінг. Модно. Сучасно. Креативно», який буде реалізовано в еко-сквері на проспекті Космонавтів.

«Першими прийшли працювати в цей сквер солдати, переселенці і просто активні мешканці нашого міста. Протягом року ми доглядали за сквером, чистили його від сухих дерев і сміття. А далі розробили проект, в якому запланували низку цікавих заходів для містян. Це кінопокази, майстер-класи з виготовлення шпаківень, створення ландшафтних форм тощо», — розповіла керівник проекту Валентина Агафонова. Крім того, в екосквері днями відкривається літній кінотеатр, у якому двічі на тиждень демонструватимуть фільми.

Виходячи з концепції проекту, «Зелений коворкінг» стане не лише місцем для спілкування містян, а й прикладом благоустрою та озеленення міста.

Павло ВОРОНЦОВ.

Відзначили річницю битви під Берестечком

На Рівненщині відзначили 365-ту річницю Берестецької битви. Попри спеку, у село Пляшева Радивилівського району, де розміщений Національний історико-меморіальний заповідник «Поле Берестецької битви», приїхало понад п'ять тисяч гостей.

У Свято-Георгіївському чоловічому монастирі відбулися божественна літургія і панахида за упокій душ українських козаків, які героїчно загинули в битві під Берестечком, і новітніх українських героїв, що полягли за незалежність України на Донбасі. Після того відбулися хода та покладання квітів до пам'ятника героям Берестецької битви 1651 року.

У рамках відзначення цієї дати відбулися Всеукраїнська конференція «Берестецька битва в історії України», погашення ювілейних конвертів, концерт патріотичної пісні. Протягом трьох днів у Пляшевій таборували козацькі організації.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото надане прес-службою Рівненської ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Патрульна поліція вже є і в селах

Відтепер на Хмельниччині 430 поліцейських цілодобово нестимуть службу в групах реагування патрульної поліції. Понад три десятки таких груп працюватимуть у населених пунктах області. Вони чергуватимуть у чотири зміни по 12 годин. Інформацію екіпажі отримуватимуть через call-центр обласної поліції.

Як зазначила глава Національної поліції Хатія Деканоїдзе, котра представила ці групи швидкого реагування, вони не лише патрулюватимуть територію, а й комунікуватимуть із суспільством. Вона зазначила, що поліція має бути доступною не лише для міських жителів, а й для мешканців невеликих селищ і сіл. І в цьому допомагатиме система call-центрів, з якими групи з'єднуватимуться за допомогою планшетів. При надходженні виклику черговий зможе оперативно направити на місце події найближчий патруль.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Знайшли двох зниклих дівчат

Одразу два випадки зникнення дівчат зареєстрували на Запоріжжі. 21-річну Віру, яка страждає на психічне захворювання, знайшли в одній із церков Комунарського району обласного центру. Через загострення шизофренії її одразу госпіталізували.

Ще одна історія зі зникненням дівчини трапилася у Бердянську. 14-річна Міла, яка з 13 років час від часу тікає з дому, цього разу зникла разом із 20-річним кавалером, який устиг уже двічі побувати за ґратами. Поліція узялася за пошуки і за тиждень знайшла втікачку, її передали батькам. Вивчається питання відповідальності парубка за стосунки з неповнолітньою.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

ЦИФРА

2,5 млн. грн. перерахували цьогоріч до бюджету землевпорядники Полтавщини за надання адмінпослуг. При цьому лише 37 відсотків таких послуг вони надавали безплатно.

Василь НЕЇЖМАК.

Російський кадровий офіцер підірвався на фугасі

Загибель підтвердили в Головному управлінні розвідки Міноборони України у Facebook. «Підтверджено знищення командира 7-го ОМСБР полковника ЗС РФ Олександра Бушуєва у районі Харцизька у результаті спрацювання осколкової міни під час його пересування з власною охороною до Донецька», — йдеться у повідомленні. Раніше таку інформацію поширили волонтери.

Екосистемі завдано шкоду

Міністерство екології та природних ресурсів доручило Держекоінспекції взяти на контроль ситуацію у Лубенському та Чорнухинському районах Полтавської області, де внаслідок сильних злив та потрапляння каналізаційних нечистот до річки Сула виявлено факти масової загибелі риби. Про результати проведеної роботи Державна екологічна інспекція України має поінформувати Мінприроди протягом робочого тижня. Нині, зокрема, в Оржицькому районі триває збір та утилізація мертвої риби, проводяться роз'яснювальні роботи, обмежено також доступ для купання, відпочинку та вживання водних живих біоресурсів.

Вл. інф.

Поменшало мільйонерів

На початку липня Головне управління Державної фіскальної служби на Сумщині оприлюднило остаточні підсумки декларування доходів громадян.

Отже, 41 мешканець області відзвітував про статки, що перевищили мільйон гривень. Минулого року в області було 45 мільйонерів. За рештою показників відбулося зростання: порівняно з минулим роком фізособи подали майже на 400 декларацій більше, а їхній сукупний дохід зріс на 100 млн. грн.

Керівник структурного підрозділу ГУ ДФС в області Наталія Мірошникова повідомила, що після 1 травня виявили кілька десятків «додаткових» громадян та донарахували їм 337 тис. грн. несплачених податків.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Через спалах африканської чуми свиней на Чернігівщині вже спалили 70 тварин (УНІАН)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

Цей Закон визначає основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їхні завдання та правовий статус.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

1. Примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках - на приватних виконавців.

Стаття 2. Правова основа діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Правовою основою діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є Конституція України, цей Закон, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інші закони, нормативно-правові акти, прийняті на їх виконання.

Стаття 3. Завдання органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Завданням органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є своєчасне, повне і неупереджене виконання рішень, примусове виконання яких передбачено законом.

Стаття 4. Принципи діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Діяльність органів державної виконавчої служби та приватних виконавців здійснюється з дотриманням принципів:

1) верховенства права;
2) законності;
3) незалежності;
4) справедливості, неупередженості та об'єктивності;
5) обов'язковості виконання рішень;
6) диспозитивності;
7) гласності та відкритості виконавчого провадження та його фіксування технічними засобами;
8) розумності строків виконавчого провадження;
9) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями.

2. Державний виконавець та приватний виконавець повинні здійснювати свою професійну діяльність сумлінно, не розголошувати в будь-який спосіб професійну таємницю, поважати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб, не принижувати їхню гідність.

3. До професійної таємниці належить інформація, що стала відома державному виконавцю, приватному виконавцю, помічнику приватного виконавця у зв'язку із здійсненням професійної діяльності.

Обов'язок зберігати професійну таємницю поширюється на особу і після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця, помічника приватного виконавця.

Державний виконавець, приватний виконавець можуть надавати іншим особам інформацію, що містить професійну таємницю, виключно у випадках і порядку, передбачених законом.

4. Державний виконавець, приватний виконавець зобов'язані вживати всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів.

Конфліктом інтересів у цілях застосування цього Закону вважається суперечність між особистими інтересами державного виконавця або приватного виконавця та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання державним виконавцем або приватним виконавцем його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення примусового виконання рішень.

Стаття 5. Правовий захист та гарантії здійснення діяльності державних виконавців, приватних виконавців з примусового виконання рішень

1. Державний виконавець, приватний виконавець під час здійснення професійної діяльності є незалежними, керуються принципом верховенства права та діють виключно відповідно до закону.

2. Забороняється втручання державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб у діяльність державного виконавця, приватного виконавця з примусового виконання рішень.

3. Опір державному виконавцю чи приватному виконавцю, заподіяння тілесних ушкоджень, насильство або погроза застосування насильства стосовно них, їхніх близьких родичів, а також умисне знищення чи пошкодження їхнього майна у зв'язку з примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем тягнуть за собою відповідальність, установлену законом. Така сама відповідальність настає у разі вчинення цих правопорушень стосовно особи після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця та стосовно їхніх близьких родичів у зв'язку з примусовим виконанням нею рішень у минулому.

4. Забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів виконавчого провадження, крім випадків, передбачених законом.

Зазначена заборона не поширюється на випадки проведення перевірок органів державної виконавчої служби та діяльності приватних виконавців, а також проведення перевірок законності виконавчого провадження в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Розділ II
ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА

Стаття 6. Система органів примусового виконання рішень

1. Систему органів примусового виконання рішень становлять:

1) Міністерство юстиції України;
2) органи державної виконавчої служби, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

Стаття 7. Державні виконавці

1. Відповідно до цього Закону державними виконавцями є керівники органів державної виконавчої служби, їхні заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці органів державної виконавчої служби.

2. Державний виконавець є представником влади, діє від імені держави і перебуває під її захистом та уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, передбаченому законом.

Стаття 8. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби

1. Державні виконавці, керівники та спеціалісти органів державної виконавчої служби є державними службовцями.

2. Працівникам органів державної виконавчої служби, зазначеним у частині першій цієї статті, видаються посвідчення, зразок і порядок видачі яких затверджуються Міністерством юстиції України.

3. Працівник органу державної виконавчої служби користується правами і виконує обов'язки, передбачені законом.

Стаття 9. Гарантії незалежності державних виконавців

1. Незалежність державних виконавців від впливу чи втручання у їхню діяльність з примусового виконання рішень гарантується:

1) особливим порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення органів державної виконавчої служби;
2) дієвим механізмом мотивування державних виконавців;
3) прозорістю діяльності з примусового виконання рішень;
4) в інший спосіб, визначений законом.

Стаття 10. Вимоги до державних виконавців

1. Державним виконавцем може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця.

2. Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби визначаються Міністерством юстиції України.

Стаття 11. Порядок призначення на посади та звільнення з посад працівників органів державної виконавчої служби

1. Державні виконавці та інші працівники органів державної виконавчої служби, які є державними службовцями, призначаються на посади та звільняються з посад у порядку, встановленому Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, визначених законодавством.

Стаття 12. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби

1. Контроль за діяльністю державних виконавців та інших працівників органів державної виконавчої служби здійснюють органи примусового виконання рішень, визначені у статті 6 цього Закону, в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 13. Оплата праці працівників органів державної виконавчої служби

1. Заробітна плата працівника органу державної виконавчої служби складається з посадового окладу, премії, доплати за ранг та надбавки за вислугу років, винагороди, а також інших надбавок згідно із законодавством.

2. Порядок виплати та розміри винагород працівникам органів державної виконавчої служби встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби

1. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби та фінансування витрат на проведення і організацію виконавчих дій здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється Законом України «Про виконавче провадження».

2. Чисельність працівників органів державної виконавчої служби, порядок та норми матеріального забезпечення їхньої діяльності встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Державні виконавці, які потребують поліпшення житлових умов, забезпечуються службовим житлом у першочерговому порядку на час виконання повноважень відповідно до законодавства за кошти державного чи відповідного місцевого бюджету.

За сім'єю загиблого державного виконавця зберігається право на одержання жилої площі.

4. Працівники органів державної виконавчої служби забезпечуються безоплатним форменим одягом за нормами, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Майно органів державної виконавчої служби

1. Майно органів державної виконавчої служби перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання завдань державної виконавчої служби.

2. На рахунки органів примусового виконання рішень, визначених у статті 6 цього Закону, відкриті для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам, не може бути накладено арешт або звернено стягнення на підставі виконавчих документів.

Розділ III
ПРИВАТНІ ВИКОНАВЦІ

Стаття 16. Приватний виконавець

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, встановленому законом.

2. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

Стаття 17. Державне регулювання діяльності приватного виконавця

1. Міністерство юстиції України:

1) формує та реалізує державну правову політику у сфері організації примусового виконання рішень;
2) забезпечує підготовку приватних виконавців та підвищення їхньої кваліфікації, для чого визначає:
порядок проходження навчання та стажування осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;
перелік документів, які подаються Кваліфікаційній комісії приватних виконавців особою, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, для підтвердження відповідності цієї особи вимогам, встановленим частинами першою та другою статті 18 цього Закону;
порядок допуску таких осіб до складання кваліфікаційного іспиту;
порядок складання кваліфікаційного іспиту;
порядок підвищення кваліфікації приватними виконавцями;
3) видає посвідчення приватного виконавця;
4) визначає вимоги до офіса приватного виконавця;
5) забезпечує діяльність Кваліфікаційної комісії приватних виконавців та Дисциплінарної комісії приватних виконавців;
6) формує Єдиний реєстр приватних виконавців України, визначає порядок його ведення;
7) встановлює форму та порядок подання приватними виконавцями інформації про здійснення ними діяльності;
8) здійснює контроль за діяльністю приватних виконавців та визначає порядок здійснення контролю за діяльністю приватного виконавця;
9) подає Кабінету Міністрів України пропозицію про встановлення розміру основної винагороди приватного виконавця;
10) вводить в дію рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення;
11) зупиняє та припиняє право на здійснення діяльності приватного виконавця;
12) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Стаття 18. Вимоги до приватного виконавця

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит.

2. Приватним виконавцем не може бути особа:

1) яка не відповідає вимогам, встановленим частиною першою цієї статті;
2) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;
3) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість;
4) яка вчинила корупційне правопорушення або порушення, пов'язане з корупцією, - протягом трьох років з дня вчинення;
5) якій за порушення вимог законодавства анульовано свідоцтво про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності приватного виконавця, - протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;
6) звільнена з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, - протягом трьох років з дня звільнення.

3. Приватний виконавець під час здійснення своєї діяльності не може займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), інструкторської та суддівської практики із спорту та роботи в органах Асоціації приватних виконавців України) або підприємницькою діяльністю.

Стаття 19. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців

1. Для визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця, та вирішення питання щодо надання права на здійснення діяльності приватного виконавця при Міністерстві юстиції України утворюється Кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі - Кваліфікаційна комісія).

Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців затверджується Міністерством юстиції України.

2. До складу Кваліфікаційної комісії входять дев'ять членів, по чотири з яких призначаються Міністерством юстиції України, у тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається Радою суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу Кваліфікаційної комісії осіб з числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

Персональний склад Кваліфікаційної комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України.

3. Головою Кваліфікаційної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

4. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить два роки.

5. Кваліфікаційна комісія:

1) визначає дату складення кваліфікаційних іспитів;
2) розробляє та затверджує перелік питань автоматизованого анонімного тестування;
3) розглядає документи, подані особами, які мають намір отримати право на здійснення діяльності приватного виконавця, на відповідність вимогам, визначеним цим Законом;
4) проводить кваліфікаційні іспити та затверджує їх результати;
5) приймає рішення про видачу посвідчення приватного виконавця.

6. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

7. Рішення Кваліфікаційної комісії приймаються на її засіданні, за умови присутності не менше п'яти членів комісії, шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається неприйнятим.

8. Рішення Кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

9. Засідання Кваліфікаційної комісії є гласним.

Стаття 20. Допуск до складення кваліфікаційного іспиту

1. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, до подання заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту зобов'язана пройти навчання і стажування приватного виконавця.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 10—11-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 9-Й СТОР.

Загальний строк навчання і стажування приватного виконавця не може перевищувати трьох місяців.

Від проходження стажування приватного виконавця звільняються особи, які мають стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років.

Про проходження навчання, стажування приватного виконавця видається свідоцтво, строк дії якого становить один рік.

2. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, після проходження навчання, стажування приватного виконавця подає до Кваліфікаційної комісії заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту разом із документами, які підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим частинами першою та другою статті 18 цього Закону, а також декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

3. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, поданих особою.

Строк розгляду заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту не повинен перевищувати 30 днів з дня її надходження.

За результатами розгляду заяви та доданих до неї документів Кваліфікаційна комісія приймає рішення про:

1) допуск особи до складення кваліфікаційного іспиту;

2) відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту.

4. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, якщо:

1) подано не всі документи, визначені Міністерством юстиції України, або документи не відповідають встановленим вимогам;

2) особа не відповідає встановленим цим Законом вимогам до осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

У рішенні Кваліфікаційної комісії про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту зазначаються причини такої відмови.

5. Після усунення причин, що стали підставою для прийняття Кваліфікаційною комісією рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, особа має право повторно звернутися до Кваліфікаційної комісії для отримання допуску в порядку, визначеному цим Законом.

6. Інформація про прийняте Кваліфікаційною комісією рішення про допуск (недопуск) особи до складення кваліфікаційного іспиту розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України протягом трьох днів з дня його прийняття.

Стаття 21. Кваліфікаційний іспит приватного виконавця

1. Кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит протягом трьох місяців з дня надання допуску особі до складення кваліфікаційного іспиту.

2. Про дату та місце проведення кваліфікаційного іспиту повідомляються особи, допущені до його складення. Інформація про кваліфікаційний іспит не пізніш як за сім днів до дня його проведення розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та веб-сайті Асоціації приватних виконавців України. На іспиті мають право бути присутніми представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

4. Особі, яка успішно склала кваліфікаційний іспит, Міністерство юстиції України на підставі відповідного рішення Кваліфікаційної комісії протягом 10 днів з дня складення кваліфікаційного іспиту видає посвідчення приватного виконавця.

5. За видачу посвідчення приватного виконавця особа, яка склала кваліфікаційний іспит, вносить плату у розмірі однієї мінімальної заробітної плати.

6. Посвідчення про право на здійснення діяльності приватного виконавця видається без обмеження строку його дії.

7. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, має право скласти його повторно не раніше ніж через шість місяців.

Стаття 22. Початок здійснення діяльності приватного виконавця

1. Про початок діяльності приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України.

2. У повідомленні про початок діяльності обов'язково зазначаються:

1) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець має намір здійснювати діяльність;

2) інформація про офіс приватного виконавця;

3) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, інформація про страховика та страхову суму;

4) інформація про помічників приватного виконавця (у разі їх наявності).

3. Приватний виконавець має право розпочати здійснення діяльності з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 23. Єдиний реєстр приватних виконавців України

1. Міністерство юстиції України забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

2. У Єдиному реєстрі приватних виконавців України містяться відомості про:

1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) приватного виконавця;

2) дату рішення Кваліфікаційної комісії про надання права на здійснення діяльності приватного виконавця;

3) номер посвідчення;

4) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець здійснює діяльність;

5) офіс приватного виконавця;

6) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, відомості про страховика та страхову суму;

7) зупинення діяльності приватного виконавця;

8) дату та номер рішення про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та вид дисциплінарного стягнення;

9) дату та номер рішення Дисциплінарної комісії про припинення діяльності;

10) прізвище, ім'я та по батькові помічників приватного виконавця (у разі їх наявності).

3. У разі зміни відомостей, що згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України, приватний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово повідомити про це Міністерство юстиції України.

4. Міністерство юстиції України вносить інформацію до Єдиного реєстру приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відомостей, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. Доступ до інформації Єдиного реєстру приватних виконавців України є безоплатним, здійснюється цілодобово і без обмежень на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України із забезпеченням можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування інформації без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів.

Стаття 24. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця

1. Приватний виконавець зобов'язаний до початку здійснення діяльності застрахувати свою цивільно-правову відповідальність перед третіми особами.

2. Приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на новий строк не пізніш як за 10 днів до закінчення дії договору страхування.

3. Мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця має становити 10 відсотків загальної суми стягнення за виконавчими документами, що перебувають на виконанні у приватного виконавця протягом року, але не менше 1 тисячі мінімальних розмірів заробітної плати станом на початок відповідного календарного року.

4. Приватний виконавець не має права здійснювати виконавчі дії, якщо сума стягнення за виконавчим документом з урахуванням сум за виконавчими документами, що вже перебувають у нього на виконанні, перевищує розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця. У такому разі приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на належну страхову суму.

Стаття 25. Виконавчі округи і територіальні межі діяльності приватного виконавця

1. Виконавчим округом є територія Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя.

2. Приватний виконавець має право приймати до виконання виконавчі документи, місце виконання яких відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» знаходиться у межах Автономної Республіки Крим, області або міста Києва чи Севастополя, у яких розташований його виконавчий округ.

3. Інформація про приватних виконавців виконавчого округу та реквізити їхніх офісів розміщуються у всіх судах та в органах державної виконавчої служби, розташованих у межах відповідного виконавчого округу.

4. Приватний виконавець, за умови відсутності незакінчених виконавчих проваджень, має право змінити виконавчий округ. Зміна виконавчого округу відбувається шляхом повідомлення Міністерства юстиції України про новий виконавчий округ та внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. У разі зміни приватним виконавцем виконавчого округу в повідомленні про зміну виконавчого округу обов'язково зазначається інформація про офіс приватного виконавця у новому виконавчому окрузі.

6. Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України.

Стаття 26. Офіс приватного виконавця

1. До початку здійснення діяльності приватний виконавець зобов'язаний організувати офіс у межах виконавчого округу.

2. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати належні умови для здійснення діяльності приватного виконавця, прийому відвідувачів, зберігання, у тому числі у сейфі, документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей та архіву приватного виконавця, збереження професійної таємниці та бути захищеним від несанкціонованого проникнення.

3. Інформація про офіс приватного виконавця вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. До інформації про офіс приватного виконавця належать:

1) поштова адреса офіса;

2) номер телефону, номер факсу офіса;

3) адреса електронної пошти;

4) номер мобільного телефону приватного виконавця.

5. У разі здійснення в одному офісі діяльності двох і більше приватних виконавців офіс приватних виконавців повинен забезпечувати можливість здійснення кожним приватним виконавцем своєї діяльності одночасно, окремо та незалежно від інших приватних виконавців, у тому числі забезпечувати окреме зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей, діловодства та архіву кожного приватного виконавця.

Стаття 27. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця

1. Фізичні або юридичні особи мають право вільного вибору приватного виконавця з числа тих, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України, з урахуванням місця виконання рішення, визначеного Законом України «Про виконавче провадження».

2. Приватний виконавець з метою належного виконання своїх обов'язків має право залучати працівників поліції для сприяння у вчиненні ним виконавчих дій.

Залучення працівників поліції для сприяння у вчиненні виконавчих дій здійснюється за мотивованою постановою приватного виконавця, яка подається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідної виконавчої дії та має бути розглянута по суті не пізніше наступного робочого дня. У задоволенні постанови приватного виконавця може бути відмовлено лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадського порядку чи масових заворушень, а також до подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій.

3. Особа не має права здійснювати діяльність приватного виконавця після внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України запису про зупинення або припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

4. Забороняється здійснення діяльності приватного виконавця без чинного договору страхування цивільно-правової відповідальності.

5. Приватний виконавець має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлюються Міністерством юстиції України.

6. Правила ведення діловодства та архіву приватного виконавця затверджуються Міністерством юстиції України.

7. Матеріали виконавчих проваджень та архів приватного виконавця є власністю держави і перебувають у володінні та користуванні приватного виконавця у зв'язку із здійсненням ним діяльності з виконання рішень.

8. Приватний виконавець зобов'язаний забезпечити зберігання документів діловодства та архіву протягом усього строку здійснення ним діяльності.

9. Приватний виконавець зобов'язаний подавати Міністерству юстиції України інформацію про свою діяльність у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 28. Помічник приватного виконавця

1. Приватний виконавець має право мати помічників, які працюють на підставі трудового договору (контракту), укладеного з приватним виконавцем.

2. Помічником приватного виконавця може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту не нижче першого рівня та володіє державною мовою. На помічника приватного виконавця поширюються обмеження, передбачені пунктами 2-6 частини другої, частиною третьою статті 18 цього Закону.

3. Помічнику приватного виконавця видається посвідчення, зразок якого затверджується Міністерством юстиції України.

Стаття 29. Права та обов'язки помічника приватного виконавця

1. Помічник приватного виконавця працює під керівництвом приватного виконавця. Приватний виконавець відповідальний за діяльність помічника під час вчинення виконавчих дій, у тому числі за шкоду, завдану діями помічника сторонам виконавчого провадження і третім особам.

2. Помічник приватного виконавця зобов'язаний виконувати свої професійні обов'язки відповідно до законодавства, умов трудового договору (контракту), вказівок та інструкцій приватного виконавця.

3. Помічник приватного виконавця складає проекти документів виконавчого провадження, бере участь у прийомі відвідувачів, забезпечує ведення діловодства і архіву, без права підписання документів виконавчого провадження, подає їх та отримує за пред'явленням посвідчення, виконує інші доручення приватного виконавця у справах, що перебувають у провадженні, крім тих, що належать до процесуальних повноважень (прав та обов'язків) приватного виконавця.

Стаття 30. Припинення та зупинення діяльності помічника приватного виконавця

1. Діяльність помічника приватного виконавця припиняється у разі:

1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем з підстав, визначених законодавством про працю і трудовим договором (контрактом);

2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Діяльність помічника приватного виконавця зупиняється одночасно із зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

Стаття 31. Винагорода приватного виконавця та авансування витрат виконавчого провадження

1. За вчинення виконавчих дій приватному виконавцю сплачується винагорода.

2. Винагорода приватного виконавця складається з основної та додаткової.

3. Основна винагорода приватного виконавця залежно від виконавчих дій, що підлягають вчиненню у виконавчому провадженні, встановлюється у вигляді:

1) фіксованої суми - у разі виконання рішення немайнового характеру;

2) відсотка суми, що підлягає стягненню, або вартості майна, що підлягає передачі за виконавчим документом.

Розмір основної винагороди приватного виконавця встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Основна винагорода приватного виконавця, що встановлюється у відсотках, стягується з боржника разом із сумою, що підлягає стягненню за виконавчим документом.

5. Якщо суму, передбачену в частині четвертій цієї статті, стягнуто частково, сума основної винагороди приватного виконавця, визначена як відсоток суми стягнення, виплачується пропорційно до фактично стягнутої суми.

6. Основна винагорода, що встановлюється у вигляді фіксованої суми, стягується після повного виконання рішення.

7. Приватний виконавець протягом трьох днів з дня відкриття виконавчого провадження здійснює розрахунок основної винагороди, ознайомлює з ним сторони виконавчого провадження, роз'яснює їм порядок сплати та стягнення основної винагороди приватного виконавця.

8. Угодою між приватним виконавцем та стягувачем може бути передбачено додаткове авансування витрат виконавчого провадження та додаткова винагорода приватного виконавця.

За погодженням із стягувачем додаткова винагорода приватного виконавця може бути сплачена протягом усього строку здійснення виконавчого провадження повністю або частково.

Приватному виконавцю забороняється укладати угоди з метою зміни розміру основної винагороди.

9. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок із сплати основної винагороди.

10. Розмір та види витрат виконавчого провадження визначаються Міністерством юстиції України.

З метою забезпечення проведення виконавчих дій приватний виконавець за угодою із стягувачем може здійснювати додаткові витрати на проведення виконавчих дій, крім тих, що визначені Міністерством юстиції України.

11. Стягнення з боржника додаткової винагороди приватному виконавцю, а також додаткових витрат, крім визначених Міністерством юстиції України, не допускається.

Стаття 32. Зберігання коштів

1. Приватний виконавець уповноважений зберігати кошти, цінні папери або інші цінності, що вилучаються у боржника за результатами вчинення виконавчих дій, для подальшої їх передачі стягувачу.

2. Приватний виконавець для здійснення діяльності зобов'язаний відкрити в державному банку окремі рахунки для:

1) обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів у національній та іноземній валютах та їх виплати стягувачам;

2) зарахування коштів виконавчого провадження;

3) зарахування винагороди.

3. Кошти, цінні папери та інші цінності, вилучені або стягнуті приватним виконавцем з боржника за результатами вчинення виконавчих дій, не включаються до складу спадщини у разі смерті приватного виконавця, на них не може бути накладено арешт або звернено стягнення за боргами приватного виконавця.

4. У разі припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця установи банків, у яких відкриті рахунки для зберігання стягнутих з боржника коштів та коштів авансування витрат виконавчого провадження, зобов'язані перерахувати залишок коштів на таких рахунках на рахунок іншого приватного виконавця або відповідного органу державної виконавчої служби, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Банк перераховує кошти на підставі платіжної вимоги виконавця, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Стаття 33. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію та кожні п'ять років з дня отримання посвідчення приватного виконавця безоплатно складати іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування.

2. Приватний виконавець, діяльність якого на час складення іспиту зупинена, зобов'язаний скласти іспит перед поновленням діяльності.

3. Порядок підвищення кваліфікації приватним виконавцем затверджується Міністерством юстиції України.

Підвищення кваліфікації може передбачати платне або безоплатне відвідування приватними виконавцями навчальних курсів, тренінгів, семінарів, що організовуються органами самоврядування приватних виконавців. Відмова приватного виконавця від участі у зазначених заходах не може бути підставою для його недопущення до складення іспиту.

4. Приватний виконавець, який не склав іспит, має право протягом трьох місяців скласти іспит повторно.

Стаття 34. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця

1. Контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

2. Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на два роки з обов'язковим повідомленням приватного виконавця про час і місце проведення перевірки не пізніш як за 10 днів до її початку. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями учасників виконавчого провадження.

3. Позапланові перевірки проводяться на підставі:

1) заяви приватного виконавця про проведення перевірки;

2) письмових звернень учасників виконавчого провадження щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця;

3) неподання приватним виконавцем у встановлені строки звітності чи іншої інформації та/або подання недостовірної інформації.

4. Під час проведення позапланових перевірок з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення таких перевірок. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом.

5. За місцем проведення перевірки поділяються на виїзні та невиїзні.

6. У разі проведення позапланової невиїзної перевірки Міністерство юстиції України надсилає приватному виконавцю письмовий запит у межах предмета звернення. У зазначений у запиті строк, який має бути достатнім для підготовки відповіді та копій документів, але не менше 10 календарних днів, приватний виконавець надає Міністерству юстиції України вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

7. У разі виявлення під час здійснення перевірок ознак дисциплінарного проступку приватного виконавця Міністерство юстиції України вносить вмотивоване подання до Дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 35. Контроль Ради приватних виконавців України за діяльністю приватного виконавця

1. Рада приватних виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

1) статуту Асоціації приватних виконавців України;

2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;

3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України, пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

2. Перевірка Радою приватних виконавців України діяльності приватного виконавця здійснюється шляхом надсилання приватному виконавцю письмового запиту в межах предмета перевірки. Протягом 15 календарних днів з дня отримання запиту приватний виконавець зобов'язаний надати Раді приватних виконавців України пояснення та копії відповідних документів.

3. Рада приватних виконавців України зобов'язана протягом 30 робочих днів з дня отримання пояснень приватного виконавця або часу, коли такі пояснення мали бути отримані, у разі їх ненадання розглянути надані матеріали на предмет наявності ознак дисциплінарного проступку та вирішити питання щодо внесення до Дисциплінарної комісії приватних виконавців подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 36. Оскарження рішень, дій та бездіяльності приватного виконавця

1. Рішення, дії чи бездіяльність приватного виконавця можуть бути оскаржені у порядку, встановленому законом.

Стаття 37. Відповідальність приватного виконавця

1. Приватний виконавець несе за свої рішення, дії чи бездіяльність та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну чи кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, установлених законом, а також дисциплінарну відповідальність у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 38. Підстави для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Підставою для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком приватного виконавця є:

1) факт зайняття діяльністю, несумісною з діяльністю приватного виконавця;

2) порушення правил професійної етики приватного виконавця;

3) розголошення професійної таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення;

4) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;

5) невиконання статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 39. Дисциплінарна комісія приватних виконавців

1. Дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі - Дисциплінарна комісія) утворюється при Міністерстві юстиції України для розгляду питань притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарних проступків.

2. Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців затверджується Міністерством юстиції України.

3. До складу Дисциплінарної комісії входять дев'ять членів, по чотири члени із яких призначаються Міністерством юстиції України, у тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається Радою суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу Дисциплінарної комісії осіб із числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

Персональний склад Дисциплінарної комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України.

4. Головою Дисциплінарної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

5. Строк повноважень членів Дисциплінарної комісії становить два роки.

6. Дисциплінарна комісія:

1) розглядає подання Міністерства юстиції України, Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) у разі надходження скарг на діяльність приватних виконавців направляє їх на перевірку Міністерству юстиції України чи Раді приватних виконавців України;

3) приймає рішення на підставі подання Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

7. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

8. Рішення Дисциплінарної комісії приймаються на її засіданні, за умови присутності не менше п'яти членів комісії, шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається неприйнятим.

9. Рішення Дисциплінарної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

10. На засіданні Дисциплінарної комісії мають право бути присутніми представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

Стаття 40. Розгляд питань про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Дисциплінарна комісія розглядає подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та приймає рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення протягом двох місяців з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше двох років з дня його вчинення.

2. У разі якщо подання до Дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності внесено за результатами перевірки діяльності приватного виконавця, здійсненої на підставі скарги учасника виконавчого провадження, яка одночасно є предметом судового розгляду з оскарження рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця, Дисциплінарна комісія відкладає розгляд цього подання до набрання законної сили судовим рішенням за результатами розгляду такої скарги.

У такому разі перебіг строку, передбаченого частиною першою цієї статті, зупиняється до набрання судовим рішенням законної сили.

3. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності:

1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для внесення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, скарга якого стала підставою для перевірки діяльності приватного виконавця та внесення подання про його притягнення до дисциплінарної відповідальності, для надання додаткових пояснень по суті скарги;

3) має право запросити на засідання та заслухати думку представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших осіб за їхньою згодою.

4. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймає одне з таких рішень:

1) задовольнити подання та застосувати до приватного виконавця дисциплінарне стягнення;

2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки діяльності приватного виконавця;

3) відхилити подання та відмовити в застосуванні до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

5. У разі якщо Дисциплінарною комісією прийнято рішення про задоволення подання та застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення проступку, ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, наявність наслідків, розмір заподіяної шкоди, а також факти застосування до приватного виконавця дисциплінарних стягнень протягом останнього року.

Стаття 41. Дисциплінарні стягнення

1. За вчинення дисциплінарного проступку до приватного виконавця може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень:

1) попередження;

2) догана;

3) зупинення діяльності приватного виконавця на строк до шести місяців;

4) припинення діяльності приватного виконавця.

2. Рішення Дисциплінарної комісії про задоволення відповідного подання Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України та застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення вводиться в дію наказом Міністерства юстиції України.

3. Про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення робиться запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України.

4. У разі якщо приватний виконавець протягом року з дня застосування до нього дисциплінарного стягнення не вчинив нового дисциплінарного проступку, він вважається таким, що не притягувався до дисциплінарної відповідальності.

5. Рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, введене в дію наказом Міністерства юстиції України, може бути оскаржено до суду.

Стаття 42. Зупинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця зупиняється у таких випадках:

1) за власним бажанням на підставі заяви приватного виконавця про зупинення діяльності;

2) у разі тимчасової відсутності приватного виконавця, що триває понад 10 календарних днів, - на строк такої тимчасової відсутності;

3) якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності на належну страхову суму відповідно до вимог частин третьої та четвертої статті 24 цього Закону - на строк до укладення такого договору, але не більш як на один місяць з дня встановлення цих обставин;

4) у разі застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця - на строк, визначений у рішенні Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

5) у разі застосування до приватного виконавця як підозрюваного чи обвинуваченого у кримінальному провадженні запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту із забороною залишати житло цілодобово або у робочий час чи тримання під вартою - на час дії запобіжного заходу, у разі застосування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом - на час дії такого заходу;

6) у разі несплати приватним виконавцем членських внесків Асоціації приватних виконавців України - до сплати таких внесків.

2. Про зупинення діяльності з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, приватний виконавець зобов'язаний повідомити Міністерство юстиції України не пізніш як за три робочі дні. Не допускається зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті приватним виконавцем, який має на виконанні виконавчі провадження.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 3 і 6 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за поданням Ради приватних виконавців України, на підставі пункту 4 частини першої цієї статті - Міністерством юстиції України на підставі рішення Дисциплінарної комісії, на підставі пункту 5 частини першої цієї статті - Міністерством юстиції України на підставі судового рішення.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 2 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за зверненням приватного виконавця, а якщо після спливу 10-денного строку тимчасової відсутності приватного виконавця до Міністерства юстиції України не надійшло відповідне звернення, Міністерство юстиції України пропонує раді приватних виконавців регіону внести відповідне подання.

3. Зупинення діяльності приватного виконавця за наявності підстав та в порядку, визначеному цією статтею, здійснюється шляхом видання наказу Міністерством юстиції України.

4. З дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати діяльність приватного виконавця, крім дій, пов'язаних із передаванням виконавчих документів іншому приватному виконавцю або відповідному органу державної виконавчої служби.

5. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 1-4, 6 частини першої цієї статті приватний виконавець зобов'язаний вирішити питання про його заміщення іншим приватним виконавцем.

У зазначених у цій частині випадках заміщення приватного виконавця здійснюється за погодженням із стягувачем на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем. У разі відсутності згоди стягувача приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або відповідно до рішення стягувача передає його відповідному органу державної виконавчої служби або іншому приватному виконавцю.

6. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, а також за поданням ради приватних виконавців регіону на підставі пункту 2 частини першої цієї статті Міністерство юстиції України у визначеному ним порядку вирішує питання про заміщення такого приватного виконавця іншим приватним виконавцем.

7. Приватний виконавець, який заміщує приватного виконавця, вчиняє виконавчі дії від свого імені та прикладає особисту печатку.

Такий приватний виконавець зобов'язаний окремо вести діловодство за приватного виконавця, якого він заміщує.

8. Заміщення приватного виконавця припиняється в день поновлення приватним виконавцем діяльності.

Стаття 43. Поновлення діяльності приватного виконавця

1. У разі зупинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 1-3, 5 частини першої статті 42 цього Закону, поновлення такої діяльності здійснюється на підставі відповідної заяви приватного виконавця.

2. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 3 частини першої статті 42 цього Закону, до заяви приватного виконавця додається договір страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.

3. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 4 частини першої статті 42 цього Закону, приватний виконавець після закінчення строку зупинення його діяльності зобов'язаний скласти іспит у порядку, передбаченому статтею 33 цього Закону.

4. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 5 частини першої статті 42

ЗАКІНЧЕННЯ НА 12—13-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 9—11-Й СТОР.

цього Закону, до заяви приватного виконавця додаються докази щодо зміни чи закінчення застосування запобіжних заходів.

5. Поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 6 частини першої статті 42 цього Закону, здійснюється на підставі відповідного подання Ради приватних виконавців України.

6. Діяльність приватного виконавця поновлюється на підставі наказу Міністерства юстиції України з дня внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Міністерство юстиції України зобов'язане видати наказ про поновлення діяльності приватного виконавця протягом трьох робочих днів з дня встановлення обставин для її поновлення або припинення дії обставин, що були підставою для видання наказу про її зупинення.

Стаття 44. Припинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця припиняється шляхом позбавлення права на здійснення діяльності приватного виконавця у разі:

1) подання приватним виконавцем заяви про припинення діяльності приватного виконавця;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, яким приватний виконавець засуджений за умисний злочин;

3) набрання законної сили рішенням суду, відповідно до якого приватного виконавця притягнуто до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про запобігання корупції»;

4) застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді припинення діяльності приватного виконавця;

5) неукладення приватним виконавцем договору страхування цивільно-правової відповідальності протягом одного місяця з дня зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 3 частини першої статті 42 цього Закону;

6) нескладення приватним виконавцем у випадках, передбачених цим Законом, іспиту у порядку, визначеному статтею 33 цього Закону;

7) встановлення Міністерством юстиції України факту невідповідності приватного виконавця вимогам, визначеним статтею 18 цього Закону;

8) втрати приватним виконавцем громадянства України або виїзду за межі України на постійне проживання;

9) визнання приватного виконавця безвісно відсутнім або оголошення його померлим;

10) смерті приватного виконавця.

2. У разі неможливості здійснення приватним виконавцем професійної діяльності та у разі встановлення зазначених у частині першій цієї статті підстав Міністерство юстиції України видає наказ про припинення діяльності приватного виконавця.

3. Не допускається припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, якщо такий приватний виконавець має на виконанні виконавчі провадження.

Наказ про припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті видається Міністерством юстиції України, за умови відсутності у приватного виконавця незакінчених виконавчих проваджень та надання ним доказів передачі до відповідного державного архіву документів діловодства та архіву приватного виконавця.

Стаття 45. Порядок припинення діяльності приватного виконавця, передачі та повернення виконавчих документів

1. Приватний виконавець зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформації про припинення діяльності приватного виконавця.

2. У разі припинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2 - 10 частини першої статті 44 цього Закону, Рада приватних виконавців України визначає тимчасового приватного виконавця, який зобов'язаний протягом трьох місяців здійснити заходи з припинення діяльності приватного виконавця.

3. Тимчасовий приватний виконавець зобов'язаний:

1) зупинити виконавчі провадження до моменту їх передачі в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;

2) передати документи діловодства та архів приватного виконавця до відповідного державного архіву.

4. Виконавчі документи згідно з рішенням стягувача передаються тимчасовим приватним виконавцем відповідному органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю або повертаються стягувачу.

5. Передання виконавчих документів від одного приватного виконавця (тимчасового приватного виконавця) до іншого або до органу державної виконавчої служби здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 46. Засади самоврядування приватних виконавців

1. Самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування приватних виконавців.

2. Брати участь у роботі органів самоврядування приватних виконавців та бути обраними до їх складу можуть лише приватні виконавці, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 47. Асоціація приватних виконавців України

1. Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

2. Асоціація приватних виконавців України є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування приватних виконавців, передбачені цим Законом.

3. Асоціація приватних виконавців України:

1) представляє приватних виконавців у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;

2) захищає професійні права приватних виконавців;

3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток приватних виконавців;

4) забезпечує престижність професії приватного виконавця;

5) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію приватного виконавця, та вживає заходів щодо їх спростування;

6) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

4. Асоціація приватних виконавців України утворюється з'їздом приватних виконавців України та не може бути реорганізована. Асоціація приватних виконавців України може бути ліквідована лише на підставі закону.

5. Статут Асоціації приватних виконавців України затверджується з'їздом приватних виконавців України та є її установчим документом.

6. З моменту державної реєстрації Асоціації приватних виконавців України її членами стають усі приватні виконавці, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Приватний виконавець стає членом Асоціації приватних виконавців України з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

8. Приватний виконавець зобов'язаний сплачувати членські внески Асоціації приватних виконавців України.

9. У разі припинення діяльності приватного виконавця припиняється і його членство в Асоціації приватних виконавців України.

10. Бюджет Асоціації приватних виконавців України формується за рахунок сплати приватними виконавцями членських внесків, а також надходжень від іншої діяльності відповідно до статутних документів Асоціації приватних виконавців України.

Установлення органами самоврядування приватних виконавців інших обов'язкових внесків, не передбачених цим Законом, забороняється.

Стаття 48. Органи Асоціації приватних виконавців України

1. Органами Асоціації приватних виконавців України є:

1) з'їзд приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);

2) рада приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);

3) голова ради приватних виконавців регіону;

4) Рада приватних виконавців України;

5) Голова Ради приватних виконавців України;

6) ревізійна комісія;

7) з'їзд приватних виконавців України.

2. Асоціація приватних виконавців України може утворювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 49. З'їзд приватних виконавців регіону

1. З'їзд приватних виконавців регіону скликається радою приватних виконавців регіону за потреби, але не рідше одного разу на рік. З'їзд приватних виконавців регіону може бути скликано також за пропозицією Ради приватних виконавців України або не менше 10 відсотків загальної кількості приватних виконавців регіону, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

2. Інформація про з'їзд приватних виконавців регіону, питання порядку денного з'їзду розміщуються на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

3. Порядок організації та проведення з'їзду приватних виконавців регіону визначається Радою приватних виконавців України.

4. З'їзд приватних виконавців регіону вважається повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні. У разі якщо перший з'їзд не відбувся у зв'язку з відсутністю кворуму, повторний з'їзд вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менше 30 відсотків приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

5. До повноважень з'їзду приватних виконавців регіону належать:

1) обрання голови та членів ради приватних виконавців регіону, дострокове відкликання їх з посад;

2) розгляд та затвердження звітів ради приватних виконавців регіону, голови ради приватних виконавців регіону;

3) контроль за діяльністю регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

4) здійснення інших повноважень, визначених Асоціацією приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів учасників з'їзду.

7. Вибори голови та членів ради приватних виконавців регіону проводяться шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Стаття 50. Рада приватних виконавців регіону

1. У період між з'їздами приватних виконавців регіону функції самоврядування приватних виконавців у регіоні виконує рада приватних виконавців регіону.

2. Голова та члени ради приватних виконавців регіону обираються з'їздом приватних виконавців регіону з числа приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

3. Строк повноважень ради приватних виконавців регіону становить три роки. Одна й та сама особа не може бути головою або членом ради приватних виконавців регіону більш як два строки поспіль.

4. Кількість членів ради приватних виконавців регіону становить три особи та може бути збільшена на підставі відповідного рішення Ради приватних виконавців України.

5. На першому засіданні члени ради приватних виконавців регіону за пропозицією голови ради обирають із свого складу заступника голови та секретаря ради.

Голова, заступник голови, секретар, члени ради приватних виконавців регіону можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців регіону.

6. Рада приватних виконавців регіону:

1) представляє приватних виконавців регіону;

2) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців регіону;

3) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців регіону, здійснює контроль за їх виконанням;

4) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців, захисту їхніх професійних і соціальних прав;

5) розпоряджається коштами та майном відповідно до затвердженого кошторису;

6) забезпечує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

7) здійснює інші повноваження відповідно до рішень з'їзду приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України.

7. Засідання ради приватних виконавців регіону є повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини її членів. Рішення на засіданнях ради приватних виконавців регіону приймаються шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів.

8. Голова, заступник голови, секретар ради приватних виконавців регіону можуть отримувати за свою роботу винагороду, розмір та порядок виплати якої встановлюються Радою приватних виконавців України.

9. Члени ради приватних виконавців регіону одночасно є делегатами ради приватних виконавців регіону на з'їзд приватних виконавців України.

10. Рада приватних виконавців регіону є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради приватних виконавців регіону визначаються положенням про раду приватних виконавців регіону, яке затверджується Радою приватних виконавців України.

Стаття 51. Голова ради приватних виконавців регіону

1. Голова ради приватних виконавців регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

2. Голова ради приватних виконавців регіону забезпечує скликання та проведення засідань ради приватних виконавців регіону, організовує і забезпечує ведення діловодства ради приватних виконавців регіону, вчиняє інші дії, передбачені положенням про раду приватних виконавців регіону, рішеннями з'їзду приватних виконавців регіону, ради приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України, а також організовує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України.

3. Голова ради приватних виконавців регіону є за посадою членом Ради приватних виконавців України.

Стаття 52. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Асоціації приватних виконавців України та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом приватних виконавців України строком на два роки з числа приватних виконавців. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів Асоціації приватних виконавців України.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 53. З'їзд приватних виконавців України

1. Вищим органом самоврядування приватних виконавців є з'їзд приватних виконавців України.

2. Приватних виконавців на з'їзді приватних виконавців України представляють делегати, які є членами рад приватних виконавців регіонів.

3. З'їзд приватних виконавців України скликається Радою приватних виконавців України не рідше одного разу на два роки.

4. З'їзд приватних виконавців України також може бути скликано на вимогу Міністерства юстиції України або не менше 10 відсотків загальної кількості членів Асоціації приватних виконавців України, або не менше однієї третини рад приватних виконавців регіонів.

Рада приватних виконавців України зобов'язана скликати та організувати проведення з'їзду приватних виконавців України протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду приватних виконавців України.

5. Про день, час і місце початку роботи з'їзду приватних виконавців України та про питання, що виносяться на обговорення, Рада приватних виконавців України повідомляє всіх членів рад приватних виконавців регіонів не пізніш як за 14 днів до дня початку роботи з'їзду, а також розміщує цю інформацію на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців України є правомочним, якщо у його роботі беруть участь більше половини делегатів, які представляють більшість рад приватних виконавців регіонів.

7. З'їзд приватних виконавців України:

1) обирає Голову та заступників Голови Ради приватних виконавців України і достроково відкликає їх з посад;

2) затверджує статут Асоціації приватних виконавців України та вносить зміни до нього;

3) затверджує Кодекс професійної етики приватних виконавців;

4) утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію;

5) призначає чотирьох членів Кваліфікаційної комісії та чотирьох членів Дисциплінарної комісії;

6) затверджує Положення про Раду приватних виконавців України, Положення про ревізійну комісію;

7) розглядає та затверджує звіти Ради приватних виконавців України, висновки ревізійної комісії та звіти інших органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

8) затверджує кошториси Асоціації приватних виконавців України, її органів, а також звіти про їх виконання;

9) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

8. Рішення з'їзду приватних виконавців України приймаються шляхом голосування більшістю голосів делегатів, які беруть участь у з'їзді.

Стаття 54. Рада приватних виконавців України

1. У період між з'їздами приватних виконавців України функції самоврядування приватних виконавців здійснює Рада приватних виконавців України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються цим Законом та Положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується з'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. До складу Ради приватних виконавців України входять за посадою голови рад приватних виконавців регіонів та Голова і два заступники Голови Ради приватних виконавців України, які обираються з'їздом приватних виконавців України шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Секретар Ради приватних виконавців України обирається Радою приватних виконавців України із складу членів Ради приватних виконавців України.

3. Строк повноважень Голови, заступників Голови, секретаря і членів Ради приватних виконавців України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Голо-

вою, заступником Голови, секретарем або членом Ради приватних виконавців України більш як два строки поспіль.

4. Голові, заступникам Голови Ради приватних виконавців України з'їздом приватних виконавців України або двома третинами голосів членів Ради приватних виконавців України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові або заступникам Голови Ради приватних виконавців України має наслідком їх переобрання.

Секретар Ради приватних виконавців України може бути достроково відкликаний з посади за рішенням Ради приватних виконавців України.

5. Рада приватних виконавців України:

1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;

2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;

3) затверджує положення про з'їзд приватних виконавців регіону, раду приватних виконавців регіону та інші регіональні органи у разі їх утворення Асоціацією приватних виконавців України;

4) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків Асоціації приватних виконавців України;

6) бере участь у розробленні та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені цим Законом;

7) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;

8) приймає рішення про внесення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

9) сприяє діяльності рад приватних виконавців регіонів, координує їхню діяльність;

10) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;

11) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;

12) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад приватних виконавців регіонів, їх голів, скасовує рішення рад приватних виконавців регіонів;

13) забезпечує створення і ведення веб-сайту Асоціації приватних виконавців України;

14) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом Асоціації приватних виконавців України.

6. Засідання Ради приватних виконавців України скликаються Головою Ради приватних виконавців України, а в разі його відсутності - одним із заступників Голови не рідше одного разу на два місяці.

Засідання Ради приватних виконавців України може бути також скликане за пропозицією не менш як п'яти членів Ради приватних виконавців України.

7. Засідання Ради приватних виконавців України є повноважним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Ради. Рішення Ради приватних виконавців України приймаються більшістю голосів від загальної кількості членів Ради. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

8. Голова та заступники Голови Ради приватних виконавців України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 55. Голова Ради приватних виконавців України

1. Голова Ради приватних виконавців України за посадою є Головою Асоціації приватних виконавців України.

2. Голова Ради приватних виконавців України представляє Раду приватних виконавців України та Асоціацію приватних виконавців України в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

3. Голова Ради приватних виконавців України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради приватних виконавців України;

2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради приватних виконавців України;

4) розпоряджається коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого кошторису;

5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Ради приватних виконавців України;

6) забезпечує здійснення контролю за чинністю договорів страхування цивільно-правової відповідальності приватних виконавців та проведення перевірок приватних виконавців у порядку, визначеному цим Законом;

7) вчиняє інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду приватних виконавців України, статутом Асоціації приватних виконавців України, рішеннями Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Розділ IV
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім пункту 7 цього розділу цього Закону, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про державну виконавчу службу» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 243; 1999 р., № 8, ст. 57; 2002 р., № 16, ст. 114; 2004 р., № 6, ст. 37, № 35, ст. 412; 2005 р., № 33, ст. 431; 2007 р., № 10, ст. 84; 2011 р., № 19-20, ст. 142; 2015 р., № 11, ст. 75).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

а) частину другу статті 57 після слова «нотаріусів» доповнити словами «приватних виконавців»;

б) у статті 342:

назву після слів «державному виконавцю» доповнити словами «приватному виконавцю»;

абзац перший частини першої після слів «державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

в абзаці першому частини другої слова «державному виконавцю під час виконання ним службових обов'язків» замінити словами «під час виконання ним службових обов'язків, державному виконавцю чи приватному виконавцю під час примусового виконання рішень»;

в) у статті 343:

назву доповнити словами «приватного виконавця»;

в абзаці першому частини першої слова «чи працівника державної виконавчої служби» замінити словами «працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, а також близького родича державного виконавця або приватного виконавця»;

г) у статті 347:

назву доповнити словами «працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить працівникові правоохоронного органу, працівникові органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю (у тому числі після звільнення з посади) чи їхнім близьким родичам, у зв'язку з виконанням службових обов'язків працівником правоохоронного органу або примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем (у тому числі у минулому)»;

ґ) абзац перший частини першої статті 365^2 після слів «арбітражного керуючого» доповнити словами «приватного виконавця»;

д) у статті 368^4:

абзац перший частини першої після слів «арбітражного керуючого» доповнити словами «приватного виконавця»;

абзац перший частини третьої після слова «нотаріусом» доповнити словами «приватним виконавцем»;

2) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

а) частину п'яту статті 196 доповнити словами «а також надсилається щодо осіб, які є державними виконавцями, Міністерству юстиції України, а щодо осіб, які є приватними виконавцями, - Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України»;

б) частину третю статті 213 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі затримання державного виконавця чи приватного виконавця уповноважена службова особа, яка здійснювала затримання, зобов'язана протягом 24 годин повідомити про це Міністерство юстиції України, а щодо осіб, які є приватними виконавцями, - Міністерство юстиції України та Раду приватних виконавців України»;

в) статтю 376 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Про ухвалення вироку щодо особи, яка є державним виконавцем, не пізніше наступного дня після ухвалення повідомляється Міністерству юстиції України, а щодо особи, яка є приватним виконавцем, - Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України»;

3) частину другу статті 114 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413; 2014 р., № 11, ст. 132) після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«5) які здійснювали раніше повноваження приватного виконавця щодо примусового виконання судових рішень або рішень інших органів (посадових осіб), у яких боржник був стороною виконавчого провадження».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

4) підпункт «б» пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) після слова «нотаріуси» доповнити словами «приватні виконавці»;

5) частину п'яту статті 131 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., №№ 18-20, ст. 132) доповнити пунктом 9^1 такого змісту:

«9^1) призначає по одному члену Кваліфікаційної комісії приватних виконавців і Дисциплінарної комісії приватних виконавців та приймає рішення про припинення їхніх повноважень відповідно до Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»;

6) у пункті 14 частини першої статті 1 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17):

абзац третій викласти в такій редакції:

«територіальні органи Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі - у разі державної реєстрації первинних, місцевих, обласних, регіональних та республіканських профспілок, їх організацій та об'єднань, структурних утворень політичних партій, регіональних (місцевих) творчих спілок, територіальних осередків всеукраїнських творчих спілок, місцевих, обласних, республіканських Автономної Республіки Крим, Київської та Севастопольської міських організацій роботодавців та їх об'єднань, постійно діючих третейських судів, громадських об'єднань, їх відокремлених підрозділів, громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи, підтвердження всеукраїнського статусу громадського об'єднання»;

абзац четвертий виключити.

4. Міністерство юстиції України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) формує склад тимчасової кваліфікаційної комісії приватних виконавців у складі семи осіб;

2) формує склад тимчасової дисциплінарної комісії приватних виконавців у складі семи осіб.

Тимчасова кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі - тимчасова кваліфікаційна комісія) і тимчасова дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі - тимчасова дисциплінарна комісія) вважаються повноважними у разі присутності на засіданні не менше чотирьох осіб. Тимчасова кваліфікаційна комісія та тимчасова дисциплінарна комісія здійснюють повноваження кваліфікаційної комісії та дисциплінарної комісії до скликання з'їзду приватних виконавців України.

Засідання тимчасової кваліфікаційної комісії проводяться за потреби, але не рідше одного разу на місяць.

5. Міністерство юстиції України не пізніш як через рік після набрання чинності цим Законом організовує проведення установчих з'їздів приватних виконавців регіонів та визначає порядок їх проведення.

Міністерство юстиції України розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про проведення установчого з'їзду приватних виконавців регіону, а також не пізніш як за 10 днів до дня його проведення повідомляє про це кожного приватного виконавця.

На установчому з'їзді приватних виконавців регіону головує найстарший за віком приватний виконавець, який бере участь у з'їзді. Головуючий на засіданні обирає секретаря установчого з'їзду приватних виконавців регіону.

Установчий з'їзд приватних виконавців регіону формує раду приватних виконавців регіону.

Міністерство юстиції України не пізніш як через місяць після скликання восьми установчих з'їздів приватних виконавців регіонів скликає та організовує проведення з'їзду приватних виконавців України.

Перший з'їзд приватних виконавців України утворює Асоціацію приватних виконавців України та затверджує її статут, утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію, затверджує положення про ці органи, призначає членів Кваліфікаційної комісії та Дисциплінарної комісії.

Після утворення органів самоврядування приватних виконавців зміна їхнього складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

Реєстрація Асоціації приватних виконавців України здійснюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

6. Протягом одного року після набрання чинності цим Законом розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця має становити не менше 1 тисячі мінімальних розмірів заробітної плати.

7. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 червня 2016 року. № 1403-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виконавче провадження

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Виконавче провадження

1. Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Стаття 2. Засади виконавчого провадження

1. Виконавче провадження здійснюється з дотриманням таких засад:

1) верховенства права;

2) обов'язковості виконання рішень;

3) законності;

4) диспозитивності;

5) справедливості, неупередженості та об'єктивності;

6) гласності та відкритості виконавчого провадження;

7) розумності строків виконавчого провадження;

8) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями;

9) забезпечення права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних виконавців, приватних виконавців.

Стаття 3. Рішення, що підлягають примусовому виконанню. Виконавчі документи

1. Відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі таких виконавчих документів:

1) виконавчих листів та наказів, що видаються судами у передбачених законом випадках на підставі судових рішень, рішень третейського суду, рішень міжнародного комерційного арбітражу, рішень іноземних судів та на інших підставах, визначених законом або міжнародним договором України;

2) ухвал, постанов судів у цивільних, господарських, адміністративних справах, справах про адміністративні правопорушення, кримінальних провадженнях у випадках, передбачених законом;

3) виконавчих написів нотаріусів;

4) посвідчень комісій по трудових спорах, що видаються на підставі відповідних рішень таких комісій;

5) постанов державних виконавців про стягнення виконавчого збору, постанов державних виконавців чи приватних виконавців про стягнення витрат виконавчого провадження, про накладення штрафу, постанов приватних виконавців про стягнення основної винагороди;

6) постанов органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

7) рішень інших державних органів та рішень Національного банку України, які законом визнані виконавчими документами;

8) рішень Європейського суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», а також рішень інших міжнародних юрисдикційних органів у випадках, передбачених міжнародним договором України;

9) рішень (постанов) суб'єктів державного фінансового моніторингу (їх уповноважених посадових осіб), якщо їх виконання за законом покладено на органи та осіб, які здійснюють примусове виконання рішень.

Стаття 4. Вимоги до виконавчого документа

1. У виконавчому документі зазначаються:

1) назва і дата видачі документа, найменування органу, прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка його видала;

2) дата прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові (для фізичних осіб) стягувача та боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або адреса місця проживання чи перебування (для фізичних осіб), дата народження боржника - фізичної особи;

4) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - під-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 14—15-Й СТОР.

ГОЛОС УКРАЇНИ №№ 122-123 (6376-6377)
ВІВТОРОК, 5 ЛИПНЯ 2016

ПОЧАТОК НА 13-Й СТОР.

приємців та громадських формувань стягувача та боржника (для юридичних осіб - за наявності);

5) резолютивна частина рішення, що передбачає заходи примусового виконання рішень;

6) дата набрання рішенням законної сили (крім рішень, що підлягають негайному виконанню);

7) строк пред'явлення рішення до виконання.

У виконавчому документі можуть зазначатися інші дані (якщо вони відомі суду чи іншому органу (посадовій особі), що видав виконавчий документ), які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення, зокрема реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків), місце роботи боржника - фізичної особи, місцезнаходження майна боржника, реквізити рахунків стягувача і боржника, номери їх засобів зв'язку та адреси електронної пошти.

У разі пред'явлення до примусового виконання рішення міжнародного юрисдикційного органу у випадках, передбачених міжнародним договором України, такий виконавчий документ повинен відповідати вимогам, встановленим міжнародним договором України.

2. У разі якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів або проти кількох відповідачів, а також якщо належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, чи резолютивною частиною рішення передбачено вчинення кількох дій, у виконавчому документі зазначаються один боржник та один стягувач, а також визначається, в якій частині необхідно виконати таке рішення, або зазначається, що обов'язок чи право стягувача є солідарним.

3. Виконавчий документ підписується уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплюється печаткою. Скріплення виконавчого документа печаткою із зображенням Державного Герба України є обов'язковим, якщо орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, згідно із законом зобов'язаний мати таку печатку.

4. Виконавчий документ повертається стягувачу органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем без прийняття до виконання протягом трьох робочих днів з дня його пред'явлення, якщо:

1) рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало законної сили (крім випадків, коли рішення у встановленому законом порядку допущено до негайного виконання);

2) пропущено встановлений законом строк пред'явлення виконавчого документа до виконання;

3) боржника визнано банкрутом;

4) Національним банком України прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника;

5) юридичну особу - боржника припинено;

6) виконавчий документ не відповідає вимогам, передбаченим цією статтею, або якщо стягувач не подав заяву про примусове виконання рішення відповідно до статті 26 цього Закону;

7) виконання рішення не передбачає застосування заходів примусового виконання рішень;

8) стягувач не надав підтвердження сплати авансового внеску, якщо авансування є обов'язковим;

9) виконавчий документ не підлягає виконанню органами державної виконавчої служби, приватним виконавцем;

10) виконавчий документ пред'явлено не за місцем виконання або не за підвідомчістю.

У разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим цією статтею, стягувач має право звернутися до суду чи іншого органу (посадової особи), що видав виконавчий документ, щодо приведення його у відповідність із зазначеними вимогами.

Стаття 5. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання рішень

1. Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених цим Законом випадках на приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

2. Приватний виконавець здійснює примусове виконання рішень, передбачених статтею 3 цього Закону, крім:

1) рішень про відібрання і передання дитини, встановлення побачення з нею або усунення перешкод у побаченні з дитиною;

2) рішень, за якими боржником є держава, державні органи, Національний банк України, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, державні та комунальні підприємства, установи, організації, юридичні особи, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 відсотків, та/або які фінансуються виключно за кошти державного або місцевого бюджету;

3) рішень, за якими боржником є юридична особа, примусова реалізація майна якої заборонена відповідно до закону;

4) рішень, за якими стягувачами є держава, державні органи;

5) рішень адміністративних судів та рішень Європейського суду з прав людини;

6) рішень, які передбачають вчинення дій щодо майна державної чи комунальної власності;

7) рішень про виселення та вселення фізичних осіб;

8) рішень, за якими боржниками є діти або фізичні особи, які визнані недієздатними чи цивільна дієздатність яких обмежена;

9) рішень про конфіскацію майна;

10) рішень, виконання яких віднесено цим Законом безпосередньо до повноважень інших органів, які не є органами примусового виконання;

11) інших випадків, передбачених цим Законом та Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

3. Приватний виконавець має право повернути виконавчий документ стягувачу без прийняття до виконання:

1) якщо на момент подачі стягувачем заяви про примусове виконання рішення кількість виконавчих документів за рішеннями про стягнення періодичних платежів, заробітної плати, заборгованості фізичних осіб з оплати житлово-комунальних послуг, поновлення на роботі перевищує 20 відсотків загальної кількості виконавчих документів, що перебувають на виконанні у приватного виконавця;

2) в інших випадках, передбачених законом.

При поверненні виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених цією частиною, приватний виконавець зобов'язаний письмово зазначити підстави повернення, право стягувача оскаржити рішення про повернення виконавчого документа без прийняття до виконання, а також право стягувача подати виконавчий документ на виконання іншого приватного виконавця або до органу державної виконавчої служби.

4. Державний виконавець, приватний виконавець (далі - виконавець) не може виконувати рішення, якщо:

1) боржником або стягувачем є сам виконавець, близькі йому особи (особи, які разом проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки з виконавцем (у тому числі особи, які разом проживають, але не перебувають у шлюбі), а також незалежно від зазначених умов чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням виконавця), пов'язані з ним особи.

Пов'язаними особами у розумінні цього Закону є юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або результати їхньої діяльності чи діяльності осіб, яких вони представляють, з урахуванням таких критеріїв:

виконавець безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами юридичної особи, яка є стороною виконавчого провадження, чи спільно з юридичною та/або фізичною особою, яка є стороною виконавчого провадження, володіє корпоративними правами будь-якої юридичної особи;

виконавець має право та/або повноваження призначати (обирати) одноосібний виконавчий орган або колегіальний склад виконавчого органу/склад наглядової ради зазначених юридичних осіб.

Пряма або опосередкована участь держави в юридичних особах не є підставою для визнання таких юридичних осіб пов'язаними;

2) боржником або стягувачем є особа, яка перебуває у трудових відносинах з таким виконавцем;

3) виконавець, близька йому особа або особа, яка перебуває з виконавцем у трудових відносинах, має реальний або потенційний конфлікт інтересів;

4) сума стягнення за виконавчим документом з урахуванням сум за виконавчими документами, що вже перебувають на виконанні у приватного виконавця, перевищує мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності такого приватного виконавця.

5. За заявою стягувача виконавчий документ може бути передано від одного приватного виконавця іншому або відповідному органу державної виконавчої служби, або від органу державної виконавчої служби - приватному виконавцю. Про передачу (прийняття до виконання) виконавчого документа виконавець виносить постанову.

Передача виконавчих документів здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 6. Виконання рішень іншими органами та установами

1. У випадках, передбачених законом, рішення щодо стягнення майна та коштів виконуються органами доходів і зборів, а рішення щодо стягнення коштів - банками та іншими фінансовими установами.

2. Рішення про стягнення коштів з державних органів, державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ виконуються органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

3. У випадках, передбачених законом, рішення можуть виконуватися іншими органами.

4. Органи та установи, зазначені в частинах першій - третій цієї статті, не є органами примусового виконання.

Стаття 7. Добровільне виконання рішень про стягнення періодичних платежів

1. Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів може бути самостійно надісланий стягувачем безпосередньо підприємству, установі, організації, фізичній особі - підприємцю, фізичній особі, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

2. Одночасно з виконавчим документом стягувач подає заяву, в якій зазначаються:

1) реквізити банківського рахунка, на який слід перераховувати кошти;

2) прізвище, ім'я, по батькові стягувача, реквізити документа, що посвідчує його особу.

3. У разі наявності заборгованості за виконавчими документами про стягнення періодичних платежів або заперечення її розміру боржником стягувач має право пред'явити виконавчий документ для примусового виконання.

4. Підприємства, установи, організації, фізичні особи - підприємці та фізичні особи, зазначені у частині першій цієї статті, за заявою стягувача зобов'язані здійснювати відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника у розмірі, визначеному виконавчим документом, з урахуванням положень статті 70 цього Закону.

Стаття 8. Автоматизована система виконавчого провадження

1. Реєстрація виконавчих документів, документів виконавчого провадження, фіксування виконавчих дій здійснюється в автоматизованій системі виконавчого провадження, порядок функціонування якої визначається Міністерством юстиції України.

Вільний та безоплатний доступ до інформації автоматизованої системи виконавчого провадження забезпечує Міністерство юстиції України у мережі Інтернет на своєму офіційному веб-сайті з можливістю перегляду, пошуку, копіювання та роздрукування інформації, на основі поширених веб-оглядачів та редакторів, без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, без обмежень та цілодобово.

Інформація повинна містити відомості про час її розміщення.

2. Автоматизованою системою виконавчого провадження забезпечується:

1) об'єктивний та неупереджений розподіл виконавчих документів між державними виконавцями;

2) надання сторонам виконавчого провадження інформації про виконавче провадження;

3) виготовлення документів виконавчого провадження;

4) централізоване зберігання документів виконавчого провадження;

5) централізоване зберігання інформації про рахунки органів державної виконавчої служби та приватних виконавців, відкриті для цілей виконавчого провадження;

6) підготовка статистичних даних;

7) реєстрація вхідної і вихідної кореспонденції та етапів її проходження;

8) передача документів виконавчого провадження до електронного архіву;

9) формування Єдиного реєстру боржників.

3. Несанкціоноване втручання у роботу автоматизованої системи виконавчого провадження тягне за собою відповідальність, установлену законом.

4. Рішення виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби виготовляються за допомогою автоматизованої системи виконавчого провадження. У разі тимчасової відсутності доступу до автоматизованої системи допускається виготовлення документів на паперових носіях з подальшим обов'язковим внесенням їх до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня після відновлення її роботи.

Стаття 9. Єдиний реєстр боржників

1. Єдиний реєстр боржників - це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна.

Відомості про боржників, включені до Єдиного реєстру боржників, є відкритими та розміщуються на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України.

2. Реєстрація боржника в Єдиному реєстрі боржників не звільняє його від виконання рішення.

3. Нотаріуси, органи, що здійснюють реєстрацію майна, державні реєстратори речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, до яких з метою вчинення правочину щодо відчуження у будь-який спосіб майна звернувся боржник, внесений на день звернення до Єдиного реєстру боржників, у разі відсутності у них інформації про накладення арешту виконавцем на кошти або майно боржника зобов'язані відмовити у вчиненні реєстраційних дій та в день звернення боржника повідомити зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця про майно, щодо відчуження якого звернувся боржник.

Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, та направити відповідну постанову нотаріусу, органам, що здійснюють реєстрацію майна, не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення.

4. Укладення протягом строку, зазначеного в частині третій цієї статті, правочину щодо майна боржника, який призвів до неможливості задовольнити вимоги стягувача за рахунок такого майна, є підставою для визнання такого правочину недійсним.

5. Відомості про боржника вносяться до Єдиного реєстру боржників (крім відомостей щодо боржників, якими є державні органи, органи місцевого самоврядування, а також боржників, які не мають заборгованості за виконавчим документом про стягнення періодичних платежів більше трьох місяців, та боржників за рішенням немайнового характеру) одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження.

6. Єдиний реєстр боржників містить такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження боржника - фізичної особи або найменування, ідентифікаційний код юридичної особи у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань боржника - юридичної особи;

2) найменування органу або прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка видала виконавчий документ;

3) найменування органу державної виконавчої служби або прізвище, ім'я, по батькові приватного виконавця, номер засобу зв'язку та адреса електронної пошти виконавця;

4) номер виконавчого провадження;

5) категорія стягнення (аліменти, штраф тощо).

7. Відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про закінчення виконавчого провадження, повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 11 частини першої статті 37 цього Закону або повернення виконавчого документа до суду на підставі статті 38 цього Закону чи в день встановлення виконавцем факту відсутності заборгованості за виконавчими документами про стягнення періодичних платежів.

Стаття 10. Заходи примусового виконання рішень

1. Заходами примусового виконання рішень є:

1) звернення стягнення на кошти, цінні папери, інше майно (майнові права), корпоративні права, майнові права інтелектуальної власності, об'єкти інтелектуальної, творчої діяльності, інше майно (майнові права) боржника, у тому числі якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові від інших осіб, або боржник володіє ними спільно з іншими особами;

2) звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інший дохід боржника;

3) вилучення в боржника і передача стягувачу предметів, зазначених у рішенні;

4) заборона боржнику розпоряджатися та/або користуватися майном, яке належить йому на праві власності, у тому числі коштами, або встановлення боржнику обов'язку користуватися таким майном на умовах, визначених виконавцем;

5) інші заходи примусового характеру, передбачені цим Законом.

Розділ II

СТРОКИ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття 11. Загальні строки у виконавчому провадженні

1. Строки у виконавчому провадженні - це періоди часу, в межах яких учасники виконавчого провадження зобов'язані або мають право прийняти рішення або вчинити дію.

Строки у виконавчому провадженні встановлюються законом, а якщо вони не визначені законом - встановлюються виконавцем.

2. Будь-яка дія або сукупність дій під час виконавчого

провадження повинна бути виконана не пізніше граничного строку, визначеного цим Законом.

3. Строки, встановлені цим Законом, обчислюються в робочих днях, місяцях і роках, а також можуть визначатися посиланням на подію, яка повинна неминуче настати.

Стаття 12. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання, поновлення пропущеного строку

1. Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох років, крім посвідчень комісій по трудових спорах та виконавчих документів, за якими стягувачем є держава або державний орган, які можуть бути пред'явлені до примусового виконання протягом трьох місяців.

2. Строки, зазначені в частині першій цієї статті, встановлюються для виконання рішення з наступного дня після набрання ним законної сили чи закінчення строку, встановленого в разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а якщо рішення підлягає негайному виконанню - з наступного дня після його прийняття.

3. Виконавчий документ про стягнення періодичних платежів у справах про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я, втрати годувальника тощо може бути пред'явлено до виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

4. Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються у разі:

1) пред'явлення виконавчого документа до виконання;

2) надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки або розстрочки виконання рішення.

5. У разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку з неможливістю в повному обсязі або частково виконати рішення строк пред'явлення такого документа до виконання після переривання встановлюється з дня його повернення, а в разі повернення виконавчого документа у зв'язку із встановленою законом забороною щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, а також проведення інших виконавчих дій стосовно боржника - з дня закінчення строку дії відповідної заборони.

6. Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, має право звернутися із заявою про поновлення такого строку до суду, який видав виконавчий документ, або до суду за місцем виконання.

Стаття 13. Строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій

1. Під час здійснення виконавчого провадження виконавець вчиняє виконавчі дії та приймає рішення шляхом винесення постанов, попереджень, внесення подань, складення актів та протоколів, надання доручень, розпоряджень, вимог, подання запитів, заяв, повідомлень або інших процесуальних документів у випадках, передбачених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Арешт на майно (кошти) накладається не пізніше наступного робочого дня після його виявлення, крім випадку, передбаченого частиною сьомою статті 26 цього Закону.

3. Платіжні вимоги на примусове списання коштів надсилаються не пізніше наступного робочого дня після накладення арешту та в подальшому не пізніше наступного робочого дня з дня отримання інформації про наявність коштів на рахунках.

4. Опис та арешт майна здійснюються не пізніш як на п'ятий робочий день з дня отримання інформації про його місцезнаходження. У разі виявлення майна виконавцем під час проведення перевірки майнового стану боржника за місцем проживання (перебування) фізичної особи та місцезнаходженням юридичної особи здійснюються опис та арешт цього майна.

5. Постанова про зняття арешту виноситься виконавцем не пізніше наступного робочого дня після надходження до нього документів, що підтверджують наявність підстав, передбачених частиною четвертою статті 59 цього Закону, та надсилається в той самий день органу (установі), якому була надіслана для виконання постанова про накладення арешту на майно боржника.

За порушення строків прийняття рішень та вчинення виконавчих дій виконавці несуть відповідальність в порядку, встановленому законом.

Порушення строків прийняття рішень та вчинення виконавчих дій виконавцями не є підставою для скасування такого рішення чи виконавчої дії, крім випадків, коли вони були прийняті або вчинені з порушенням процедури, передбаченої цим Законом.

Розділ III
УЧАСНИКИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 14. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій

1. Учасниками виконавчого провадження є виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерт, спеціаліст, перекладач, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання, особи, права інтелектуальної власності яких порушені, - за виконавчими документами про конфіскацію та знищення майна на підставі статей 176, 177 і 229 Кримінального кодексу України, статті 51[2] Кодексу України про адміністративні правопорушення.

2. Для проведення виконавчих дій виконавець за потреби залучає понятих, працівників поліції, представників органів опіки і піклування, інших органів та установ у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 15. Сторони виконавчого провадження

1. Сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник.

2. Стягувачем є фізична або юридична особа чи держава, на користь чи в інтересах яких видано виконавчий документ.

Боржником є визначена виконавчим документом фізична або юридична особа, держава, на яких покладається обов'язок щодо виконання рішення.

3. За рішеннями про стягнення в дохід держави коштів або вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави, що приймаються судами у справах, які розглядаються в порядку цивільного, адміністративного та господарського судочинства, стягувачем виступає державний орган, за позовом якого судом прийнято відповідне рішення.

4. За рішеннями про стягнення в дохід держави коштів або вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави, прийнятими у справах про адміністративні правопорушення, та за рішеннями, прийнятими у кримінальних провадженнях, стягувачем виступає державний орган, який прийняв відповідне рішення або за матеріалами якого судом прийнято відповідне рішення.

5. У разі вибуття однієї із сторін виконавець за заявою сторони, а також заінтересована особа мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, є обов'язковими тією мірою, якою вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

У разі якщо сторона виконавчого провадження змінила найменування (для юридичної особи) або прізвище, ім'я чи по батькові (для фізичної особи), виконавець, за наявності підтверджуючих документів, змінює своєю постановою назву сторони виконавчого провадження.

Стаття 16. Представництво сторін у виконавчому провадженні

1. Сторони можуть реалізувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, крім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто.

2. Діти та особи, визнані судом недієздатними, реалізують свої права та виконують обов'язки, пов'язані з виконавчим провадженням, відповідно до вимог закону через своїх законних представників.

3. Представництво юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом чи установчими документами юридичної особи, або через представників юридичної особи.

4. Представником юридичної особи у виконавчому провадженні може бути особа, яка відповідно до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань має право вчиняти дії від імені такої юридичної особи без довіреності. Повноваження представника юридичної особи у виконавчому провадженні можуть бути підтверджені довіреністю, виданою і оформленою відповідно до закону. Представник може вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти така особа. Дані про наявність обмежень щодо представництва юридичної особи у виконавчому провадженні можуть міститися в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань або у виданій довіреності.

Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером, дорученням органу чи установи, що уповноважені законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. До ордера обов'язково додається витяг з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката як представника або обмеження його прав на вчинення окремих дій як представника сторони виконавчого провадження. Витяг засвідчується підписами сторін договору.

Стаття 17. Особи, які не можуть бути представниками у виконавчому провадженні

1. Представниками у виконавчому провадженні не можуть бути:

1) особи, які не мають повної цивільної дієздатності;

2) судді, слідчі, прокурори, працівники підрозділів, які провадять оперативно-розшукову діяльність, експерти, спеціалісти, перекладачі, суб'єкти оціночної діяльності - суб'єкти господарювання, які діють як учасники цього виконавчого провадження, виконавці та помічники приватних виконавців, крім випадків, коли вони діють як законні представники або уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження;

3) інші особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво.

Стаття 18. Обов'язки і права виконавців, обов'язковість вимог виконавців

1. Виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

2. Виконавець зобов'язаний:

1) здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і цим Законом;

2) надавати сторонам виконавчого провадження, їхнім представникам та прокурору як учаснику виконавчого провадження можливість ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження;

3) розглядати в установлені законом строки заяви сторін, інших учасників виконавчого провадження та їхні клопотання;

4) заявляти в установленому порядку про самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Законом;

5) роз'яснювати сторонам та іншим учасникам виконавчого провадження їхні права та обов'язки.

3. Виконавець під час здійснення виконавчого провадження має право:

1) проводити перевірку виконання боржниками рішень, що підлягають виконанню відповідно до цього Закону;

2) проводити перевірку виконання юридичними особами незалежно від форми власності, фізичними особами, фізичними особами - підприємцями рішень стосовно працюючих у них боржників;

3) з метою захисту інтересів стягувача одержувати безоплатно від державних органів, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, посадових осіб, сторін та інших учасників виконавчого провадження необхідні для проведення виконавчих дій пояснення, довідки та іншу інформацію, в тому числі конфіденційну;

4) за наявності вмотивованого рішення суду про примусове проникнення до житла чи іншого володіння фізичної особи безперешкодно входити на земельні ділянки, до житлових та інших приміщень боржника - фізичної особи, особи, в якої перебуває майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, проводити в них огляд, у разі потреби примусово відкривати їх в установленому порядку із залученням працівників поліції, опечатувати такі приміщення, арештовувати, опечатувати та вилучати належне боржникові майно, яке там перебуває та на яке згідно із законом можливо звернути стягнення. Примусове проникнення на земельні ділянки, до житлових та інших приміщень у зв'язку з примусовим виконанням рішення суду про виселення боржника та вселення стягувача і рішення про усунення перешкод у користуванні приміщенням (житлом) здійснюється виключно на підставі такого рішення суду;

5) безперешкодно входити на земельні ділянки, до приміщень, сховищ, іншого володіння боржника - юридичної особи, проводити їх огляд, примусово відкривати та опечатувати їх;

6) накладати арешт на майно боржника, опечатувати, вилучати, передавати таке майно на зберігання та реалізовувати його в установленому законодавством порядку;

7) накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, які перебувають у касах, на рахунках у банках, інших фінансових установах та органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (крім коштів на рахунках платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, коштів на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом), на рахунки в цінних паперах, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей;

8) здійснювати реєстрацію обтяжень майна в процесі та у зв'язку з виконавчим провадженням;

9) використовувати за згодою власника приміщення для тимчасового зберігання вилученого майна, а також транспортні засоби стягувача або боржника за їхньою згодою для перевезення майна;

10) звертатися до суду або органу, який видав виконавчий документ, із заявою (поданням) про роз'яснення рішення, про видачу дубліката виконавчого документа у випадках, передбачених цим Законом, до суду, який видав виконавчий документ, - із заявою (поданням) про встановлення чи зміну порядку і способу виконання рішення, про відстрочку чи розстрочку виконання рішення;

11) приймати рішення про відстрочку та розстрочку виконання рішення (крім судових рішень), за наявності письмової заяви стягувача;

12) звертатися до суду з поданням про розшук дитини, про постановлення вмотивованого рішення про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної або іншої особи, в якої перебуває дитина, стосовно якої складено виконавчий документ про її відібрання;

13) звертатися до суду з поданням про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної або іншої особи, в якої перебуває майно боржника чи майно та кошти, що належать боржникові від інших осіб;

14) викликати фізичних осіб, посадових осіб з приводу виконавчих документів, що перебувають у виконавчому провадженні.

У разі якщо боржник без поважних причин не з'явився за викликом виконавця, виконавець має право звернутися до суду щодо застосування до нього приводу;

15) залучати в установленому порядку понятих, працівників поліції, інших осіб, а також експертів, спеціалістів, а для проведення оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання;

16) накладати стягнення у вигляді штрафу на фізичних, юридичних та посадових осіб у випадках, передбачених законом;

17) застосовувати під час примусового виконання рішень фото- і кінозйомку, відеозапис;

18) вимагати від матеріально відповідальних і посадових осіб боржників - юридичних осіб або боржників - фізичних осіб надання пояснень за фактами невиконання рішень або законних вимог виконавця чи іншого порушення вимог законодавства про виконавче провадження;

19) у разі ухилення боржника від виконання зобов'язань, покладених на нього рішенням, звертатися до суду, який видав виконавчий документ, за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи чи керівника боржника - юридичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів;

20) залучати в разі потреби до проведення чи організації виконавчих дій суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі, за рахунок авансового внеску стягувача;

21) отримувати від банківських та інших фінансових установ інформацію про наявність рахунків та/або стан рахунків боржника, рух коштів та операції за рахунками боржника, а також інформацію про договори боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;

22) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом.

4. Вимоги виконавця щодо виконання рішень є обов'язковими на всій території України. Невиконання законних вимог виконавця тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

Залучення для проведення виконавчих дій працівників поліції здійснюється за вмотивованою постановою виконавця, яка надсилається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідної виконавчої дії. У залученні поліції для проведення виконавчих дій може бути відмовлено лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадської безпеки і порядку чи масових заворушень, а також для подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій.

5. Під час виконання рішень виконавець має право на безпосередній доступ до інформації про боржників, їхнє майно, доходи та кошти, у тому числі конфіденційної, яка міститься в державних базах даних і реєстрах, у тому числі електронних. Порядок доступу до такої інформації з баз даних та реєстрів встановлюється Міністерством юстиції України разом із державними органами, які забезпечують їх ведення.

Стаття 19. Права і обов'язки сторін та інших учасників виконавчого провадження

1. Сторони виконавчого провадження та прокурор як учасник виконавчого провадження мають право ознайомлюватися з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії, заявляти відводи у випадках, передбачених цим Законом, мають право доступу до автоматизованої системи виконавчого провадження, право оскаржувати рішення, дії або бездіяльність виконавця у порядку, встановленому цим Законом, надавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у вчиненні виконавчих дій, надавати усні та письмові пояснення, заперечувати проти клопотань інших учасників виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими законом.

Право вибору пред'явлення виконавчого документа для примусового виконання до органу державної виконавчої служби або до приватного виконавця, якщо виконання рішення відповідно до статті 5 цього Закону віднесено до компетенції і органів державної виконавчої служби, і приватних виконавців, належить стягувачу.

2. Сторони у процесі виконання рішення відповідно до процесуального законодавства мають право укласти ми-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 16—17-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 13—15-Й СТОР.

рову угоду, що затверджується (визнається) судом, який видав виконавчий документ.

3. Інші учасники виконавчого провадження мають право надавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у вчиненні виконавчих дій, надавати усні та письмові пояснення, заперечувати проти клопотань інших учасників виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими законом.

4. Сторони зобов'язані невідкладно, не пізніше наступного робочого дня після настання відповідних обставин, письмово повідомити виконавцю про повне чи часткове самостійне виконання рішення боржником, а також про виникнення обставин, що обумовлюють обов'язкове зупинення вчинення виконавчих дій, про встановлення відстрочки або розстрочки виконання, зміну способу і порядку виконання рішення, зміну місця проживання чи перебування (у тому числі зміну їх реєстрації) або місцезнаходження, а боржник - фізична особа - також про зміну місця роботи.

5. Боржник зобов'язаний:

1) утримуватися від вчинення дій, що унеможливлюють чи ускладнюють виконання рішення;

2) допускати в установленому законом порядку виконавця до житла та іншого володіння, приміщень і сховищ, що належать йому або якими він користується, для проведення виконавчих дій;

3) за рішеннями майнового характеру подати виконавцю протягом п'яти робочих днів з дня відкриття виконавчого провадження декларацію про доходи та майно боржника, зокрема про майно, яким він володіє спільно з іншими особами, про рахунки у банках чи інших фінансових установах, про майно, що перебуває в заставі (іпотеці) або в інших осіб, чи про кошти та майно, належні йому від інших осіб, за формою, встановленою Міністерством юстиції України;

4) повідомити виконавцю про зміну відомостей, зазначених у декларації про доходи та майно боржника, не пізніше наступного робочого дня з дня виникнення відповідної обставини;

5) своєчасно з'являтися на вимогу виконавця;

6) надавати пояснення за фактами невиконання рішень або законних вимог виконавця чи іншого порушення вимог законодавства про виконавче провадження.

6. Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні, зобов'язані сумлінно користуватися усіма наданими їм правами з метою забезпечення своєчасного та в повному обсязі вчинення виконавчих дій.

Стаття 20. Участь експерта, спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання у виконавчому провадженні

1. Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, виконавець виносить постанову про залучення експерта або спеціаліста (кількох експертів або спеціалістів), а для проведення оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання.

2. Експертом або спеціалістом може бути будь-яка дієздатна особа, яка має необхідні знання, кваліфікацію та досвід роботи у відповідній галузі.

3. Експерт або спеціаліст зобов'язаний надати письмовий висновок, а суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання - письмовий звіт з питань, що містяться в постанові, протягом 15 робочих днів з дня ознайомлення з постановою виконавця. Цей строк може бути продовжений до 30 робочих днів за погодженням з виконавцем.

Експерт або спеціаліст зобов'язаний надавати усні рекомендації щодо дій, які виконуються в його присутності.

4. Експерт, спеціаліст і суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання мають право на винагороду за надані ними послуги.

Винагорода та інші витрати, пов'язані з проведенням експертизи, наданням висновку спеціаліста або звіту суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, належать до витрат виконавчого провадження.

5. Експерт несе кримінальну відповідальність за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час здійснення виконавчого провадження, надання завідомо неправдивого висновку під час здійснення виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем. Збитки, завдані сторонам внаслідок видачі завідомо неправдивого висновку, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом. За недостовірну чи необ'єктивну оцінку майна суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання несе відповідальність у порядку, встановленому законом, а оцінювач - кримінальну відповідальність, про що він має бути попереджений виконавцем.

Стаття 21. Участь перекладача у виконавчому провадженні

1. Під час виконавчого провадження виконавець або сторони у разі потреби можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, яка володіє мовами, знання яких є необхідним для перекладу. Особі, яка потребує послуг перекладача, виконавець надає строк для його запрошення, але не більш як 10 робочих днів. У разі якщо зазначена особа не забезпечить участі перекладача у визначений строк, його може призначити постановою виконавець.

2. Перекладач має право на винагороду за виконану роботу, що належить до витрат виконавчого провадження.

3. Перекладач несе кримінальну відповідальність за здійснення завідомо неправильного перекладу під час виконавчого провадження, а також за відмову без поважних причин від виконання покладених на нього обов'язків під час виконавчого провадження, про що він має бути попереджений виконавцем.

Стаття 22. Залучення понятих у виконавчому провадженні

1. Виконавчі дії можуть проводитися у присутності понятих.

2. Присутність понятих є обов'язковою у випадку, передбаченому частиною третьою статті 53 цього Закону, а також у разі відсутності боржника або його представника під час вчинення виконавчих дій, пов'язаних з примусовим входженням на земельні ділянки, до нежитлових приміщень і сховищ, де зберігається майно боржника, на яке звернено стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернуто йому в натурі, до житла, іншого володіння особи для забезпечення примусового виселення з нього та вселення в нього, під час проведення опису, арешту, вилучення і передачі майна.

3. Понятими можуть бути будь-які дієздатні особи, які не мають особистої заінтересованості у вчиненні виконавчих дій і не пов'язані між собою або з учасниками виконавчого провадження родинними зв'язками, а також підлеглі учасників виконавчого провадження. Кількість понятих під час вчинення виконавчих дій не може бути меншою ніж дві особи.

Понятий має право знати, для участі у провадженні яких виконавчих дій його запрошено, на підставі якого виконавчого документа вони провадяться, а також робити зауваження з приводу провадження виконавчих дій. Зауваження понятого підлягають занесенню до акта відповідної виконавчої дії.

Понятий зобов'язаний засвідчити факт, зміст і результати виконавчих дій, під час провадження яких він був присутній. Перед початком виконавчих дій виконавець роз'яснює понятим їхні права і обов'язки, про що зазначається в акті.

Стаття 23. Відводи у виконавчому провадженні

1. У разі виявлення обставин, передбачених частиною четвертою статті 5 цього Закону, виконавець зобов'язаний заявити самовідвід та повідомити про це стягувача.

З тих самих підстав відвід виконавцю може бути заявлений стягувачем, боржником або їхніми представниками. Відвід має бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

2. Питання про відвід державного виконавця, який не заявив самовідвід, вирішується начальником відділу, якому підпорядкований державний виконавець, про що виноситься постанова.

Питання про відвід, самовідвід начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу вирішується керівником органу державної виконавчої служби вищого рівня. Постанова про задоволення чи відмову в задоволенні відводу, самовідводу начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу може бути оскаржена в 10-денний строк у порядку, встановленому цим Законом.

У разі відводу державного виконавця виконавчий документ передається у встановленому порядку іншому державному виконавцеві або іншому органу державної виконавчої служби.

Відмова у задоволенні відводу державного виконавця може бути оскаржена в 10-денний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Посадові особи, які мають право на розгляд питання про відвід державного виконавця, зобов'язані розглянути заяву про відвід або самовідвід у строк до п'яти робочих днів після її надходження.

3. Питання про відвід приватному виконавцю, який не заявив самовідвід, вирішується самим приватним виконавцем у строк до п'яти робочих днів після надходження заяви про відвід.

У випадку самовідводу приватного виконавця він зобов'язаний повернути виконавчий документ стягувачу або передати його за згодою стягувача іншому приватному виконавцю чи відповідному органу державної виконавчої служби.

Постанова приватного виконавця про самовідвід або про відмову у відводі може бути оскаржена стягувачем, боржником або їхніми представниками до суду.

4. Експерт, спеціаліст, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання, перекладач не можуть брати участі у виконавчому провадженні і підлягають відводу, якщо вони є близькими родичами сторін, їхніми представниками або іншими особами, які беруть участь у виконавчому провадженні, або заінтересовані в результаті виконання рішення, або якщо є інші обставини, що викликають сумнів у їх неупередженості.

За наявності підстав для відводу експерт, спеціаліст, суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання, перекладач зобов'язані заявити самовідвід. З тих самих підстав відвід таким особам може бути заявлений стягувачем, боржником або їхніми представниками. Відвід повинен бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

Питання про відвід експерта, спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання чи перекладача вирішується у строк до п'яти робочих днів після надходження заяви про відвід шляхом винесення вмотивованої постанови виконавця.

Розділ IV
ЗАГАЛЬНІ УМОВИ ТА ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 24. Місце виконання рішення

1. Виконавчі дії провадяться державним виконавцем за місцем проживання, перебування, роботи боржника або за місцезнаходженням його майна. Право вибору місця відкриття виконавчого провадження між кількома органами державної виконавчої служби, що можуть вчиняти виконавчі дії щодо виконання рішення на території, на яку поширюються їхні функції, належить стягувачу.

2. Приватний виконавець приймає до виконання виконавчі документи за місцем проживання, перебування боржника - фізичної особи, за місцезнаходженням боржника - юридичної особи або за місцезнаходженням майна боржника.

Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України.

3. Виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, здійснюється виконавцем за місцем вчинення таких дій.

4. Виконавець має право вчиняти виконавчі дії щодо звернення стягнення на доходи боржника, виявлення та звернення стягнення на кошти, що перебувають на рахунках боржника у банках чи інших фінансових установах, на рахунки в цінних паперах у депозитарних установах на території, на яку поширюється юрисдикція України.

5. У разі необхідності проведення перевірки інформації про наявність боржника чи його майна або про місце роботи на території, на яку не поширюється компетенція державного виконавця, державний виконавець доручає проведення перевірки або здійснення опису та арешту майна відповідному органу державної виконавчої служби.

Порядок надання доручень, підстави та порядок вчинення виконавчих дій на території, на яку поширюється компетенція іншого органу державної виконавчої служби, передачі виконавчих проваджень від одного органу державної виконавчої служби до іншого, від одного державного виконавця до іншого визначаються Міністерством юстиції України.

Для проведення перевірки інформації про наявність боржника чи його майна або про місце роботи в іншому виконавчому окрузі приватний виконавець має право вчиняти такі дії самостійно або залучати іншого приватного виконавця на підставі договору про уповноваження на вчинення окремих виконавчих дій, типова форма якого затверджується Міністерством юстиції України.

Стаття 25. Особливості підвідомчості виконавчих проваджень органам державної виконавчої служби та утворення виконавчих груп

1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення (у разі якщо виконавчі провадження про стягнення коштів з одного боржника відкрито у кількох органах державної виконавчої служби, якщо боржник та його майно перебувають на території адміністративно-територіальних одиниць, віднесених до підвідомчості різних органів державної виконавчої служби, тощо), або у разі виконання зведеного виконавчого провадження в органах державної виконавчої служби можуть утворюватися виконавчі групи в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

2. У разі хвороби державного виконавця, його перебування у відрядженні чи відпустці, звільнення чи відсторонення від посади державного виконавця, включення державного виконавця до складу виконавчої групи при іншому органі державної виконавчої служби, відводу (самовідводу) державного виконавця, наявності інших обставин, що ускладнюють виконання рішення, виконавче провадження може бути передане від одного державного виконавця до іншого.

3. У разі відводу (самовідводу) всіх державних виконавців органу державної виконавчої служби, утворення виконавчої групи, якщо виконавчі провадження щодо одного й того самого боржника відкриті в різних органах державної виконавчої служби, наявності інших обставин, що ускладнюють виконання рішення, виконавче провадження може бути передане від одного органу державної виконавчої служби до іншого.

4. Передача виконавчих проваджень від одного державного виконавця до іншого, від одного органу державної виконавчої служби до іншого або до виконавчої групи здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 26. Початок примусового виконання рішення

1. Виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у статті 3 цього Закону:

1) за заявою стягувача про примусове виконання рішення;

2) за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;

3) якщо виконавчий документ надійшов від суду у випадках, передбачених законом;

4) якщо виконавчий документ надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду (суду іноземної держави, інших компетентних органів іноземної держави, до повноважень яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, іноземних чи міжнародних арбітражів) у порядку, встановленому законом;

5) у разі якщо виконавчий документ надійшов від Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

2. До заяви про примусове виконання рішення стягувач додає квитанцію про сплату авансового внеску в розмірі 2 відсотків суми, що підлягає стягненню, але не більше 10 мінімальних розмірів заробітної плати, а за рішенням немайнового характеру - у розмірі одного мінімального розміру заробітної плати з боржника - фізичної особи та в розмірі двох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - юридичної особи.

Від сплати авансового внеску звільняються стягувачі за рішеннями про:

стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що випливають із трудових правовідносин;

обчислення, призначення, перерахунок, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;

відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також смертю фізичної особи;

стягнення аліментів;

відшкодування майнової та/або моральної шкоди, завданої внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Від сплати авансового внеску також звільняються державні органи, інваліди війни, інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп, громадяни, віднесені до категорій 1 та 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у разі їх звернення до органів державної виконавчої служби.

3. У заяві про примусове виконання рішення стягувач має право зазначити відомості, що ідентифікують боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення (рахунок боржника, місце роботи чи отримання ним інших доходів, конкретне майно боржника та його місцезнаходження тощо), рахунки в банківських установах для отримання ним коштів, стягнутих з боржника, а також зазначає суму, яка частково сплачена боржником за виконавчим документом, за наявності часткової сплати.

4. Під час пред'явлення виконавчого документа до виконання подаються:

1) у разі виконання рішення про конфіскацію майна у кримінальному провадженні - копії опису майна і відповідного судового рішення. У разі відсутності у справі опису майна засудженого надсилається довідка про те, що опис майна не проводився;

2) у разі виконання рішення про конфіскацію майна згідно з постановою суду - копія протоколу вилучення майна, що підлягає конфіскації, або довідка про відсутність такого майна.

5. Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня надходження до нього виконавчого документа виносить постанову про відкриття виконавчого провадження, в якій зазначає про обов'язок боржника подати декларацію про доходи та майно боржника, попереджає боржника про відповідальність за неподання такої декларації або внесення до неї завідомо неправдивих відомостей.

У постанові про відкриття виконавчого провадження за рішенням, примусове виконання якого передбачає справляння виконавчого збору, державний виконавець зазначає про стягнення з боржника виконавчого збору в розмірі, встановленому статтею 27 цього Закону.

6. За рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазна-

чає про необхідність виконання боржником рішення протягом 10 робочих днів (крім рішень, що підлягають негайному виконанню).

7. У разі якщо в заяві стягувача зазначено рахунки боржника у банках, інших фінансових установах, виконавець негайно після відкриття виконавчого провадження накладає арешт на кошти боржника.

У разі якщо в заяві стягувача зазначено конкретне майно боржника, виконавець негайно після відкриття виконавчого провадження перевіряє в електронних державних базах даних та реєстрах наявність права власності або іншого майнового права боржника на таке майно та накладає на нього арешт. На інше майно боржника виконавець накладає арешт в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону.

8. У разі якщо при відкритті виконавчого провадження виконавцем накладено арешт на майно боржника, боржник за погодженням із стягувачем має право передати йому таке майно або реалізувати його та передати кошти від його реалізації стягувачу в рахунок повного або часткового погашення боргу за виконавчим документом. У разі продажу майна боржника покупець повинен внести кошти за придбане майно на рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця. Після передачі майна стягувачу або внесення покупцем коштів на рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця арешт з проданого майна боржника знімається за постановою виконавця.

Стаття 27. Виконавчий збір

1. Виконавчий збір - це збір, що справляється на всій території України за примусове виконання рішення органами державної виконавчої служби. Виконавчий збір стягується з боржника до Державного бюджету України.

2. Виконавчий збір стягується державним виконавцем у розмірі 10 відсотків суми, що фактично стягнута, повернута, або вартості майна боржника, переданого стягувачу за виконавчим документом.

3. За примусове виконання рішення немайнового характеру виконавчий збір стягується в розмірі двох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - фізичної особи і в розмірі чотирьох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - юридичної особи.

4. Виконавчий збір перераховується до Державного бюджету України протягом трьох робочих днів з дня надходження на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби.

5. Виконавчий збір не стягується:

1) за виконавчими документами про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів, накладення арешту на майно для забезпечення позовних вимог, за виконавчими документами, що підлягають негайному виконанню;

2) у разі виконання рішень Європейського суду з прав людини;

3) якщо виконання рішення здійснюється за рахунок коштів, передбачених бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду в порядку, встановленому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень»;

4) за виконавчими документами про стягнення виконавчого збору, стягнення витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених виконавцем відповідно до вимог цього Закону;

5) у разі виконання рішення приватним виконавцем.

6. У разі наступних пред’явлень державному виконавцю до виконання виконавчого документа виконавчий збір стягується в частині, що не була стягнута під час попереднього виконання.

7. У разі закінчення виконавчого провадження у зв’язку із скасуванням рішення, що підлягало виконанню, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, стягнутий виконавчий збір підлягає поверненню.

8. Під час передачі виконавчого документа від органу державної виконавчої служби приватному виконавцю виконавчий збір не стягується, якщо він не був стягнутий на момент передачі.

У разі стягнення частини виконавчого збору на момент передачі виконавчого документа приватному виконавцю стягнута частина виконавчого збору поверненню не підлягає.

9. Виконавчий збір не стягується у разі закінчення виконавчого провадження на підставі пункту 9 частини першої статті 39 цього Закону, якщо рішення було виконано до винесення постанови про відкриття виконавчого провадження.

Стаття 28. Надсилання документів виконавчого провадження

1. Копії постанов виконавця та інші документи виконавчого провадження (далі - документи виконавчого провадження) доводяться виконавцем до відома сторін та інших учасників виконавчого провадження, надсилаються адресатам простою кореспонденцією або доставляються кур’єром, крім постанов про відкриття виконавчого провадження, про повернення виконавчого документа стягувачу, повідомлення стягувачу про повернення виконавчого документа без прийняття до виконання, які надсилаються рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

Документи виконавчого провадження надсилаються стягувачу та боржнику за їхніми адресами, зазначеними у виконавчому документі. У разі зміни стороною місця проживання чи перебування або місцезнаходження документи виконавчого провадження надсилаються за адресою, зазначеною у відповідній заяві сторони виконавчого провадження.

Документи виконавчого провадження доводяться до відома або надсилаються адресатам не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення.

2. Документи виконавчого провадження державним органам, органам місцевого самоврядування, банкам, іншим фінансовим установам, підприємствам, установам, організаціям, посадовим чи службовим особам можуть надсилатися у формі електронних документів.

3. За умови авансування стягувачем у порядку, передбаченому цим Законом, витрат виконавчого провадження документи виконавчого провадження можуть надсилатися його учасникам рекомендованими листами.

4. У разі якщо у виконавчому документі зазначено адреси електронної пошти стягувача та/або боржника, документи виконавчого провадження надсилаються стягувачу та/або боржнику також електронною поштою.

На підставі письмової заяви учасника виконавчого провадження документи виконавчого провадження можуть надсилатися адресатам каналами факсимільного зв’язку, електронною поштою або з використанням інших засобів зв’язку.

Документи виконавчого провадження, надіслані каналами факсимільного зв’язку, електронною поштою або з використанням інших засобів зв’язку, вважаються врученими, за наявності належного підтвердження їх одержання адресатами.

5. Виконавець або уповноважена ним особа може особисто вручити документи виконавчого провадження сторонам, іншим учасникам виконавчого провадження, також адміністрації підприємства, установи, організації, фізичній особі - підприємцю під розписку.

Стаття 29. Час проведення виконавчих дій

1. Виконавчі дії проводяться виконавцем у робочі дні, не раніше шостої і не пізніше двадцять другої години, якщо інше не передбачено цією статтею. Конкретний час проведення виконавчих дій визначається виконавцем.

2. Виконавчі дії в неробочі та святкові дні, встановлені законом, проводяться у час, передбачений частиною першою цієї статті, у разі якщо зволікання неможливе або якщо такі дії не можуть бути проведені в інші дні з вини боржника.

3. Проведення виконавчих дій в інший час, ніж передбачено частиною першою цієї статті, допускається, якщо невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров’ю громадян або якщо виконавчі дії, розпочаті до двадцять другої години, необхідно продовжити.

Стаття 30. Особливості виконання кількох рішень у разі надходження на виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника

1. Виконання кількох рішень про стягнення коштів з одного боржника здійснюється державним виконавцем, який відкрив перше виконавче провадження щодо такого боржника, у рамках зведеного виконавчого провадження.

Виконання кількох рішень про стягнення коштів з одного боржника здійснюється приватним виконавцем у рамках зведеного виконавчого провадження.

Стаття 31. Роз’яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню

1. У разі якщо викладена у виконавчому документі резолютивна частина рішення є незрозумілою, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз’яснення відповідного рішення.

2. У разі якщо зміст виконавчого документа незрозумілий, виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, із заявою про роз’яснення його змісту.

Стаття 32. Відкладення проведення виконавчих дій

1. За наявності обставин, що перешкоджають проведенню виконавчих дій (хвороба сторони виконавчого провадження, відрядження сторони виконавчого провадження, стихійне лихо тощо), або з інших підстав, внаслідок виникнення яких сторони були позбавлені можливості скористатися правами, наданими їм цим Законом, виконавець може відкласти проведення виконавчих дій з власної ініціативи або за заявою стягувача чи боржника на строк до 10 робочих днів.

Про відкладення проведення виконавчих дій виконавець виносить відповідну постанову.

Стаття 33. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення

1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим (хвороба сторони виконавчого провадження, відрядження сторони виконавчого провадження, стихійне лихо тощо), сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання рішення. Рішення про розстрочку виконується в частині та у строки, встановлені цим рішенням.

2. За заявою стягувача виконавець може відстрочити або розстрочити виконання рішення (крім судового рішення), за наявності обставин, передбачених частиною першою цієї статті, про що виносить відповідну постанову.

3. За наявності обставин, що ускладнюють виконання судового рішення або роблять його неможливим, сторони, а також виконавець за заявою сторін або державний виконавець з власної ініціативи у випадку, передбаченому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про встановлення або зміну способу і порядку виконання рішення.

4. Законом можуть встановлюватися особливості щодо надання відстрочки або розстрочки виконання рішення.

Стаття 34. Зупинення вчинення виконавчих дій

1. Виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій у разі:

1) проходження боржником строкової військової служби, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, або якщо боржник проходить військову службу та виконує бойові завдання військової служби у бойовій обстановці чи в районі проведення антитерористичної операції, якщо згідно з умовами служби проведення виконавчих дій неможливе чи на прохання стягувача, який проходить таку військову службу;

2) зупинення судом стягнення на підставі виконавчого документа;

3) зупинення судом реалізації арештованого майна у разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернено стягнення;

4) порушення господарським судом провадження у справі про банкрутство боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, запровадженого господарським судом. Виконавець не зупиняє вчинення виконавчих дій за рішеннями про виплату заробітної плати, аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров’я або смертю особи, авторської винагороди, повернення невикористаних та своєчасно неповернутих коштів загальнообов’язкового державного соціального страхування у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності, рішеннями немайнового характеру, у разі перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника);

5) звернення виконавця та/або заінтересованої особи до суду із заявою про заміну вибулої сторони правонаступником у порядку, встановленому частиною п’ятою статті 15 цього Закону;

6) надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки виконання рішення;

7) включення підприємства паливно-енергетичного комплексу до Реєстру підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості, яка виникла внаслідок розрахунків за енергоносії з урахуванням дати заборгованості відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», крім рішень, передбачених абзацом шостим пункту 3.7 статті 3 зазначеного Закону;

8) затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство;

9) надіслання виконавчого документа до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 4 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень».

2. Виконавець не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про обставини, зазначені в частині першій цієї статті, а з підстави, передбаченої пунктом 9 частини першої цієї статті, - у день надіслання виконавчого документа до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, зупиняє вчинення виконавчих дій, про що виносить відповідну постанову.

3. Виконавче провадження з підстави, передбаченої пунктом 7 частини першої цієї статті, не зупиняється в разі стягнення заборгованості перед Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України» та/або її дочірнім підприємством, що здійснювало постачання природного газу на підставі ліцензії.

Стаття 35. Строки зупинення вчинення виконавчих дій

1. Виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій у випадках, передбачених пунктами 1, 4, 6, 8 частини першої статті 34 цього Закону, до закінчення строку дії зазначених обставин, а у випадках, передбачених пунктами 2, 3 і 5 частини першої статті 34 цього Закону, - до розгляду питання по суті.

2. У випадку, передбаченому пунктом 7 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до закінчення строку дії процедури погашення заборгованості підприємствами паливно-енергетичного комплексу, визначеного Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу».

3. У випадку, передбаченому пунктом 9 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до надходження від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, повідомлення про перерахування коштів на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або стягувачу.

4. Арешт, накладений виконавцем на майно боржника, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах, протягом строку, на який виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій, не знімається. У період зупинення вчинення виконавчих дій виконавець має право звертатися до суду в порядку, встановленому цим Законом, а також вживати заходів до розшуку боржника (його майна) або проведення перевірки його майнового стану.

5. Після усунення обставин, що стали підставою для зупинення вчинення виконавчих дій, виконавець не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли йому стало про це відомо, зобов’язаний продовжити примусове виконання рішення у порядку, встановленому цим Законом, про що виносить відповідну постанову.

Стаття 36. Розшук боржника, його майна, розшук дитини за виконавчим документом про відібрання дитини

1. У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування боржника - фізичної особи, а також дитини за виконавчими документами про відібрання дитини виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника або дитини.

2. Розшук боржника - юридичної особи, майна боржника організовує виконавець шляхом подання запитів до відповідних органів, установ або проведення перевірки інформації про майно чи доходи боржника, що міститься в базах даних і реєстрах, та перевірки майнового стану боржника за місцем проживання (перебування) або його місцезнаходженням.

3. У разі необхідності розшуку транспортного засобу боржника державний виконавець виносить постанову про такий розшук, яка є обов’язковою для виконання поліцією.

Тимчасове затримання та зберігання поліцією на спеціальних майданчиках чи стоянці виявленого за результатами розшуку транспортного засобу боржника здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розшук транспортного засобу боржника припиняється в разі його виявлення, про що виконавцем не пізніше наступного робочого дня виноситься постанова про зняття майна з розшуку.

4. Витрати, пов’язані з розшуком боржника, майна боржника та його зберіганням, дитини за виконавчими документами про відібрання дитини, стягуються з боржника у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 37. Повернення виконавчого документа стягувачу

1. Виконавчий документ повертається стягувачу, якщо:

1) стягувач подав письмову заяву про повернення виконавчого документа;

2) у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, а здійснені протягом року виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;

3) стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, нереалізоване під час виконання рішення, за відсутності іншого майна, на яке можливо звернути стягнення;

4) стягувач перешкоджає проведенню виконавчих дій або не здійснив авансування витрат виконавчого провадження, передбачене статтею 43 цього Закону, незважаючи на попередження виконавця про повернення йому виконавчого документа;

5) у результаті вжитих виконавцем заходів неможливо встановити особу боржника, з’ясувати місцезнаходження боржника - юридичної особи, місце проживання, перебування боржника - фізичної особи (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров’я, у зв’язку з втратою годувальника, про відібрання дитини, а також виконавчі документи, за якими мають бути стягнуті кошти чи інше майно, та інші виконавчі документи, що можуть бути виконані без участі боржника);

6) у боржника відсутнє визначене виконавчим доку-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 18—19-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 13–17-Й СТОР.

ментом майно, яке він за виконавчим документом повинен передати стягувачу в натурі;

7) боржник - фізична особа (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку із втратою годувальника, а також виконавчі документи про відібрання дитини) чи транспортні засоби боржника, розшук яких здійснювався поліцією, не виявлені протягом року з дня оголошення розшуку;

8) відстрочка виконання рішення, надана судом, яким постановлено рішення, не закінчилася;

9) законом встановлено заборону щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, якщо в нього відсутнє інше майно чи кошти, на які можливо звернути стягнення, а також щодо проведення інших виконавчих дій стосовно боржника, що виключає можливість виконання відповідного рішення;

10) відсутня його згода на заміщення приватного виконавця у випадках, передбачених Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»;

11) запроваджено тимчасову адміністрацію банку-боржника, крім рішень немайнового характеру.

2. Про наявність обставин, зазначених у пунктах 2-6 частини першої цієї статті, виконавець складає акт.

3. У разі повернення виконавчого документа з підстав, передбачених частиною першою цієї статті, стягувачу повертаються невикористані суми внесеного ним авансового внеску. На письмову вимогу стягувача виконавцем надається звіт про використання авансового внеску. У разі повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 11 частини першої цієї статті арешт з майна знімається.

4. Про повернення стягувачу виконавчого документа та авансового внеску виконавець виносить постанову.

5. Повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених цією статтею, не позбавляє його права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання протягом строків, встановлених статтею 12 цього Закону.

Стаття 38. Повернення виконавчого документа до суду, який його видав

1. Виконавчий документ, прийнятий виконавцем до виконання, повертається до суду, який його видав, у разі поновлення судом строку подання апеляційної скарги на рішення, за яким видано виконавчий документ, або прийняття такої апеляційної скарги до розгляду (крім виконавчих документів, що підлягають негайному виконанню).

2. Про повернення виконавчого документа виконавець виносить постанову не пізніше наступного робочого дня з дня отримання судового рішення.

Стаття 39. Закінчення виконавчого провадження

1. Виконавче провадження підлягає закінченню у разі:

1) визнання судом відмови стягувача від примусового виконання судового рішення;

2) затвердження (визнання) судом мирової угоди, укладеної сторонами у процесі виконання рішення;

3) припинення юридичної особи - сторони виконавчого провадження, якщо виконання її обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва, смерті, оголошення померлим або визнання безвісно відсутнім стягувача чи боржника;

4) прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника;

5) скасування рішення, на підставі якого виданий виконавчий документ, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;

6) письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про передачу їх стягувачу, або знищення речі, що має бути передана стягувачу в натурі або оплатно вилучена;

7) закінчення строку, передбаченого законом для відповідного виду стягнення, крім випадку, якщо існує заборгованість із стягнення відповідних платежів;

8) визнання боржника банкрутом;

9) фактичного виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом;

10) повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), який видав виконавчий документ;

11) надіслання виконавчого документа до суду, який його видав, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 63 цього Закону;

12) якщо рішення фактично виконано під час виконання рішення Європейського суду з прав людини;

13) непред'явлення виконавчого документа за відновленим виконавчим провадженням у строки, визначені статтею 41 цього Закону;

14) якщо стягнені з боржника в повному обсязі кошти не витребувані стягувачем протягом року та у зв'язку з цим перераховані до Державного бюджету України;

15) якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна (за виконавчим документом про звернення стягнення на заставлене майно), недостатньо для задоволення вимог стягувача - заставодержателя, а також якщо майно, яке є предметом іпотеки, передано іпотекодержателю або придбано ним відповідно до вимог Закону України «Про іпотеку» за виконавчим документом про звернення стягнення на майно, яке є предметом іпотеки.

2. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених частиною першою цієї статті, виноситься в день настання відповідних обставин або в день, коли виконавцю стало відомо про такі обставини.

3. У випадках, передбачених пунктами 1-3, 5-7, 9-12, 14, 15 частини першої цієї статті, виконавчий документ надсилається разом із постановою про закінчення виконавчого провадження до суду або іншого органу (посадової особи), який його видав.

4. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстави, передбаченої пунктом 4 частини першої цієї статті, разом з виконавчим документом надсилається до уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстави, передбаченої пунктом 8 частини першої цієї статті, разом з виконавчим документом надсилається до господарського суду, який прийняв постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Стаття 40. Наслідки закінчення виконавчого провадження, повернення виконавчого документа

1. У разі закінчення виконавчого провадження (крім офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, закінчення виконавчого провадження за судовим рішенням, винесеним у порядку забезпечення позову чи вжиття запобіжних заходів, а також, крім випадків нестягнення виконавчого збору або витрат виконавчого провадження, нестягнення основної винагороди приватним виконавцем), повернення виконавчого документа до суду, який його видав, арешт, накладений на майно (кошти) боржника, знімається, відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників, скасовуються інші вжиті виконавцем заходи щодо виконання рішення, а також проводяться інші необхідні дії у зв'язку із закінченням виконавчого провадження.

Виконавче провадження, щодо якого винесено постанову про його закінчення, не може бути розпочате знову, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Про зняття арешту з майна (коштів) виконавець зазначає у постанові про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа, яка в день її винесення надсилається органу, установі, посадовій особі, яким була надіслана для виконання постанова про накладення арешту на майно (кошти) боржника, а у випадках, передбачених законом, вчиняє дії щодо реєстрації припинення обтяження такого майна.

3. У разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених пунктами 1-4, 6, 7 і 9 частини першої статті 37 цього Закону, закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 6, 7, 9, 11, 14 і 15 частини першої статті 39 цього Закону, якщо виконавчий збір не стягнуто, державний виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня повернення виконавчого документа (закінчення виконавчого провадження) виносить постанову про стягнення виконавчого збору, яку виконує в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 41. Відновлення виконавчого провадження

1. У разі якщо постанова виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу визнана судом незаконною чи скасована в установленому законом порядку, виконавче провадження підлягає відновленню за постановою виконавця не пізніше наступного робочого дня з дня одержання виконавцем відповідного рішення.

2. У разі відновлення виконавчого провадження стягувач, суд або орган (посадова особа), яким повернуто виконавчий документ, зобов'язані у місячний строк з дня надходження постанови про відновлення виконавчого провадження пред'явити його до виконання.

Розділ V
ФІНАНСУВАННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 42. Кошти виконавчого провадження

1. Кошти виконавчого провадження складаються з:

1) виконавчого збору, стягнутого з боржника в порядку, встановленому статтею 27 цього Закону, або основної винагороди приватного виконавця;

2) авансового внеску стягувача;

3) стягнутих з боржника коштів на витрати виконавчого провадження.

2. Витрати органів державної виконавчої служби та приватного виконавця, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій щодо забезпечення примусового виконання рішень, є витратами виконавчого провадження.

3. Витрати виконавчого провадження органів державної виконавчої служби здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України та коштів виконавчого провадження, зазначених у пунктах 2 і 3 частини першої цієї статті.

Витрати виконавчого провадження приватних виконавців здійснюються за рахунок авансового внеску стягувача, стягнутих з боржника коштів на витрати виконавчого провадження. Витрати виконавчого провадження можуть здійснюватися приватним виконавцем за рахунок власних коштів.

Розмір та види витрат виконавчого провадження встановлюються Міністерством юстиції України.

4. На стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум згідно з вимогами цього Закону або у випадку повернення виконавчого документа стягувачу чи закінчення виконавчого провадження у разі необхідності примусового стягнення з боржника витрат виконавчого провадження виконавцем виноситься постанова про їх стягнення.

Стаття 43. Додаткове авансування витрат виконавчого провадження

1. У разі якщо витрати на залучення до проведення виконавчих дій суб'єктів господарювання на платній основі, виготовлення технічної документації на майно, здійснення витрат на валютообмінні фінансові операції та інших витрат, пов'язаних із перерахуванням коштів, перевищують суму сплаченого авансового внеску, стягувач зобов'язаний додатково здійснити авансування таких витрат.

У разі перебування виконавчого провадження на виконанні у приватного виконавця авансування стягувачем зазначених витрат виконавчого провадження є обов'язковим лише на вимогу приватного виконавця.

2. З метою забезпечення провадження виконавчих дій виконавець може здійснювати інші витрати виконавчого провадження, крім встановлених Міністерством юстиції України, за умови їх обов'язкового авансування стягувачем.

3. Після закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу авансовий внесок повертається стягувачу, якщо інше не передбачено цим Законом.

Стаття 44. Облік сум на рахунках органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Органи державної виконавчої служби мають рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, а також рахунки, у тому числі в іноземній валюті, в державних банках для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам.

2. Приватний виконавець для здійснення примусового виконання рішень відкриває в банках рахунки, у тому числі за потреби в іноземній валюті, для:

1) обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів у національній та іноземній валютах та їх виплати стягувачам;

2) зарахування коштів виконавчого провадження;

3) зарахування винагороди.

3. Кошти, зазначені у пунктах 1 і 2 частини другої цієї статті, не є доходом приватного виконавця.

4. Орган державної виконавчої служби та приватний виконавець щодо кожного рахунка ведуть електронний облік і звітність за сумами на рахунках у порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Розділ VI
РОЗПОДІЛ СТЯГНУТИХ З БОРЖНИКА ГРОШОВИХ СУМ

Стаття 45. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

1. Розподіл стягнутих виконавцем з боржника за виконавчим провадженням грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника) здійснюється у такій черговості:

1) у першу чергу повертається авансовий внесок стягувача на організацію та проведення виконавчих дій;

2) у другу чергу компенсуються витрати виконавчого провадження, не покриті авансовим внеском стягувача;

3) у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків фактично стягнутої суми або основна винагорода приватного виконавця пропорційно до фактично стягнутої з боржника суми;

4) у четверту чергу стягуються штрафи, накладені виконавцем відповідно до вимог цього Закону.

2. Розподіл грошових сум у черговості, зазначеній у частині першій цієї статті, здійснюється в міру їх стягнення.

3. Основна винагорода приватного виконавця стягується в порядку, передбаченому для стягнення виконавчого збору.

Стаття 46. Черговість задоволення вимог стягувачів у разі недостатності стягнутої суми для задоволення вимог стягувачів

1. У разі якщо під час розподілу грошових сум у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої статті 45 цього Закону, стягнутої суми недостатньо для задоволення вимог стягувачів за виконавчими документами, кошти розподіляються виконавцем між стягувачами в такій черговості:

1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;

2) у другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку з втратою годувальника;

3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами;

4) у четверту чергу задовольняються вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, вимоги щодо збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету;

5) у п'яту чергу задовольняються всі інші вимоги.

2. Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після задоволення в повному обсязі вимог стягувачів попередньої черги. У разі якщо стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми. Вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інші вимоги, пов'язані з трудовими правовідносинами, задовольняються в порядку надходження виконавчих документів.

У разі якщо виконавчі документи щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інших вимог, пов'язаних із трудовими правовідносинами, надійшли протягом одного дня і стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог за такими виконавчими документами, відповідні вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми.

Стаття 47. Порядок виплати стягнутих грошових сум

1. Грошові суми, стягнуті з боржника (у тому числі одержані від реалізації майна боржника), зараховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця.

2. За письмовою заявою стягувача - фізичної особи стягнуті грошові суми перераховуються виконавцем на зазначений стягувачем рахунок у банку або іншій фінансовій установі чи надсилаються на адресу стягувача поштовим переказом, що здійснюється за його рахунок, крім переказу аліментних сум.

3. Стягувачу - юридичній особі стягнуті грошові суми перераховуються виконавцем у встановленому порядку на визначені стягувачем рахунки.

4. Грошові суми, стягнуті до Державного бюджету України або місцевих бюджетів, перераховуються в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

5. Не допускається виплата стягувачу стягнутих сум готівкою або виплата стягнутих сум іншим особам, які не є стягувачами (крім виплати грошових сум заставодержателю, який не є стягувачем, згідно із статтею 51 цього Закону).

Забороняється використовувати стягнуті з боржників грошові суми, що підлягають виплаті стягувачам, на цілі, не передбачені цією статтею, а також звертати на них стягнення для виплати іншим особам, які не є стягувачами за виконавчими документами, під час примусового виконання яких такі суми стягнуто (крім випадків, коли стягувач є одночасно боржником в іншому виконавчому провадженні).

6. Стягнуті з боржника кошти, що залишилися після задоволення всіх вимог за виконавчими документами, перераховуються боржнику (крім випадків перерахування коштів іншим особам).

7. У разі якщо стягнуті з боржника грошові суми не витребувані стягувачем протягом одного року з дня їх зарахування на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця, такі суми зараховуються до Державного бюджету України в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за умови повідомлення виконавцем стягувача про наявність стягнутих на його користь грошових сум.

Розділ VII
ПОРЯДОК ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА

Стаття 48. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника

1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації.

Про звернення стягнення на майно боржника виконавець виносить постанову.

2. Стягнення за виконавчими документами звертаєть-

ся в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Забороняється звернення стягнення та накладення арешту на кошти на рахунках платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, на кошти, що перебувають на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статей 19¹ та 26¹ Закону України «Про теплопостачання», статті 15¹ Закону України «Про електроенергетику», та на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора) відповідно до Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки», на кошти на інших рахунках боржника, накладення арешту та/або звернення стягнення на які заборонено законом.

3. Готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються та зараховуються на відповідні рахунки органів державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після вилучення, про що складається акт.

4. На кошти та інші цінності боржника, що перебувають на рахунках та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, накладається арешт не пізніше наступного робочого дня після їх виявлення. Арешт поширюється також на кошти на рахунках, відкритих після винесення постанови про накладення арешту.

5. У разі відсутності у боржника коштів та інших цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення невідкладно звертається також на належне боржнику інше майно, крім майна, на яке згідно із законом не може бути накладено стягнення. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на кошти боржника. Боржник має право запропонувати види майна чи предмети, які необхідно реалізувати в першу чергу. Черговість стягнення на кошти та інше майно боржника остаточно визначається виконавцем.

6. Стягнення на майно боржника звертається в розмірі та обсязі, необхідних для виконання за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження, основної винагороди приватного виконавця. У разі якщо боржник володіє майном разом з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням виконавця.

7. У разі якщо сума, що підлягає стягненню за виконавчим провадженням, не перевищує 20 розмірів мінімальної заробітної плати, звернення стягнення на єдине житло боржника та земельну ділянку, на якій розташоване таке житло, не здійснюється. У такому разі виконавець зобов'язаний вжити заходів для виконання рішення за рахунок іншого майна боржника.

8. Виконавець проводить перевірку майнового стану боржника у 10-денний строк з дня відкриття виконавчого провадження. У подальшому така перевірка проводиться виконавцем не рідше ніж один раз на два тижні - щодо виявлення рахунків боржника, не рідше ніж один раз на три місяці - щодо виявлення нерухомого та рухомого майна боржника та його майнових прав, отримання інформації про доходи боржника.

Стаття 49. Особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті

1. У разі якщо кошти боржника в іноземній валюті розміщені на рахунках, внесках або на зберіганні у банку чи іншій фінансовій установі, які мають право на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх продати протягом семи робочих днів іноземну валюту в сумі, необхідній для погашення боргу.

2. У разі якщо такі кошти розміщені в банку або іншій фінансовій установі, які не мають права на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх перерахувати протягом семи робочих днів такі кошти до банку або іншої фінансової установи за вибором виконавця, що має таке право, для їх реалізації відповідно до частини першої цієї статті.

3. У разі обчислення суми боргу в іноземній валюті виконавець у результаті виявлення у боржника коштів у відповідній валюті стягує такі кошти на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець - на відповідний рахунок приватного виконавця для їх подальшого перерахування стягувачу. У разі виявлення коштів у гривнях чи іншій валюті виконавець за правилами, встановленими частинами першою і другою цієї статті, дає доручення про купівлю відповідної валюти та перерахування її на валютний рахунок органу державної виконавчої служби, а приватний виконавець на відповідний рахунок приватного виконавця.

4. Кошти виконавчого збору, стягнуті під час виконання рішення про стягнення коштів в іноземній валюті, відповідно до цієї статті підлягають валютообмінній фінансовій операції, а одержані після цього кошти у гривнях зараховуються до Державного бюджету України.

5. Витрати у зв'язку з валютообмінними фінансовими операціями та інші витрати, пов'язані з перерахуванням коштів, покладаються на боржника.

Стаття 50. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи

1. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна здійснюється у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу звертається стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржнику. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру, в якому фактично проживає боржник.

2. Разом із житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику.

3. У разі звернення стягнення на об'єкт нерухомого майна виконавець здійснює в установленому законом порядку заходи щодо з'ясування належності майна боржнику на праві власності, а також перевірки, чи перебуває це майно під арештом.

4. Після документального підтвердження належності боржнику на праві власності об'єкта нерухомого майна виконавець накладає на нього арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідного реєстру у встановленому законодавством порядку. Про накладення арешту на об'єкт нерухомого майна, заставлене третім особам, виконавець невідкладно повідомляє таким особам.

У разі якщо право власності на нерухоме майно боржника не зареєстровано в установленому законом порядку, виконавець звертається до суду із заявою про вирішення питання про звернення стягнення на таке майно.

5. У разі відсутності технічної документації на майно, у зв'язку з чим його неможливо підготувати до реалізації, виготовлення такої документації здійснюється за зверненням виконавця в установленому законодавством порядку за рахунок додаткового авансування стягувача. У разі якщо стягувач протягом 10 робочих днів з дня одержання відповідного повідомлення виконавця не авансує витрати, пов'язані з підготовкою технічної документації на майно, виконавчий документ повертається стягувачу, за умови що відсутнє інше майно у боржника, на яке можливо звернути стягнення.

Стаття 51. Звернення стягнення на заставлене майно

1. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернено у разі, якщо:

1) право застави виникло після ухвалення судом рішення про стягнення з боржника коштів;

2) вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю;

3) наявна письмова згода заставодержателя.

2. У разі якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача - заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернено стягнення на заставлене майно, виконавче провадження підлягає закінченню на підставі пункту 15 частини першої статті 39 цього Закону.

3. Про звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, виконавець повідомляє заставодержателю не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або коли йому стало відомо, що арештоване майно боржника перебуває в заставі.

4. Реалізація заставленого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

5. За рахунок коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, здійснюються відрахування, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої статті 45 цього Закону, після чого кошти перераховуються заставодержателю та стягується виконавчий збір. Якщо заставодержатель не є стягувачем у виконавчому провадженні, йому виплачуються кошти після належного підтвердження права на заставлене майно. У разі задоволення в повному обсязі вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, встановленому цим Законом.

6. Спори, що виникають під час виконавчого провадження щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом.

7. Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється виконавцем з урахуванням положень Закону України «Про іпотеку».

Стаття 52. Особливості звернення стягнення на кошти та майно боржника - юридичної особи, фізичної особи - підприємця

1. Виконавець звертає стягнення на кошти боржника - юридичної особи, що перебувають у касах або інших сховищах боржника - юридичної особи, у банках або інших фінансових установах, у порядку, встановленому цим Законом. Інформацію про наявні у боржника рахунки виконавець отримує в органах доходів і зборів, інших державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, які зобов'язані надати йому інформацію невідкладно, але не пізніше ніж у триденний строк, а також за повідомленнями стягувача.

2. Виконавець може звернути стягнення на кошти боржника - юридичної особи, розміщені на його рахунках і на рахунках, відкритих боржником - юридичною особою через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи.

3. Не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом. Банк, інша фінансова установа, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повідомити виконавця про цільове призначення рахунку та повернути постанову державного виконавця без виконання в частині арешту коштів, що знаходяться на таких рахунках.

4. У разі якщо після накладення виконавцем арешту на кошти боржника - юридичної особи у банках чи інших фінансових установах боржник умисно не виконує судового рішення і відкриває нові рахунки в банках чи інших фінансових установах, виконавець надсилає відповідним правоохоронним органам матеріали для притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

5. У разі відсутності у боржника - юридичної особи коштів в обсязі, необхідному для покриття заборгованості, стягнення звертається на інше майно, належне такому боржникові або закріплене за ним, у тому числі на майно, що обліковується на окремому балансі філії, представництва та іншого відокремленого підрозділу боржника - юридичної особи (крім майна, вилученого з цивільного обороту, або обмежено оборотоздатного майна, майна, на яке не може бути звернено стягнення), незалежно від того, хто фактично використовує таке майно.

6. У разі якщо на зазначене у частині п'ятій цієї статті майно накладається арешт, воно реалізується в такій черговості:

1) майно, що безпосередньо не використовується у виробництві (предмети інтер'єру офісів, готова продукція та товари тощо);

2) об'єкти нерухомого майна, верстати, обладнання, інші основні засоби, а також сировина і матеріали, призначені для використання у виробництві.

7. Звернення стягнення на кошти та інше майно фізичних осіб - підприємців здійснюється за правилами, визначеними цією статтею.

Стаття 53. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб

1. Виконавець має право звернути стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб, а також на майно та кошти, що належать боржнику від інших осіб.

Зазначені особи зобов'язані подати на запит виконавця у визначений ним строк відомості про належне боржнику майно, що перебуває у них, та майно чи кошти, які вони повинні передати боржнику.

2. Після надходження відомостей про наявність майна боржника виконавець проводить опис такого майна, накладає на нього арешт, вилучає його і реалізує в установленому цим Законом порядку. Якщо особа, в якої перебуває майно боржника, перешкоджає виконавцю у вилученні такого майна, воно вилучається виконавцем у примусовому порядку.

3. Готівка та майно, що належать боржнику від інших осіб, вилучаються виконавцем у таких осіб у присутності понятих.

4. На належні боржникові у разі передачі від інших осіб кошти, що перебувають на рахунках у банках та інших фінансових установах, стягнення звертається виконавцем на підставі ухвали суду в порядку, встановленому цим Законом.

5. За ухилення від виконання розпоряджень виконавця особа, в якої перебуває майно боржника, несе відповідальність відповідно до закону.

Стаття 54. Порядок виявлення дебіторської заборгованості боржника - юридичної особи, фізичної особи - підприємця

1. Виконавець має право звернутися за інформацією про дебіторську заборгованість боржника до органів доходів і зборів.

2. Органи доходів і зборів зобов'язані протягом трьох робочих днів з дня одержання відповідної вимоги виконавця надати виконавцю необхідні документи та інформацію.

Стаття 55. Майно, на яке не може бути звернено стягнення

1. Не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в Додатку до цього Закону.

Стаття 56. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника

1. Арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення.

2. Арешт на майно (кошти) боржника накладається виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника.

Арешт на рухоме майно, що не підлягає державній реєстрації, накладається виконавцем лише після проведення його опису.

Постанова про арешт майна (коштів) боржника виноситься виконавцем під час відкриття виконавчого провадження та не пізніше наступного робочого дня після виявлення майна.

Виконавець за потреби може обмежити право користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що він виносить постанову або зазначає обмеження в постанові про арешт. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

3. Арешт накладається у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, штрафів та основної винагороди приватного виконавця на все майно боржника або на окремі речі.

4. Копії постанов, якими накладено арешт на майно (кошти) боржника, виконавець надсилає банкам чи іншим фінансовим установам, органам, що здійснюють реєстрацію майна, реєстрацію обтяжень рухомого майна, в день їх винесення.

5. Про проведення опису майна (коштів) боржника виконавець виносить постанову про опис та арешт майна (коштів) боржника.

У разі прийняття виконавцем рішення про обмеження права користування майном, здійснення опечатування або вилучення його у боржника та передачі на зберігання іншим особам проведення опису є обов'язковим.

У постанові про опис та арешт майна (коштів) боржника обов'язково зазначаються:

1) якщо опису підлягає земельна ділянка - її розмір, цільове призначення, наявність комунікацій тощо;

2) якщо опису підлягає будівля, споруда, приміщення, квартира - загальна площа, кількість кімнат (приміщень), їх площа та призначення, матеріали стін, кількість поверхів, поверх або поверхи, на яких розташоване приміщення (квартира), інформація про підсобні приміщення та споруди;

3) якщо опису підлягає транспортний засіб - марка, модель, рік випуску, об'єм двигуна, вид пального, пробіг, комплектація, потреба у ремонті, колір тощо.

Копія постанови про опис та арешт майна (коштів) надається сторонам виконавчого провадження.

6. Перешкоджання вчиненню виконавцем дій, пов'язаних із зверненням стягнення на майно (кошти) боржника, порушення заборони виконавця розпоряджатися або користуватися майном (коштами), на яке накладено арешт, а також інші незаконні дії щодо арештованого майна (коштів) тягнуть відповідальність, установлену законом.

7. Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений виконавцем, але не раніше ніж через п'ять робочих днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

8. Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання установам Національного банку України, які зобов'язані прийняти їх на безоплатній основі. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України.

9. Під час проведення опису майна боржника - юридичної особи та накладення арешту на нього виконавець також використовує відомості щодо належного боржнику майна за даними бухгалтерського обліку.

Стаття 57. Визначення вартості майна боржника. Оцінка майна боржника

1. Визначення вартості майна боржника здійснюється за взаємною згодою сторонами виконавчого провадження.

2. У разі якщо сторони виконавчого провадження, а також заставодержатель у 10-денний строк з дня винесення виконавцем постанови про арешт майна боржника не досягли згоди щодо вартості майна та письмово не повідомили виконавця про визначену ними вартість майна, виконавець самостійно визначає вартість майна боржника.

Звіт про оцінку майна має бути складений не раніше дати винесення постанови про арешт такого майна.

3. У разі якщо сторони виконавчого провадження не дійшли згоди щодо визначення вартості майна, визначення вартості майна боржника здійснюється виконавцем

ПРОДОВЖЕННЯ НА 20—21-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 13–19-Й СТОР.

за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна.

Для проведення оцінки за регульованими цінами, оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання.

4. У разі якщо визначити вартість майна (окремих предметів) складно, виконавець має право залучити суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна.

5. Виконавець повідомляє про результати визначення вартості чи оцінки майна сторонам не пізніше наступного робочого дня після дня визначення вартості чи отримання звіту про оцінку. У разі якщо сторони не згодні з результатами визначення вартості чи оцінки майна, вони мають право оскаржити їх у судовому порядку в 10-денний строк з дня отримання відповідного повідомлення. Сторона вважається ознайомленою з результатами визначення вартості чи оцінки арештованого майна, якщо їй надіслано повідомлення про результати визначення вартості чи оцінки майна за адресою, зазначеною у виконавчому документі, або за місцем фактичного проживання чи перебування такої сторони, достовірно встановленим виконавцем.

Оскарження в судовому порядку результатів визначення вартості чи оцінки майна не зупиняє передачі майна на реалізацію, крім випадків зупинення передачі майна на реалізацію судом.

6. Звіт про оцінку майна у виконавчому провадженні є дійсним протягом шести місяців з дня його підписання суб'єктом оціночної діяльності суб'єктом господарювання. Після закінчення цього строку оцінка майна проводиться повторно.

Якщо строк дійсності звіту про оцінку майна закінчився після передачі майна на реалізацію, повторна оцінка такого майна не проводиться.

Стаття 58. Зберігання майна, на яке накладено арешт

1. Майно, на яке накладено арешт, крім майна, зазначеного у частині восьмій статті 56 цього Закону, передається на зберігання боржникові або іншим особам (далі - зберігач), що призначені виконавцем у постанові про опис та арешт майна (коштів) боржника, під розписку. Копія постанови видається боржнику, стягувачу, а якщо обов'язок щодо зберігання майна покладено на іншу особу - також зберігачу. Якщо опис і арешт майна здійснювалися на виконання рішення про забезпечення позову, виконавець передає арештоване майно на зберігання боржнику або його представнику (якщо інше не зазначено в судовому рішенні або якщо боржник відмовився приймати майно на зберігання).

2. Зберігач може користуватися майном, переданим йому на зберігання, якщо проти цього не заперечує стягувач (щодо рухомого майна) або якщо особливості такого майна не призведуть до його знищення чи зменшення цінності внаслідок користування.

3. У разі якщо зберігачем призначено іншу особу, крім боржника або члена його сім'ї, вона може одержувати за зберігання майна винагороду, розмір та порядок виплати якої визначаються договором між зберігачем та виконавцем.

4. Виконавець своєю постановою може передати майно на зберігання іншому зберігачу. Копія постанови вручається новому зберігачу, до якої додається копія акта опису та арешту майна.

5. Порядок і умови зберігання зазначеного у частині восьмій статті 56 цього Закону майна, на яке накладено арешт, встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України, іншого майна - Міністерством юстиції України.

6. Порушення заборони виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

Стаття 59. Зняття арешту з майна

1. Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

2. У разі набрання законної сили судовим рішенням про зняття арешту з майна боржника арешт з такого майна знімається згідно з постановою виконавця не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини.

Виконавець зобов'язаний зняти арешт з коштів на рахунку боржника не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від банку документів, які підтверджують, що на кошти, які знаходяться на рахунку, заборонено звертати стягнення згідно із цим Законом.

3. У разі виявлення порушення порядку накладення арешту, встановленого цим Законом, арешт з майна боржника знімається згідно з постановою начальника відповідного відділу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець.

4. Підставами для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини є:

1) отримання виконавцем документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання та/або звернення стягнення на такі кошти заборонено законом;

2) надходження на рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця суми коштів, стягнених з боржника (у тому числі від реалізації майна боржника), необхідної для задоволення вимог усіх стягувачів, стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження та штрафів, накладених на боржника;

3) отримання виконавцем документів, що підтверджують про повний розрахунок за придбане майно на електронних торгах;

4) наявність письмового висновку експерта, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зношення, пошкодженням;

5) відсутність у строк до 10 робочих днів з дня отримання повідомлення виконавця, зазначеного у частині шостій статті 61 цього Закону, письмової заяви стягувача про його бажання залишити за собою нереалізоване майно;

6) отримання виконавцем судового рішення про скасування заходів забезпечення позову;

7) погашення заборгованості із сплати періодичних платежів, якщо виконання рішення може бути забезпечено в інший спосіб, ніж звернення стягнення на майно боржника;

8) отримання виконавцем документального підтвердження наявності на одному чи кількох рахунках боржника коштів, достатніх для виконання рішення про забезпечення позову.

5. У всіх інших випадках арешт може бути знятий за рішенням суду.

Стаття 60. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі

1. Під час виконання рішень про передачу стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі, виконавець вилучає такі предмети у боржника і передає їх стягувачу, про що складає акт передачі. У разі знищення предмета, що мав бути переданий стягувачу в натурі, виконавець складає акт про неможливість виконання рішення, що є підставою для закінчення виконавчого провадження, а в разі встановлення факту відсутності предмета, що мав бути переданий стягувачу, повертає виконавчий документ стягувачу.

2. У разі письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про їх передачу стягувачу, виконавець повертає зазначені предмети боржникові, про що складає акт, і виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. При цьому внесений стягувачем авансовий внесок поверненню не підлягає.

Стаття 61. Реалізація майна, на яке звернено стягнення

1. Реалізація арештованого майна (крім майна, вилученого з цивільного обороту, обмежено оборотоздатного майна та майна, зазначеного у частині восьмій статті 56 цього Закону) здійснюється шляхом електронних торгів або за фіксованою ціною.

Реалізація за фіксованою ціною застосовується щодо майна, оціночна вартість якого не перевищує 50 мінімальних розмірів заробітної плати. Реалізація за фіксованою ціною не застосовується до нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден незалежно від вартості такого майна.

2. Порядок проведення електронних торгів визначається Міністерством юстиції України.

3. Початкова ціна продажу нерухомого майна визначається в порядку, встановленому статтею 57 цього Закону.

4. Порядок реалізації майна, зазначеного у частині восьмій статті 56 цього Закону, крім цінних паперів, визначається Міністерством фінансів України за погодженням з Національним банком України. Порядок реалізації цінних паперів визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством юстиції України, а іншого майна - Міністерством юстиції України.

Порядок реалізації обмежено оборотоздатного майна визначається законодавством.

5. Не реалізоване на електронних торгах нерухоме майно виставляється на повторні електронні торги за ціною, що становить 85 відсотків, а рухоме майно - 75 відсотків його вартості, визначеної в порядку, встановленому статтею 57 цього Закону.

У разі повторної нереалізації майна нерухоме майно виставляється на треті електронні торги за ціною, що становить 70 відсотків, а рухоме майно - 50 відсотків його вартості, визначеної в порядку, встановленому статтею 57 цього Закону.

6. У разі нереалізації майна на третіх електронних торгах виконавець повідомляє про це стягувачу і пропонує йому вирішити питання про залишення за собою нереалізованого майна, крім майна, конфіскованого за рішенням суду.

7. У разі якщо стягувач протягом 10 робочих днів з дня отримання повідомлення виконавця письмово не заявив про своє бажання залишити за собою нереалізоване майно, арешт з майна знімається і воно повертається боржникові. За відсутності у боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, виконавчий документ повертається стягувачу без виконання.

8. У разі якщо стягувач виявив бажання залишити за собою нереалізоване майно, він зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дня надходження від виконавця відповідного повідомлення внести на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або рахунок приватного виконавця різницю між початковою вартістю нереалізованого майна та сумою коштів, що підлягають стягненню на його користь, якщо початкова вартість нереалізованого майна перевищує суму боргу, яка підлягає стягненню за виконавчим документом. За рахунок перерахованих стягувачем коштів оплачуються витрати виконавчого провадження, задовольняються вимоги інших стягувачів та стягуються виконавчий збір і штрафи, а залишок коштів повертається боржникові.

9. Майно передається стягувачу за ціною третіх електронних торгів або за фіксованою ціною. Про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу виконавець виносить постанову. За фактом такої передачі виконавець складає акт. Постанова та акт є підставами для подальшого оформлення стягувачем права власності на таке майно.

10. У разі наявності кількох стягувачів, які виявили бажання залишити за собою нереалізоване майно, воно передається в порядку черговості, визначеної статтею 46 цього Закону (у разі наявності застави та/або іпотеки декількох стягувачів щодо такого майна - також з урахуванням відповідних норм Закону України «Про заставу» та/або Закону України «Про іпотеку»), а в межах однієї черги, визначеної статтею 46 цього Закону, - у порядку надходження виконавчих документів на виконання.

11. У разі якщо від продажу частини майна виручено суму, необхідну для задоволення вимог стягувача, сплати виконавчого збору, відшкодування витрат виконавчого провадження, а також сплати штрафу, продаж арештованого майна припиняється.

Стаття 62. Виконання рішення про конфіскацію майна

1. Виконання рішень про конфіскацію майна здійснюється органами державної виконавчої служби в порядку, встановленому цим Законом.

2. Реалізація конфіскованого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

3. Розпорядження конфіскованим майном та майном, яке не підлягає реалізації, здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розділ VIII
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ НЕМАЙНОВОГО ХАРАКТЕРУ

Стаття 63. Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення

1. За рішеннями, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання рішення боржником. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення не пізніш як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження.

2. У разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу, в якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність.

3. Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, передбаченого частиною другою цієї статті, повторно перевіряє виконання рішення боржником.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення, якщо таке рішення може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених цим Законом.

У разі невиконання боржником рішення, яке не може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

4. Виконавець під час виконання рішення про заборону вчиняти певні дії або про утримання від вчинення певних дій доводить до відома боржника резолютивну частину такого рішення, про що складає відповідний акт. Після складення акта виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Стаття 64. Виконання рішення про відібрання дитини

1. Під час виконання рішення про відібрання дитини державний виконавець проводить виконавчі дії за обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування.

2. За необхідності державний виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу.

3. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про відібрання дитини, до нього застосовуються заходи, передбачені цим Законом.

Стаття 65. Виконання рішення про поновлення на роботі

1. Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується невідкладно в порядку, визначеному статтею 63 цього Закону.

2. Рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі та внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Стаття 66. Виконання рішення про виселення боржника

1. Державний виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання боржником рішення про його виселення.

У разі невиконання боржником рішення про його виселення самостійно державний виконавець виконує його примусово.

2. Державний виконавець призначає день і час примусового виселення, про що письмово інформує боржника. Боржник вважається повідомленим про його примусове виселення, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися виселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем.

Відсутність боржника, належним чином повідомленого про день і час примусового виселення, під час виконання рішення про виселення боржника не є перешкодою для його виселення.

3. Примусове виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від боржника, його майна, домашніх тварин та у забороні боржнику користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають виключно особи, зазначені у виконавчому документі.

4. Примусове виселення здійснюється у присутності понятих за участю працівників поліції.

5. Якщо виконання рішення здійснюється за відсутності боржника, державний виконавець зобов'язаний провести опис майна. Описане майно передається для відповідального зберігання стягувачу або іншій особі, визначеній державним виконавцем.

6. Якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про його виселення, державний виконавець накладає на нього штраф у порядку, визначеному цим Законом.

7. Передане для зберігання майно боржника повертається йому державним виконавцем на підставі акта після відшкодування боржником витрат, пов'язаних із зберіганням такого майна. У разі якщо боржник відмовляється відшкодувати витрати, пов'язані із зберіганням майна, вони компенсуються за рахунок реалізації майна боржника або його частини.

Зберігання майна здійснюється протягом не більше двох місяців з дня передачі на зберігання. Після закінчення двомісячного строку невитребуване майно реалізується в порядку, визначеному цим Законом. Отримані від реалізації такого майна кошти, за вирахуванням понесених витрат, перераховуються боржнику.

У разі якщо майно не було реалізовано, розпорядження ним здійснюється в порядку, встановленому для розпорядження безхазяйним майном.

8. Про виконання рішення про виселення боржника державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове виселення.

9. У разі якщо особі, яка підлягає виселенню, має бути надано інше житлове приміщення, державний виконавець надсилає органу, який відповідно до судового рішення зобов'язаний надати боржнику інше житлове приміщення, повідомлення про строк виконання рішення про надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого житлового приміщення державний виконавець складає відповідний акт і звертається до суду з поданням про встановлення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом зазначеного питання виконавчі дії не проводяться.

10. У разі якщо особа самостійно вселилася у приміщення, з якого вона була примусово виселена, повторне її виселення може бути здійснено державним виконавцем

на підставі ухвали суду, який прийняв рішення про виселення. Виконавче провадження у такому разі підлягає поновленню за постановою державного виконавця.

Стаття 67. Виконання рішення про вселення стягувача

1. Державний виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання боржником рішення про вселення стягувача.

У разі невиконання боржником рішення про вселення стягувача самостійно державний виконавець виконує його примусово.

2. Примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення, зазначене у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому.

3. Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Боржник вважається повідомленим про примусове вселення стягувача, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснитися вселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем.

Відсутність боржника, належним чином повідомленого про день і час примусового вселення, під час виконання рішення про вселення не є перешкодою для вселення стягувача.

4. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, державний виконавець накладає на нього штраф та вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених цим Законом.

Примусове вселення стягувача здійснюється у присутності понятих за участю працівників поліції.

5. Про примусове вселення стягувача державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні рішення про примусове вселення.

6. У разі подальшого перешкоджання боржником проживанню (перебуванню) стягувача у приміщенні, в яке його вселено, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. У такому разі державний виконавець має право повторно здійснити примусове вселення стягувача та накласти на боржника штраф у подвійному розмірі відповідно до статті 75 цього Закону. Виконавче провадження не відновлюється і повторне примусове вселення стягувача не здійснюється, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача в такому разі вирішується в судовому порядку.

Розділ IX
ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ, ПЕНСІЮ, СТИПЕНДІЮ ТА ІНШІ ДОХОДИ БОРЖНИКА

Стаття 68. Умови звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника

1. Стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається у разі відсутності в боржника коштів на рахунках у банках чи інших фінансових установах, відсутності чи недостатності майна боржника для покриття в повному обсязі належних до стягнення сум, а також у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів.

2. За іншими виконавчими документами виконавець має право звернути стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника без застосування заходів примусового звернення стягнення на майно боржника - за письмовою заявою стягувача або за виконавчими документами, сума стягнення за якими не перевищує п'яти мінімальних розмірів заробітної плати.

3. Про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника виконавець виносить постанову, яка надсилається для виконання підприємству, установі, організації, фізичній особі, фізичній особі - підприємцю, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи.

Стаття 69. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці здійснюють відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника і перераховують кошти стягувачу у строк, встановлений для здійснення зазначених виплат боржнику, а в разі якщо такий строк не встановлено, - до десятого числа місяця, наступного за місяцем, за який здійснюється стягнення. Такі підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці щокварталу надсилають виконавцю звіт про здійснені відрахування та виплати за формою, встановленою Міністерством юстиції України.

2. У разі припинення перерахування коштів стягувачу підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці не пізніш як у триденний строк повідомляють виконавцю про причину припинення виплат та зазначають нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме.

Стаття 70. Розмір відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Розмір відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника вираховується із суми, що залишається після утримання податків, зборів та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2. Із заробітної плати боржника може бути утримано за виконавчими документами до погашення у повному обсязі заборгованості:

відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю особи, у зв'язку із втратою годувальника, майнової та/або моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням, - 50 відсотків;

за іншими видами стягнень, якщо інше не передбачено законом, - 20 відсотків.

З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств, установ і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку із смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.

За іншими видами стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії.

3. Загальний розмір усіх відрахувань під час кожної виплати заробітної плати та інших доходів боржника не може перевищувати 50 відсотків заробітної плати, що має бути виплачена працівнику, у тому числі у разі відрахування за кількома виконавчими документами. Це обмеження не поширюється на відрахування із заробітної плати у разі відбування боржником покарання у виді виправних робіт і стягнення аліментів на неповнолітніх дітей. У таких випадках розмір відрахувань із заробітної плати не може перевищувати 70 відсотків.

Стаття 71. Порядок стягнення аліментів

1. Порядок стягнення аліментів визначається законом.

2. За наявності заборгованості із сплати аліментів понад три місяці стягнення може бути звернено на майно боржника. Звернення стягнення на заробітну плату не перешкоджає зверненню стягнення на майно боржника, якщо існує непогашена заборгованість понад три місяці.

3. Визначення суми заборгованості із сплати аліментів, присуджених як частка від заробітку (доходу), визначається виконавцем у порядку, встановленому Сімейним кодексом України.

4. Виконавець зобов'язаний обчислювати розмір заборгованості із сплати аліментів щомісяця. Виконавець зобов'язаний повідомити про розрахунок заборгованості стягувачу і боржнику у разі:

1) надходження виконавчого документа на виконання від стягувача;

2) подання заяви стягувачем або боржником;

3) надіслання постанови на підприємство, в установу, організацію, до фізичної особи - підприємця, фізичної особи, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи;

4) надіслання виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби;

5) закінчення виконавчого провадження.

5. У разі виїзду боржника на постійне проживання до держави, з якою Україна не уклала договорів про надання правової допомоги, за рішенням суду до виїзду боржника за кордон стягнення аліментів здійснюється за весь період до досягнення дитиною повноліття.

6. У разі стягнення аліментів як частки заробітку (доходу) боржника на підприємстві, в установі, організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця відрахування здійснюються з фактичного заробітку (доходу) на підставі постанови виконавця.

Якщо стягнути аліменти в зазначеному розмірі неможливо, підприємство, установа, організація, фізична особа - підприємець, фізична особа, які проводили відрахування, нараховують боржнику заборгованість із сплати аліментів.

7. Після закінчення строку, передбаченого законом для стягнення аліментів, за відсутності заборгованості із сплати аліментів підприємство, установа, організація, фізична особа - підприємець, фізична особа, які проводили відрахування, повертають виконавцю постанову про стягнення аліментів з відміткою про перерахування в повному обсязі стягувачу присуджених йому сум аліментів. Якщо відраховані з боржника суми аліментів не були перераховані стягувачу, виконавець письмово повідомляє стягувачу про розмір заборгованості, що утворилася, та роз'яснює йому права на звернення з позовом до підприємства, установи, організації, фізичної особи - підприємця, фізичної особи, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи, якщо така заборгованість утворилася з їхньої вини.

8. Спори щодо розміру заборгованості із сплати аліментів вирішуються судом за заявою заінтересованої особи у порядку, встановленому законом.

9. За наявності заборгованості із сплати аліментів у розмірі, що сукупно перевищує суму відповідних платежів за три місяці, виконавець роз'яснює стягувачу право на звернення до органів досудового розслідування із заявою (повідомленням) про вчинене кримінальне правопорушення боржником, що полягає в ухиленні від сплати аліментів.

Стаття 72. Звернення стягнення на допомогу з державного соціального страхування та соціальну допомогу інвалідам з дитинства

1. На допомогу з державного соціального страхування, що виплачується в разі тимчасової непрацездатності та в інших випадках, допомогу по безробіттю та соціальну допомогу інвалідам з дитинства, призначену відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», стягнення може бути звернено виключно за рішеннями про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також втратою годувальника.

Стаття 73. Кошти, на які не може бути звернено стягнення

1. Стягнення не може бути звернено на такі виплати:

1) вихідну допомогу, що виплачується в разі звільнення працівника;

2) компенсацію працівнику витрат у зв'язку з переведенням, направленням на роботу до іншої місцевості чи службовим відрядженням;

3) польове забезпечення, надбавки до заробітної плати, інші кошти, що виплачуються замість добових і квартирних;

4) матеріальну допомогу особам, які втратили право на допомогу по безробіттю;

5) допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами;

6) одноразову допомогу у зв'язку з народженням дитини;

7) допомогу при усиновленні дитини;

8) допомогу на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування;

9) допомогу на дітей одиноким матерям;

10) допомогу особам, зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, по догляду за дитиною-інвалідом, по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, а також на іншу допомогу на дітей, передбачену законом;

11) допомогу на лікування;

12) допомогу на поховання;

13) щомісячну грошову допомогу у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва та особистого підсобного господарства громадян, які проживають на території, що зазнала радіоактивного забруднення;

14) дотації на обіди, придбання путівок до санаторіїв і будинків відпочинку за рахунок фонду споживання.

2. Стягнення не здійснюється також із сум:

1) неоподатковуваного розміру матеріальної допомоги;

2) грошової компенсації за видане обмундирування і натуральне постачання;

3) вихідної допомоги в разі звільнення (виходу у відставку) з військової служби, служби в поліції та Державної кримінально-виконавчої служби України, а також грошового забезпечення, що не має постійного характеру, та в інших випадках, передбачених законом;

4) одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві;

5) грошової допомоги, пов'язаної з безоплатним забезпеченням протезування (ортезування) учасника антитерористичної операції, який втратив функціональні можливості кінцівок, благодійної допомоги, отриманої учасниками антитерористичної операції, незалежно від її розміру та джерела походження.

Розділ X
ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ АБО БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЦІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Стаття 74. Оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби

1. Рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до суду, який видав виконавчий документ, у порядку, передбаченому законом.

2. Рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання рішень інших органів (посадових осіб), у тому числі постанов державного виконавця про стягнення виконавчого збору, постанов приватного виконавця про стягнення основної винагороди, витрат виконавчого провадження та штрафів, можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

3. Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця також можуть бути оскаржені стягувачем та іншими учасниками виконавчого провадження (крім боржника) до начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець. Рішення, дії та бездіяльність начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, можуть бути оскаржені до керівника органу державної виконавчої служби вищого рівня.

Начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, при здійсненні контролю за рішеннями, діями державного виконавця під час виконання рішень має право у разі, якщо вони суперечать вимогам закону, своєю постановою скасувати постанову або інший процесуальний документ (або їх частину), винесені у виконавчому провадженні державним виконавцем, зобов'язати державного виконавця провести виконавчі дії в порядку, встановленому цим Законом.

Начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або державний виконавець з власної ініціативи чи за заявою сторони виконавчого провадження може виправити допущені у процесуальних документах, винесених у виконавчому провадженні державним виконавцем, граматичні чи арифметичні помилки, про що виноситься відповідна постанова.

Керівник вищого органу державної виконавчої служби у разі виявлення порушень вимог закону визначає їх своєю постановою та надає доручення начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, щодо проведення дій, передбачених абзацами другим і третім цієї частини.

4. Скарга у виконавчому провадженні подається виключно у письмовій формі та має містити:

1) найменування органу державної виконавчої служби, до якого вона подається;

2) повне найменування (прізвище, ім'я та по батькові) стягувача та боржника, їхні місця проживання чи перебування (для фізичних осіб) або місцезнаходження (для юридичних осіб), а також найменування (прізвище, ім'я та по батькові) представника сторони виконавчого провадження, якщо скарга подається представником;

3) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу, що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина);

4) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилання на порушену норму закону;

5) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

6) підпис скаржника або його представника із зазначенням дня подання скарги.

5. Рішення та дії виконавця, посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені протягом 10 робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів. Рішення виконавця про відкладення проведення виконавчих дій може бути оскаржене протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи законних інтересів.

Розділ XI
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття 75. Відповідальність за невиконання рішення, що зобов'язує боржника вчинити певні дії, та рішення про поновлення на роботі

1. У разі невиконання без поважних причин у встановлений виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу у розмірі 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на боржника - юридичну особу - 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

2. У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин виконавець у тому самому порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення.

Стаття 76. Відповідальність за невиконання законних вимог виконавця та порушення вимог цього Закону

1. За невиконання законних вимог виконавця, порушення вимог цього Закону, у тому числі за несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання боржником на вимогу виконавця декларації чи зазначення у декларації неправдивих відомостей або неповідомлення боржником про зміну таких відомостей, неповідомлення боржником про зміну місця проживання (перебування) чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також за неявку без поваж-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 22—23-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 13–21-Й СТОР.

них причин за викликом виконавця, винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. За наявності ознак кримінального правопорушення в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи в інший спосіб порушує вимоги закону про виконавче провадження, виконавець складає акт про порушення і звертається до органів досудового розслідування з повідомленням про вчинення кримінального правопорушення.

Розділ XII
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ СТОСОВНО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ

Стаття 77. Виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб

1. Під час виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають (перебувають) чи зареєстровані на території України або мають на території України власне майно, яким володіють самостійно або разом з іншими особами, застосовуються положення цього Закону.

2. У разі невиконання зазначеними в частині першій цієї статті особами рішень виконавець звертається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органів охорони державного кордону з поданням про заборону в'їзду в Україну чи видворення за межі України таких осіб відповідно до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Стаття 78. Виконання рішень іноземних судів

1. Рішення іноземних судів (судів іноземної держави, інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, іноземних чи міжнародних арбітражів) визнаються та виконуються в Україні відповідно до міжнародних договорів України, цього та інших законів України, якщо визнання та виконання таких рішень передбачено міжнародними договорами України або за принципом взаємності.

Розділ XIII
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», крім статей 8, 9 та положень, що стосуються діяльності приватних виконавців, які вводяться в дію через три місяці з дня набрання чинності цим Законом.

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня набрання чинності цим Законом:

Закон України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207 із наступними змінами), крім статті 4, яка втрачає чинність через три місяці з дня набрання чинності цим Законом;

Перелік майна, що не підлягає конфіскації за судовим вироком (додаток до Кримінального кодексу України) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1961 р., № 2, ст. 14; 1983 р., № 4, ст. 50; 1984 р., № 27, ст. 512).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

а) частину четверту статті 230 викласти в такій редакції:

«На підставі посвідчення, пред'явленого не пізніше тримісячного строку до органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю, державний виконавець чи приватний виконавець виконує рішення комісії по трудових спорах у примусовому порядку»;

б) у частині шостій статті 265 слова «на Державну виконавчу службу» замінити словами «на органи державної виконавчої служби»;

2) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) статтю 188^{13} викласти в такій редакції:

«Стаття 188^{13}. Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця

Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання на вимогу державного виконавця, приватного виконавця декларації про доходи та майно, що подається відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», чи зазначення у такій декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну відомостей, які зазначаються у декларації, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця, приватного виконавця -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

б) статтю 221 після цифр «188^{13}» доповнити словами «(крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця)»;

в) розділ III доповнити статтею 244^{21} такого змісту:

«Стаття 244^{21}. Органи державної виконавчої служби

Органи державної виконавчої служби розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця (стаття 188^{13}).

Від імені органів державної виконавчої служби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право начальники органів державної виконавчої служби, яким безпосередньо підпорядковані державні виконавці»;

г) у статті 255:

пункт 6 частини першої викласти в такій редакції:

«6) приватні виконавці (стаття 188^{13} - у частині, що стосується невиконання законних вимог приватного виконавця)»;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«У справах про адміністративні правопорушення, розгляд яких віднесено до відання органів, зазначених у статтях 222-244^{21} цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати уповноважені на те посадові особи цих органів. Крім того, протоколи про адміністративні правопорушення мають право складати»;

доповнити пунктом 21 такого змісту:

«21) державні виконавці (стаття 188^{13} - у частині, що стосується невиконання законних вимог державного виконавця)»;

ґ) частину другу статті 283 викласти в такій редакції:

«Постанова повинна містити:

найменування органу (прізвище, ім'я та по батькові, посада посадової особи), який виніс постанову;

дату розгляду справи;

відомості про особу, стосовно якої розглядається справа (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання чи перебування;

опис обставин, установлених під час розгляду справи;

зазначення нормативного акта, що передбачає відповідальність за таке адміністративне правопорушення;

прийняте у справі рішення»;

д) у частині першій статті 308 слова «відділу державної виконавчої служби» замінити словами «органу державної виконавчої служби»;

3) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

а) частину першу статті 7 викласти в такій редакції:

«Претензія розглядається в десятиденний строк з дня її одержання»;

б) у статті 89:

частину першу після слів «чи державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

частину четверту після слів «і (або) державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

частину п'яту після слів «а також державному виконавцю» доповнити словами «приватному виконавцю»;

в) пункт 21 частини першої статті 106 викласти в такій редакції:

«21) про розгляд скарг на дії (бездіяльність) органів державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

г) у статті 116:

у третьому реченні частини першої слова «державних податкових інспекцій» замінити словами «органів державної виконавчої служби»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Якщо судове рішення прийнято на користь декількох позивачів або проти декількох відповідачів, або якщо виконання має бути проведено в різних місцях чи резолютивною частиною рішення передбачено вчинення кількох дій, видаються декілька наказів, у яких зазначаються один відповідач та один позивач, а також визначається, в якій частині необхідно виконати судове рішення, або зазначається, що обов'язок чи право стягнення є солідарним»;

ґ) у статті 120:

частину першу після слів «державний виконавець» доповнити словами «приватний виконавець»;

абзац другий частини третьої після слів «державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

д) у статті 121:

частину першу викласти в такій редакції:

«За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, за заявою сторони виконавчого провадження або за власною ініціативою господарський суд, який видав виконавчий документ, у десятиденний строк розглядає це питання у судовому засіданні з викликом сторін, прокурора і у виняткових випадках, залежно від обставин справи, може відстрочити або розстрочити виконання рішення, ухвали, постанови»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, господарський суд за власною ініціативою, за заявою сторони виконавчого провадження, за заявою виконавця, поданою на підставі заяви сторони виконавчого провадження, або за заявою державного виконавця, поданою з власної ініціативи, у випадку, передбаченому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», суд, який видав виконавчий документ, може змінити спосіб та порядок виконання рішення, ухвали, постанови у порядку, передбаченому частиною першою цієї статті».

У зв'язку з цим частини другу - четверту вважати відповідно частинами третьою - п'ятою;

частину четверту доповнити словами «чи приватного виконавця»;

перше речення частини п'ятої доповнити словами «незалежно від наявності виконавчого провадження»;

е) статтю 121^{2} викласти в такій редакції:

«Стаття 121^{2}. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців

Скарга на рішення, дії чи бездіяльність органів державної виконавчої служби, приватних виконавців щодо виконання судових рішень господарських судів може бути подана стягувачем, боржником або прокурором протягом десяти робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод і законних інтересів, крім рішень виконавця про відкладення проведення виконавчих дій, які можуть бути оскаржені протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод і законних інтересів.

Скарги на рішення, дії та бездіяльність органів державної виконавчої служби, приватних виконавців розглядаються господарським судом, про час і місце якого повідомляються ухвалою стягувач, боржник, прокурор та орган державної виконавчої служби, приватний виконавець. Неявка боржника, стягувача, прокурора чи представника органу державної виконавчої служби, приватного виконавця в судове засідання не є перешкодою для розгляду скарги.

За результатами розгляду скарги виноситься ухвала, яка надсилається стягувачу, боржнику, прокурору та органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю. Ухвала може бути оскаржена у встановленому цим Кодексом порядку»;

є) доповнити статтями 121^{3} і 121^{4} такого змісту:

«Стаття 121^{3}. Вирішення питання про звернення стягнення на грошові кошти, розміщені на рахунках

Питання про звернення стягнення на належні боржнику від інших осіб грошові кошти, що розміщені на рахунках таких осіб в установах банків та інших фінансових установах, під час виконання судових рішень вирішуються господарським судом за заявою державного виконавця, приватного виконавця.

Господарський суд невідкладно розглядає заяву державного виконавця, приватного виконавця без виклику чи повідомлення сторін, інших заінтересованих осіб за участю державного виконавця, приватного виконавця.

За результатами розгляду заяви виноситься ухвала, яка не пізніше наступного робочого дня надсилається органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю.

Стаття 121^{4}. Заміна сторони виконавчого провадження

У разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження за заявою державного виконавця, приватного виконавця або за заявою сторони господарський суд замінює сторону виконавчого провадження її правонаступником.

Господарський суд у десятиденний строк розглядає це питання у судовому засіданні з повідомленням сторін та заінтересованих осіб. Неявка сторін та інших осіб не є перешкодою для вирішення питання про заміну сторони виконавчого провадження.

Ухвала про заміну сторони виконавчого провадження надсилається не пізніше наступного робочого дня особам, які брали участь у справі, а також державному виконавцю, приватному виконавцю»;

ж) частину другу статті 122 доповнити словами «приватним виконавцем»;

4) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

а) у статті 164:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається громадськими роботами на строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або арештом на строк до трьох місяців, або обмеженням волі на строк до двох років»;

в абзаці другому частини другої слова «або виправними роботами на строк до двох років» замінити словами «або арештом на строк від трьох до шести місяців»;

у примітці слова «без повідомлення державного виконавця» замінити словами «без повідомлення державного виконавця, приватного виконавця», а слова «шість місяців» - словами «три місяці»;

б) абзац перший частини першої статті 389 викласти в такій редакції:

«1. Ухилення від позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю особою, засудженою до такого виду покарання»;

5) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

а) у статті 135:

абзац п'ятий частини другої викласти в такій редакції:

«Звернення стягнення на земельні ділянки або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється державним виконавцем, приватним виконавцем під час виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження»;

в абзаці першому частини третьої слова «або державний виконавець у разі виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, передбаченому Законом України «Про виконавче провадження» виключити;

б) абзац дванадцятий частини четвертої статті 136 виключити;

6) у Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135):

а) у статті 187:

назву доповнити словами «або одержувача аліментів»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особа, на користь якої присуджено аліменти на дитину, може самостійно подати заяву з виконавчим листом про відрахування аліментів із заробітної плати, пенсії, стипендії або іншого доходу платника аліментів безпосередньо за місцем виплати платникові аліментів заробітної плати, пенсії, стипендії або іншого доходу.

На підставі заяви такої особи аліменти відраховуються із заробітної плати, пенсії, стипендії або іншого доходу платника аліментів у розмірі, зазначеному у виконавчому листі, та в строки, визначені частиною другою цієї статті, і перераховуються особі, на користь якої присуджені аліменти, за її адресою або на рахунок, зазначений у заяві»;

б) частину четверту статті 195 після слів «державним виконавцем» доповнити словами «приватним виконавцем»;

в) частину третю статті 197 виключити;

7) частину третю статті 1075 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) після слів «за його вказівкою» доповнити словами «чи в порядку, встановленому законом»;

8) у Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

а) у частині сьомій статті 11 слова «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)» замінити словами «органи державної виконавчої служби»;

б) статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Органи державної виконавчої служби

Органи державної виконавчої служби виконують покарання у виді конфіскації майна у випадках та в порядку, передбачених цим Кодексом та законами України»;

в) частину першу статті 13 після слів «покарання у виді» доповнити словом «штрафу»;

г) текст статті 26 викласти в такій редакції:

«1. Засуджений зобов'язаний сплатити штраф у місячний строк після набрання вироком суду законної сили і повідомити про це кримінально-виконавчій інспекції за місцем проживання шляхом пред'явлення документа про сплату штрафу.

2. У разі призначення штрафу з розстрочкою виплати певними частинами засуджений зобов'язаний сплачувати штраф у розмірі та строки, встановлені вироком суду. Про сплату відповідної частини штрафу засуджений повідомляє кримінально-виконавчій інспекції за місцем проживання шляхом пред'явлення документа про сплату відповідної частини штрафу.

3. У разі несплати засудженим штрафу у строк, передбачений частиною першою цієї статті, суд за поданням кримінально-виконавчої інспекції розглядає питання про розстрочку виплати несплаченої суми штрафу або заміну несплаченої суми штрафу покаранням у виді громадських, виправних робіт або позбавлення волі відповідно до закону.

4. У разі несплати засудженим чергового платежу під час призначення штрафу з розстрочкою виплати суд через місяць після закінчення строку виплати чергового платежу за поданням кримінально-виконавчої інспекції замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських, виправних робіт або позбавлення волі відповідно до закону»;

ґ) статтю 27 виключити;

д) у статті 48:

у частині першій слова «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)» замінити словами «органу державної виконавчої служби»;

у частині другій слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (поса-

дових осіб)» замінити словами «органом державної виконавчої служби»;

9) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

а) у статті 221:

частину першу після слів «для державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

частину третю після слів «і (або) державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

частину четверту після слів «а також державному виконавцю» доповнити словами «приватному виконавцю»;

б) у пункті 27 частини першої статті 293 слова «посадової особи державної виконавчої служби» замінити словами «посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

в) у статті 368:

друге речення частини другої викласти в такій редакції: «Якщо на підставі ухваленого рішення належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, або якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів чи проти кількох відповідачів, чи резолютивною частиною рішення передбачено вчинення кількох дій, суд має право за заявою стягувачів видати кілька виконавчих листів, точно зазначивши, яку частину рішення треба виконати за кожним виконавчим листом, або зазначити, що обов’язок чи право стягнення є солідарним»;

у частині третій слова «до державних податкових інспекцій» замінити словами «до органів державної виконавчої служби»;

г) у частині першій статті 370 слова «за поданням державного виконавця» замінити словами «за поданням державного виконавця, приватного виконавця»;

ґ) частину першу статті 372 викласти в такій редакції:

«1. Мирова угода, укладена між сторонами, або відмова стягувача від примусового виконання в процесі виконання рішення подається в письмовій формі державному виконавцеві, приватному виконавцеві, який не пізніше триденного строку передає її до суду за місцем виконання рішення для визнання. До відкриття виконавчого провадження мирова угода подається сторонами до суду, який ухвалив рішення, для визнання»;

д) текст статті 373 викласти в такій редакції:

«1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення (хвороба боржника або членів його сім’ї, відсутність присудженого майна в натурі, стихійне лихо тощо), за заявою сторони виконавчого провадження суд, який видав виконавчий документ, у десятиденний строк розглядає питання про відстрочку або розстрочку виконання рішення в судовому засіданні з викликом сторін і у виняткових випадках може відстрочити або розстрочити виконання.

2. За наявності обставин, що ускладнюють виконання судового рішення або роблять його неможливим, за заявою сторони виконавчого провадження, за заявою виконавця, поданою на підставі заяви сторони виконавчого провадження, або за заявою державного виконавця, поданою з власної ініціативи у випадку, передбаченому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», суд, який видав виконавчий документ, розглядає питання про встановлення або зміну способу і порядку виконання рішення у порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

3. Питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути розглянуто також за ініціативою суду»;

е) у статті 375:

назву та частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 375. Вирішення питання про оголошення розшуку боржника або дитини, привід боржника

1. Розшук боржника або дитини, привід боржника оголошуються за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника або дитини чи місцезнаходженням їхнього майна, або за місцем проживання (перебування) стягувача»;

у частинах другій і третій слово «державного» виключити;

є) у статті 376:

частину першу після слів «володіння особи» доповнити словами «або судом, який ухвалив рішення», а після слів «державного виконавця» словами «приватного виконавця»;

частину другу доповнити словами «приватного виконавця»;

ж) у статті 377:

назву доповнити словами «та нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку»;

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Питання про звернення стягнення на належні боржнику від інших осіб грошові кошти, що знаходяться на рахунках цих осіб в установах банків та інших фінансових установах, а також про звернення стягнення на нерухоме майно боржника, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку, під час виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішуються судом за поданням державного виконавця, приватного виконавця»;

у частині другій слова «державного виконавця» замінити словами «державного виконавця, приватного виконавця»;

з) у статті 377^1:

у частині першій слова «погодженим з начальником відділу державної виконавчої служби» замінити словами «або за місцезнаходженням виконавчого округу за поданням приватного виконавця»;

частину другу доповнити словами «приватного виконавця»;

и) частину першу статей 378 та 379 після слів «за поданням державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

і) у частині першій статті 383 слова «посадової особи державної виконавчої служби» замінити словами «посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця»;

ї) у статті 384:

частину першу виключити;

у частині третій слова «відповідний відділ державної виконавчої служби» замінити словами «відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

й) у статті 386:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Скарга розглядається у десятиденний строк у судовому засіданні за участю заявника і державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються»;

у частині другій слова «посадова особа державної виконавчої служби» замінити словами «посадова особа органу державної виконавчої служби, приватний виконавець»;

частину третю після слів «на попередній посаді» доповнити словами «(не здійснює відповідну діяльність)»;

к) у статті 387:

у частині другій слова «посадову особу державної виконавчої служби» замінити словами «посадову особу органу державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

у частині третій слова «посадової особи державної виконавчої служби» замінити словами «посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

л) у частині першій статті 388 слова «на відділ державної виконавчої служби» замінити словами «на орган державної виконавчої служби чи приватного виконавця»;

м) у частині першій статті 389 слова «орган державної виконавчої служби повідомляє» замінити словами «орган державної виконавчої служби, приватний виконавець повідомляють»;

10) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

а) частину першу статті 18 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) адміністративні справи з приводу рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця щодо виконання рішень органів (посадових осіб), крім судових рішень»;

б) у статті 181:

у назві слова «державної виконавчої служби» замінити словами «органу державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

у частині першій слова «(крім державного виконавця)» замінити словами «(крім державного виконавця, приватного виконавця)», а слова «посадової особи державної виконавчої служби» - словами «посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Відповідачем у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби є відповідний орган державної виконавчої служби, а у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця - приватний виконавець»;

у частині п’ятій слова «посадової особи державної виконавчої служби» замінити словами «посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Адміністративні справи з приводу рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця щодо виконання рішень органів (посадових осіб) розглядаються місцевим загальним судом як адміністративним судом за місцезнаходженням виконавчого округу приватного виконавця»;

в) перше та друге речення частини першої статті 258 викласти у такій редакції:

«1. За судовим рішенням, яке набрало законної сили або яке належить виконати негайно та яке підлягає примусовому виконанню в порядку, передбаченому Законом України «Про виконавче провадження», за заявою осіб, на користь яких воно ухвалено, чи прокурора, який здійснював у цій справі представництво інтересів громадянина або держави в суді, видається один виконавчий лист. Якщо на підставі ухваленого рішення належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, або якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів чи проти кількох відповідачів, чи резолютивною частиною рішення передбачено вчинення кількох дій, суд має право за заявою стягувачів видати кілька виконавчих листів, точно зазначивши, яку частину рішення треба виконати за кожним виконавчим листом, або зазначити, що обов’язок чи право стягнення є солідарним»;

у частині третій слова «державних податкових інспекцій» замінити словами «органу державної виконавчої служби»;

г) у статті 263:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання судового рішення (відсутність коштів на рахунку, відсутність присудженого майна в натурі, стихійне лихо тощо), особа, яка бере участь у справі, та сторона виконавчого провадження можуть звернутися до адміністративного суду першої інстанції (незалежно від того, суд якої інстанції видав виконавчий лист) із заявою про відстрочення або розстрочення виконання судового рішення.

За наявності обставин та в порядку, передбачених абзацом першим цієї частини, сторона виконавчого провадження, а також державний виконавець за заявою сторони виконавчого провадження або з власної ініціативи у випадку, передбаченому Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», мають право звернутися до суду із заявою про зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення.

Питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути розглянуто також за ініціативою суду»;

перше речення частини другої після слів «державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

11) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

а) частину першу статті 380 після слів «органу виконання судового рішення» доповнити словами «приватного виконавця»;

б) у статті 535:

частину третю після слів «державної виконавчої служби» доповнити словами «приватним виконавцем»;

у частині четвертій слова «Органи, що виконують» замінити словами «Органи, особи, які виконують»;

12) у частині сьомій статті 61 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458) слова «центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів» виключити;

13) у Законі України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642; 1994 р., № 27, ст. 223; 1995 р., № 1, ст. 3; 1996 р., № 2, ст. 3; 2000 р., № 50, ст. 436; 2003 р., № 30, ст. 247):

а) частину сьому статті 20 після слів «державним виконавцем» доповнити словами «приватним виконавцем»;

б) у частині першій статті 21 слова «провадиться спеціалізованими організаціями з аукціонів (публічних торгів)» замінити словами «здійснюється шляхом його продажу на аукціонах (публічних торгах), у тому числі у формі електронних торгів»;

14) у статті 8 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2009 р., № 13, ст. 161; 2013 р., № 21, ст. 208; 2014 р., № 20-21, ст. 712):

частину восьму доповнити словами «а також на обґрунтовану письмову вимогу державного виконавця, приватного виконавця за виконавчим провадженням з обов’язковим зазначенням номера виконавчого провадження та реквізитів виконавчого документа, на підставі якого здійснюється виконавче провадження»;

частину тринадцяту після слів «запит органів доходів і зборів» доповнити словами «державного виконавця, приватного виконавця»;

15) у статті 12 Закону України «Про звернення громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 47, ст. 256 із наступними змінами) слова «Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «законами України «Про засади запобігання і протидії корупції», «Про виконавче провадження»;

16) у Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 59 слова «державного виконавця» замінити словами «державного виконавця, приватного виконавця»;

б) пункт 6 частини першої статті 62 викласти в такій редакції:

«6) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям на їхню письмову вимогу з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», стосовно наявності та/або стану рахунків боржника, руху коштів та операцій на рахунках боржника за конкретний проміжок часу, а також про інформацію щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком»;

17) у статті 6 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137; 2007 р., № 33, ст. 440; 2011 р., № 9, ст. 57, № 19-20, ст. 142):

пункт 6.5 після слів «Державний виконавець» доповнити словами «приватний виконавець»;

у тексті статті слова «державний виконавець» у всіх відмінках замінити словами «державний виконавець, приватний виконавець» у відповідному відмінку;

18) у Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами):

а) у статті 41:

частину першу після слів «на прилюдних торгах» доповнити словами «у тому числі у формі електронних торгів»;

частину третю виключити;

б) у статті 43:

перше речення частини третьої викласти в такій редакції:

«Організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 15 робочих днів до дня початку прилюдних торгів публікує в місцевих друкованих засобах масової інформації за місцезнаходженням предмета іпотеки, а у разі проведення електронних торгів - також на веб-сайті проведення електронних торгів, повідомлення про проведення таких торгів»;

частину п’яту після слів «сповіщає державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

в) у статті 45:

абзац сьомий частини п’ятої після слів «органу державної виконавчої служби» доповнити словами «приватного виконавця»;

частину сьому після слів «державному виконавцю» доповнити словами «приватному виконавцю»;

г) частину першу статті 46 доповнити словами «приватного виконавця»;

ґ) у статті 47:

у частинах першій, другій, першому, другому і четвертому реченнях частини четвертої та у частині шостій слова «державний виконавець» у всіх відмінках замінити словами «державний виконавець, приватний виконавець» у відповідному відмінку;

частину третю після слів «скріплюється печаткою цього органу» доповнити словами «або підписується приватним виконавцем, скріплюється його печаткою»;

третє речення частини четвертої доповнити словами «або підписується приватним виконавцем та скріплюється його печаткою»;

д) у частині другій статті 49:

у другому реченні слова «може бути зменшеною не більше ніж на 25 відсотків» замінити словами «становить 80 відсотків»;

у четвертому реченні слова «може бути зменшена не більш як на 50 відсотків» замінити словами «становить 70 відсотків»;

19) у Законі України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами):

а) у статті 2:

абзац третій викласти в такій редакції:

«уповноважений орган (особа) - орган державної влади або його посадова особа, інші особи, які відповідно до закону наділені повноваженнями обтяжувати рухоме майно, що належить юридичній чи фізичній особі»;

в абзаці четвертому слова «уповноважений орган при публічному обтяженні» замінити словами «уповноважений орган (особа) при публічному обтяженні»;

б) у пункті 5 частини першої статті 37 слова «рішень уповноважених органів» замінити словами «рішень уповноважених органів (осіб)»;

в) у частині першій статті 38 слова «уповноважений орган» замінити словами «уповноважений орган (особа)»;

г) у частині першій статті 39 слова «на уповноважений орган» замінити словами «на уповноважений орган (особу)»;

ґ) у частині першій статті 41 слова «рішення уповноваженого органу» замінити словами «рішення уповноваженого органу (особи)»;

д) у частині першій статті 46 слова «за заявою уповноваженого органу» замінити словами «за заявою уповноваженого органу (особи)»;

20) у Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413; 2013 р., № 42, ст. 586):

а) в абзаці сьомому частини другої статті 11 слова «постанова органу державної виконавчої служби» замінити словами «постанова державного виконавця або приватного виконавця»;

б) у частині третій статті 12 слова «органу державної виконавчої служби» замінити словами «відповідному органу або особі, яка здійснює примусове виконання судових рішень, рішень інших органів»;

в) в абзаці першому частини шістнадцятої статті 16 слова «органу державної виконавчої служби» замінити словами «відповідному органу або особі, яка здійснює примусове виконання судових рішень, рішень інших органів»;

г) у частині другій статті 19 слова «органи державної виконавчої служби» замінити словами «відповідному органу

ЗАКІНЧЕННЯ НА 24-Й СТОР.

ГОЛОС УКРАЇНИ №№ 122-123 (6376-6377)
ВІВТОРОК, 5 ЛИПНЯ 2016

ПОЧАТОК НА 13–23-Й СТОР.

або особі, яка здійснює примусове виконання судових рішень, рішень інших органів»;

21) у частині третій статті 4 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 17, ст. 158; 2014 р., № 20-21, ст. 739) цифри «47» замінити цифрами «37»;

22) у пункті 6 частини першої статті 25 Закону України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517) слова «органів Державної виконавчої служби» замінити словами «органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, рішень інших органів»;

23) у частині другій статті 13 Закону України «Про аграрні розписки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 50, ст. 695) слова «державний виконавець» замінити словами «орган або особа, що здійснює примусове виконання судових рішень, рішень інших органів»;

24) пункт 2 частини другої статті 18 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50-51, ст. 2057) після слів «органів державної виконавчої служби» доповнити словами «приватних виконавців»;

25) частину першу статті 23 Закону України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40-41, ст. 379) доповнити пунктом 26 такого змісту:

«26) вживає заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку під час примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб), а також вживає заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю державних виконавців, приватних виконавців та інших осіб, які беруть участь у вчиненні виконавчих дій, здійснює привід у виконавчому провадженні.

Залучення для проведення виконавчих дій працівників поліції здійснюється за вмотивованою постановою виконавця, яка надсилається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідної виконавчої дії. Відмова у залученні поліції для проведення виконавчих дій допускається лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадської безпеки і порядку чи масових заворушень, а також для подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій»;

26) в абзаці першому частини третьої статті 23 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2) слова «передає їх Міністерству юстиції України для подальшого виконання відповідних судових рішень» замінити словами «направляє їх для примусового виконання до органів державної виконавчої служби»;

27) у Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9):

а) пункт 3 частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«3) державний виконавець, приватний виконавець - у разі державної реєстрації обтяжень, накладених під час примусового виконання рішень відповідно до закону, а також у разі державної реєстрації припинення іпотеки у зв'язку з придбанням (передачею) за результатом прилюдних торгів (аукціонів) нерухомого майна, що є предметом іпотеки»;

б) частину другу статті 20 виключити;

в) у статті 24:

частину першу доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) заявника, який звернувся із заявою про державну реєстрацію прав, що матиме наслідком відчуження майна, внесено до Єдиного реєстру боржників»;

частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:

«Державний реєстратор, до якого з метою вчинення правочину щодо відчуження у будь-який спосіб майна звернувся заявник, внесений на день звернення до Єдиного реєстру боржників, зобов'язаний в день звернення заявника повідомити зазначений в Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця про звернення заявника із зазначенням майна щодо відчуження якого звернувся заявник»;

г) пункт 2 частини другої статті 27 після слова «виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

ґ) частину третю статті 32 після слів «з питань запобігання корупції» доповнити словами «приватних виконавців».

4. До створення умов для безпосереднього доступу державних виконавців, приватних виконавців до державних баз даних і реєстрів, у тому числі електронних, що містять інформацію про боржників, їхнє майно, доходи та кошти, у тому числі конфіденційну інформацію, органи виконавчої влади, що забезпечують ведення таких баз даних та реєстрів, подають відповідну інформацію на письмові запити державних виконавців, приватних виконавців, що надходять у зв'язку з виконавчим провадженням, у триденний строк з дня надходження запиту.

5. Виконавчі документи, видані до набрання чинності цим Законом, пред'являються до виконання у строки, встановлені цим Законом.

6. Рішення, які виконувалися органами державної виконавчої служби до набрання чинності цим Законом, продовжують виконуватися цими органами до настання підстав для завершення виконавчого провадження.

7. Виконавчі дії, здійснення яких розпочато до набрання чинності цим Законом, завершуються у порядку, що діяв до набрання чинності цим Законом. Після набрання чинності цим Законом виконавчі дії здійснюються відповідно до цього Закону.

8. Майно, передане на реалізацію до набрання чинності цим Законом, продовжує реалізовуватися у порядку (у тому числі за вартістю), що діяв до набрання чинності цим Законом. Якщо оцінка (уцінка) арештованого майна не проведена до набрання чинності цим Законом, вона проводиться в порядку, визначеному цим Законом.

9. Подання державних виконавців про розшук боржника - фізичної особи, а також дитини за виконавчими провадженнями про відібрання дитини, заяви державних виконавців про відстрочку та розстрочку виконання рішення, які були в установленому порядку подані до набрання чинності цим Законом, продовжують розглядатися судами у строки та порядку, що діяли до набрання чинності цим Законом.

10. Скарги на рішення, дії або бездіяльність органів державної виконавчої служби, подані в установленому законом порядку до набрання чинності цим Законом, розглядаються у строки та порядку, що діяли до набрання чинності цим Законом.

11. Кабінету Міністрів України з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2016 року.
№ 1404-VIII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 13 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Пункт 5 статті 13 Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 29, ст. 262) викласти в такій редакції:

«5. У разі якщо протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом співвласники багатоквартирного будинку, в якому не створено об'єднання співвласників, не прийняли рішення про форму управління багатоквартирним будинком, управління таким будинком здійснюється управителем, який призначається на конкурсних засадах виконавчим органом місцевої ради, на території якої розташований багатоквартирний будинок. У разі якщо місцевою радою або її виконавчим органом відповідно до законодавства прийнято рішення про делегування іншому органу - суб'єкту владних повноважень функцій із здійснення управління об'єктами житлово-комунального господарства, забезпечення їх утримання та ефективної експлуатації, необхідного рівня та якості послуг, управитель призначається на конкурсних засадах таким органом.

У такому разі ціна послуги з управління багатоквартирним будинком визначається за результатами конкурсу, який проводиться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики і політики у сфері житлово-комунального господарства, а договір про надання послуг з управління багатоквартирним будинком строком на один рік від імені співвласників підписує уповноважена особа виконавчого органу відповідної місцевої ради, за рішенням якого призначено управителя. Якщо за один місяць до закінчення зазначеного строку жодна із сторін не повідомить письмово другу сторону про відмову від договору, договір вважається продовженим на черговий однорічний строк.

У період від оголошення конкурсу з призначення управителя багатоквартирного будинку до моменту визначення переможців конкурсу і укладення договорів про надання послуг з управління багатоквартирним будинком послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій продовжують надавати у відповідних багатоквартирних будинках виконавці таких послуг, які надавали відповідні послуги до початку проведення конкурсу.

Якщо протягом дії договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком, укладеного за результатами конкурсу, співвласники приймуть рішення про зміну форми управління багатоквартирним будинком або про обрання іншого управителя, співвласники мають право достроково розірвати такий договір, попередивши про це управителя, призначеного на конкурсних засадах, не пізніш як за два місяці до дня розірвання договору.

У разі зміни форми управління багатоквартирним будинком або обрання іншого управителя виконавець послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій має здійснити остаточне нарахування плати за послуги відповідно до фактичних нарахувань та обсягів наданих послуг.

Співвласники багатоквартирних будинків, утримання яких до дня набрання чинності цим Законом здійснювали житлово-будівельні (житлові) кооперативи, продовжують відшкодовувати витрати на утримання відповідних будинків і споруд та прибудинкових територій таким кооперативам до моменту створення в багатоквартирному будинку об'єднання співвласників багатоквартирного будинку (у тому числі шляхом реорганізації кооперативу) або прийняття співвласниками рішення про форму управління багатоквартирним будинком».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень перегляд та скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
14 червня 2016 року.
№ 1413-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу про внесення поправок до Угоди про створення Українського науково–технологічного центру

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Протокол про внесення поправок до Угоди про створення Українського науково-технологічного центру, вчинений 7 липня 1997 року в м. Києві, який набирає чинності з дати отримання останнього повідомлення, зазначеного в пункті В статті III Протоколу, ратифікувати.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
15 червня 2016 року.
№ 1418-VIII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державне оборонне замовлення»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про державне оборонне замовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 6, ст. 45) такі зміни:

1. У статті 1:

1) пункт 5 частини першої доповнити словами «військові формування, утворені відповідно до законів України»;

2) доповнити частиною другою такого змісту:

«Термін «військове майно» вживається у значенні, визначеному Законом України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України».

2. У статті 2 слова «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» виключити.

3. Частину другу статті 3 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«надає роз'яснення щодо застосування законодавства у сфері оборонного замовлення».

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим.

4. У статті 6:

1) у частині третій:

в абзаці другому слово «наступний» замінити словом «плановий»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«наступні за плановим два бюджетні періоди з урахуванням індикативних показників прогнозу Державного бюджету України»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Під час планування оборонного замовлення державні замовники виходять з того, що закупівля озброєння та військової техніки, військової зброї та боєприпасів до неї, а також їх модернізація з проведенням ремонту за технічним станом здійснюються виключно за оборонним замовленням»;

2) у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «наступний бюджетний період» замінити словами «плановий, а також наступні за плановим два бюджетні періоди»;

доповнити абзацом шостим такого змісту:

«В умовах особливого періоду, у разі введення надзвичайного стану та в період проведення антитерористичної операції до основних показників оборонного замовлення може включатися інше військове майно, що забезпечує життєдіяльність і функціонування Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, та правоохоронних органів спеціального призначення, якщо його закупівля становить державну таємницю»;

3) абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

«6. Кабінет Міністрів України затверджує основні показники оборонного замовлення протягом місяця після набрання чинності законом про Державний бюджет України на відповідний рік».

5. У статті 7:

1) частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Державні замовники можуть розпочинати процедуру відбору виконавців після оприлюднення закону про Державний бюджет України на відповідний рік, виходячи з того, що державний контракт з ними буде укладено після затвердження Кабінетом Міністрів України основних показників оборонного замовлення. У разі відсутності відповідного закону на початок року державні замовники можуть розпочинати процедуру з 1 січня поточного року, якщо їх закупівля становить державну таємницю»;

2) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Порядок формування ціни на продукцію, роботи, послуги оборонного призначення у разі, якщо відбір виконавців з постачання (закупівлі) такої продукції, робіт, послуг здійснюється без застосування конкурентних процедур, визначається Кабінетом Міністрів України».

6. Статтю 8 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. В умовах особливого періоду, введення надзвичайного стану та в період проведення антитерористичної операції компенсаційні (офсетні) договори можуть за рішенням Кабінету Міністрів України не укладатися.

Закупівля продукції, робіт, послуг оборонного призначення за імпортом може здійснюватися в іноземних юридичних осіб шляхом укладення державним замовником державного контракту з вітчизняним суб'єктом господарювання, якому в установленому законодавством порядку надані повноваження на право здійснення експорту та імпорту товарів військового призначення і товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
14 червня 2016 року.
№ 1416-VIII.

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

Після весілля — знову в зону АТО

У Бердичеві на весільний рушник стали Юрій Чигиринський і Валентина Голумбівська** (на знімку). **Їхнє кохання випробувано війною. Він — із Кіровограда, старший солдат, потрапив у зону АТО за мобілізацією. Вона — кухар із Бердичева, рядова, прийшла служити за контрактом.

Познайомилися в Артемівську. Юрій — водій, а це означає, що не завжди вдається повернутися з рейсу на обід чи вечерю за розкладом. Тоді заходив на кухню. Не минуло й двох місяців, як вони зрозуміли, що створені одне для одного. На весілля до Бердичева приїхали військові побратими молодят.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

Фото з сайту http://trkvik.tv

Для воїнів — сік з м'ятою

Чергову партію березового соку власного виробництва відправили в зону АТО лісівники Волині. Директор ДП СЛАП «Любешіваргроліс» Віктор Симонович для бійців відібрав сік, настояний на м'яті, який не лише добре освіжає в спекотну погоду, а й корисний для шлунка, що в фронтових умовах дуже важливо.

Це вже не перший дарунок лісівників захисникам Вітчизни. Колектив збирав гроші на телевізор для передової, на м'ясну тушонку, консервацію тощо. До речі, троє працівників ДП СЛАП «Любешіваргроліс» нині стоять на передових позиціях на сході країни, ще троє вже демобілізовані.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

По нагороду з немовлям на руках

Зустріч з «кіборгами», захисниками донецького аеропорту, та їхніми сім'ями відбулася у Вінницькій обласній раді за участю керівників області та представниці Фонду оборони країни. Її учасники хвилиною мовчання вшанували мужніх захисників стратегічного об'єкта, чиє життя обірвалося у боях за летовище.

Після слів подяки за героїчний подвиг у боротьбі з бойовиками та російськими найманцями голова облради Анатолій Олійник, керівник облдержадміністрації Валерій Коровій та представниця Фонду оборони країни Наталя Хазан вручили дванадцяти учасникам АТО почесні грамоти, грошові нагороди та відзнаки «За оборону країни». Їх отримали Тарас Галета, Олексій Гнедюк, Сергій Гульман, Леонід Гуменний, Олексій Довганич, Сергій Завальнюк, Ігор Загоруй, В'ячеслав Ковальський, Володимир Лемещенко, Олексій Ляшенко, Віктор Садич та Тетяна Новікова, військовий медик, яка рятувала «кіборгів». Саме їй дісталося найбільше оплесків. Пані Тетяна прийшла на зустріч із місячною донечкою. Побратими уточнили: рятуючи їхні життя, вона виношувала біля серця немовля. Жінка назвала справжніми героями тих, хто зі зброєю у руках захищав аеропорт. Про свою роль скромно промовчала.

Керівники області відзначили, що протягом минулого року 32 родини загиблих в АТО отримали квартири, 2016-го власниками житла стануть ще 16 сімей. Вінниччина — єдина в державі область, де виконано завдання усіх шести хвиль мобілізації, загалом на захист незалежності й територіальної цілісності держави стали 6,5 тисячі краян.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Відремонтували дорогу до Синевиру — кількість мандрівників збільшилася у рази

Ремонт дороги до легендарного Синевирського озера, що у Міжгірському районі на Закарпатті, ще триває. На значній ділянці завершується ямковий ремонт. А до реабілітаційного центру бурого ведмедя, що в Національному природному парку «Синевир», уже можна доїхати рівною дорогою, повідомляють в ОДА.

Там, де дорожнє покриття не ремонтувалося десятиліттями й розбито вщент, дорожники кладуть суцільний асфальт. Якщо досі жителі села Синевирська Поляна добиралися на автомобілі до райцентру Міжгір'я суцільними вибоїнам за півтори години, то нині дорога протяжністю 25 кілометрів займає майже півгодини.

Перебіг робіт проінспектував голова ОДА Геннадій Москаль, котрий ініціював ремонт і домігся виділення коштів.

— У цій частині Закарпаття багато відомих туристичний об'єктів, — каже керівник області. — Синевирське озеро, яке визнане одним із семи чудес України, Колочава зі своїм музеєм «Старе село», оборонні споруди Лінії Арпада тощо. Дорогу від Нижніх Воріт (траса Чоп—Київ) до Синевирського перевалу і далі на Колочаву оновили за минулі місяці, нині ремонтуємо дорогу до озера. Щодо цього бездоріжжя було дуже багато нарікань і від місцевих мешканців, і від тисяч туристів, однак за минулі роки ніхто за нього чомусь не брався. Тож надолужуємо згаяне. Навіть частковий ремонт уже дав позитивний результат: кількість туристів порівняно з першим півріччям минулого року збільшилася у кілька разів. Відповідно збільшилися й збори до місцевих бюджетів. Якщо дасть погода, плануємо завершити ремонт до кінця місяця.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

На знімку: нова дорога.

Фото прес-служби ОДА.

До слова, ***на Львівщині з обласного бюджету минулого тижня надійшло 47,1 млн. гривень на фінансування робіт, пов'язаних з ремонтом доріг загального користування державного і місцевого значення, повідомляє наш власкор Христина ГОРОБЕЦЬ.***

Приморські траси стали небезпечними

На автотрасі Херсон—Генічеськ водій «Хонди» не впорався з керуванням, виїхав на смугу зустрічного руху і протаранив «Опель», на якому з відпочинку біля моря поверталася родина мешканців Дніпра.

Унаслідок зіткнення не вдалося врятувати дружину та сина власника «Опеля». Сам він опинився в лікарні із черепно-мозковою травмою та забоєм хребта. Шпиталізовано ще п'ятьох пасажирів з обох машин. У Херсонському обласному територіальному центрі екстреної медичної допомоги «Голосу України» розповіли, що на місці дорожньої трагедії працювали одразу три екіпажі «швидких», та й очевидці-автолюбителі не залишилися осторонь.

У розпал курортного сезону, коли траси на півдні України переповнені транспортом відпочивальників, кількість таких аварій щороку різко збільшується. Через це за ними й закріпилася похмура назва «дороги смерті».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Вирішили відновити співробітництво

Громадські організації Тернополя і Придністров'я ініціювали проведення форуму «Дністер — ріка єднання». Він відбувався 1—2 липня у приміщенні Євростудій Тернопільського національного економічного університету.

Колись Тернопіль і Тирасполь єднали багаторічні партнерські зв'язки у виробничій, культурній, освітній сферах. З часом вони послабшали. Тепер громадські організації «Тернопіль-Тирасполь», «Українська справа», «Ліга підприємців Тернопілля» та інші вирішили відновити співпрацю. З такою пропозицією вони звернулися до органів державної влади та місцевого самоврядування обох сторін. Зокрема, планується співпрацювати у сфері туризму, налагоджувати молодіжні контакти, спільно працювати над транскордонними контактами.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

На знімку: під час форуму.

Фото Ігоря КРОЧАКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Власний дім» потребує державної підтримки

У рамках програми «Власний дім» майже дві тисячі прикарпатських сімей отримали кредити на зведення будинків. В Івано-Франківську відбулося розширене виїзне кущове засідання представників західних областей щодо впровадження регіональних програм підтримки індивідуального житлового будівництва на селі. Участь у нараді взяли заступник голови обласної ради Сергій Басараб, представники Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, керівники регіональних фондів підтримки індивідуального житлового будівництва на селі, учасники Асоціації «Власний дім».

Голова обласного фонду підтримки індивідуального житлового будівництва на селі Тарас Гаврилко повідомив, що регіональна цільова програма фінансується з державного, обласного та районних або місцевих бюджетів. Протягом 1999—2015 років загальний обсяг її фінансування становив майже 33 мільйони гривень. За програмою на Прикарпатті введено в експлуатацію 417 будинків. Тарас Гаврилко також додав, що подальша життєздатність програми залежить від розуміння її важливості на державному та місцевому рівнях.

За результатами засідання ухвалено рішення звернутися до Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до державного бюджету з метою виділення коштів із загального фонду на програму «Власний дім» для потреб воїнів АТО та внутрішньо переміщених осіб.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

...планують добудувати енергоблок

Можливість добудови третього та четвертого енергоблоків на Хмельницькій АЕС обговорили представники чеської компанії UJV Rez, фахівці Енергоатома і Київського науково-дослідного та проектно-конструкторського інституту «Енергопроект». Вони оглянули будівельні конструкції та ознайомилися зі станом недобудованих блоків, обговорили можливість використання нової системи охолодження корпусів реактора, а також технічні рішення щодо відведення тепла з гермооболонки під час роботи цієї системи.

Це не перша зустріч фахівців чеської компанії з адміністрацією ХАЕС. Представники UJV Rez пропонують впроваджити на нових енергоблоках сучасну систему управління важкими запроектними аваріями, яка відмінна від російських аналогів, котрі використовуються нині. Вона здатна в кілька разів збільшити можливості управління запроектними аваріями. Як вважають на станції, з впровадженням цієї системи хмельницькі енергоблоки стануть безпечнішими.

Вл. інф.

...створили в територіальному центрі належні умови

Занедбане приміщення територіального центру соціального обслуговування Петрівського району на Кіровоградщині привели в належний стан. На ремонт приміщення витратили понад мільйон гривень. Підсилили фундамент будівлі, капітально відремонтували покрівлю, встановили нові системи електроосвітлення та електроопалення, утеплили фасад, встановили енергоощадні вікна та двері.

Відтепер клієнти центру, яких у районі майже 2,5 тисячі, та його робітники можуть співпрацювати в належних умовах.

Голова облдержадміністрації Сергій Кузьменко пообіцяв, що найближчим часом перевірку стану територіальних центрів з надання соціальних послуг проведуть в усіх районах області. У разі необхідності їм буде надано необхідну підтримку та допомогу, щоб люди мали змогу отримувати якісні соціальні послуги.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

У Львівській області сильним вітром зірвало дахи з будинків, знеструмлено вісім населених пунктів (ОДА)

В Україні на початок липня намолочено понад мільйон тонн ранніх зернових і зернобобових. Середня врожайність вища від торішньої. Так, озима пшениця дає 37,6 центнера з гектара, озимий ячмінь — 35,6 ц, горох — 29,3 ц/га, *повідомляє «АПК–Інформ»*

Монетизація зерна

Стартував новий маркетинговий рік. Високих цін аграріям він не обіцяє

ПЕРСПЕКТИВА

Погода цього літа змусила понервувати аграріїв. Рясні зливи та сильні пориви вітру не додають надії виробникам сільгосппродукції і стримують прискіпливість трейдерів, котрі вже починають знижувати вимоги щодо продукції, яка приймається. На перехідному етапі з 2015/2016 до 2016/2017 маркетингового року прогнози світових експертних організацій щодо високого рівня виробництва сільськогосподарської продукції, а також аналіз наявних запасів провокують глобальне зниження цін на зернові. А нестабільність на ринку нафти — один з ключових факторів, які впливають на вартість кукурудзи та ріпаку, що є альтернативою чорному золоту.

За інформацією Мінагрополітики, Україна реалізувала за кордон 39,4 мільйона тонн зернових. Зокрема, 17 млн. 354 тис. тонн пшениці, 17 млн. 396 тис. тонн кукурудзи, 4,4 млн. ячменю. Пшениця та кукурудза займають майже рівні частки в структурі експорту. Водночас аграрне міністерство домагається подальшого підняття експортних квот для України до ЄС. І якщо вірити останнім заявам наших представників — надія на розуміння, начебто, є. Так, за словами міністра Тараса Кутового, «зрушення у питаннях квот стають все ближчими до реалій». І якщо українським чиновникам вдасться досягнути мети, попит на зернові на внутрішньому ринку зросте.

Очікується, що вал поб'є всі рекорди

Треба сказати, що у світовому масштабі на українську продукцію чекає неабияка конкуренція. Згідно з очікуваннями Міністерства сільського господарства США, виробництво на планеті вал сільгосппродукції нового врожаю поб'є всі рекорди в нинішньому маркетинговому році: обсяг світового виробництва прогнозується на рівні 2,034 млрд. тонн, що перевищує показники попередніх років. Урожай пшениці очікується на рівні 731 млн. тонн. Врожай фуражних зернових в світі попередньо визначають на рівні 1,3 млрд. тонн. Україна, як прогнозує Мінсільгосп США, в 2016/2017 маркетинговому році збере 58,925 млн. тонн зерна. Більш щедрим у своїх передбаченнях є наш Нацбанк, який збільшив свій прогноз з 58 млн. до 60—61 млн. тонн. У будь-якому разі, ціни на світовому ринку на українські зернові, власне, як і на цей товар з інших країн, падатимуть. Деякі експерти, такі як Австралійське бюро з сільськогосподарських ресурсів і економіки передбачають, приміром, на пшеницю, найнижчі за останні два десятиліття.

Усі ці неоднозначні тенденції, наголошує директор департаменту виробництва та розвитку сільського господарства Агріком Груп Тарас Корнієнко, вимальовують і досить розмиту цінову картину для зернових культур у найближчому майбутньому.

Продовольча дешевшає, а на фуражну стабільний попит

Погодні негаразди, що від початку червня дошкуляють українським аграріям, негативно впливають на якісні та кількісні показники врожаю продовольчої пшениці. Проте за останній місяць вартість тонни у середньому знизилася з 4450 до 4250 грн. — передусім через спад на світових ринках, що розпочався ще у травні й продовжуватиметься під тиском нового врожаю. Втім, негативні тенденції майже не торкнулися пшениці фуражної, до того ж у нинішньому маркетинговому році, що розпочався 1 липня, частка останньої в структурі експорту, вочевидь, зросте. Хоча жнива в країні набирають обертів, тож очікується зниження вартості й на неї.

Дистанція між кукурудзою та пшеницею збільшується

Підвищення у світі попиту на біоетанол у зв'язку з подорожчанням нафти, а також негативні прогнози щодо врожаїв кукурудзи в окремих регіонах Південної Америки зумовили зростання вартості цієї культури на українському ринку. Орієнтовно, з 4525 до 4875 грн. за тонну. Проте найближчим часом можливий ціновий обвал, оскільки загалом світове виробництво королеви ланів планується на рівні рекордного 2014/2015 маркетингового року - мільярд тонн(!), а запаси культури не нижчі обсягів минулого та позаминулого років.

Соняшник пішов втрачати позиції

Соняшник демонструє здешевлення — за останні три тижні ця популярна на українських ланах олійна культура втратила до 300 грн. за тонну. Експерти не очікують швидкого повернення цінових позицій у зв'язку зі сформованими світовими запасами, а також початком збору іншої популярної у нас олійної культури — ріпаку. Більше того, нинішня вартість у майже 10900 грн. за тонну має всі передумови для подальшого спаду через зниження цін на продукцію переробки, передусім — олію, та прогнози на високий цьогорічний врожай соняшнику.

Ріпак дедалі дорожчає

Посушлива осінь спричинила скорочення посівних площ, що планувалися під озимий ріпак, на чверть порівняно з 2014-м. Зниження обсягів майбутнього врожаю обумовлює зростання попиту та, як наслідок, підвищення цін на внутрішньому ринку, що зросли з початку червня на 600 грн./т — до 10450 грн. Позитивні тенденції для господарств, які зробили ставку на ріпак зберігатимуться через зниження світових запасів та за умови, що ціни на нафту не зазнають подальших змін.

Отже, в найближчі місяці, вважає Тарас Корнієнко, не варто очікувати поліпшення цінової ситуації для сільгоспвиробників, яким для забезпечення стабільної виручки варто працювати над підвищенням економічної ефективності виробництв. Утім, більш оптимістичними є прогнози на нішеві культури, проте природа та світовий ринок можуть вносити свої корективи до будь-яких передбачень.

З прогнозами знайомилася Галина КВІТКА.

Ягідний сезон видався не надто солодким

ТЕНДЕНЦІЇ

Щедрішого ринку, ніж теперішній, протягом року годі й шукати. Уже з'явилися молоді польові овочі, прилавки рясніють ягодами — вибір чималий. Традиційно о цій порі господині вже розпочинають масові заготівлі фруктових консервів на зиму. Але особливо не поспішають із оптовими закупівлями. Все через те, що ціни доволі високі. Тому здебільшого покупці можуть дозволити собі невеликий вітамінний набір — по півкілограма-кілограму суниць, чорниць, полуниць, шовковиці… Та й за це потрібно заплатити в середньому від п'ятнадцяти до сорока гривень за кілограм. Пенсіонери побалувати себе такими вітамінними наборами не можуть.

Попри щедрість природи, котра дарує хороший врожай, ціни залишаються високими і роблять покупки малодоступними. Загалом показники на споживчому ринку області протягом місяця, порівняно з попереднім, знову зросли. Цифра, наче, й не така вагома — лише на 0,1 відсотка, та з початку року статистика зафіксувала збільшення майже на шість відсотків, що значно відчутніше.

Втім, це середній показник, котрий не так багато говорить про реальне подорожчання. Насправді так і не вдається стабілізувати ситуацію з продуктами харчування та безалкогольними напоями, вони, хоч потроху, а все одно дорожчають. Як повідомляє обласне управління статистики, за місяць найбільше — на 12 відсотків — піднялись у вартості яйця. За ними у ціновій таблиці йдуть продукти переробки зернових і фрукти. Хоча є надія, що урожай останніх з місцевих городів та присадибних ділянок за тиждень-другий все-таки зменшить ціну природних вітамінів.

А от сподівань на те, що динаміка із постійного підвищення зміниться на зменшення для таких продуктів, як свинина, маргарин, риба та продукти з неї, масло, на жаль, мало. Адже місцевий виробник не готовий вплинути на загальні тенденції на цьому ринку, а тому протягом місяця вони продовжували зростати у вартості.

Серед приємних звісток — більш як на десять відсотків подешевшали овочі. І це завдяки сезонним тенденціям, коли починає достигати місцева городина. Так само відчутні, хоч і не набагато, літні знижки на молоко. Півторалітрову пляшку можна придбати за ціною від 10 до 16 гривень, і це на гривню-дві дешевше, ніж було навесні. Так само на лічені гривні подешевшали сметана та кисломолочні продукти. Але мова насамперед про базарні розцінки. На прилавках магазинів вони залишаються стабільно високими, навіть попри те, що влітку зазвичай падає закупівельна ціна на сировину. Та покупець цього не відчуває.

У спеку трохи спав попит на сало, котре із захмарних 65 гривень за кілограм опустилось до 45. Та загалом м'ясний асортимент залишається доволі дорогим. Чимало родин сподіваються компенсувати ці витрати за рахунок дещо дешевших овочевих страв, зокрема, і картопляних. Хоча наразі молода бульба на гривню-дві дорожча від минулорічної, і кілограм коштує п'ять-вісім гривень, проте із масовим достиганням вона дешевшатиме, а тому залишатиметься одним із основних продуктів харчування.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Підкоригували прогноз у бік підвищення

Добірна озима пшениця дозріває у Горностаївському районі Херсонщини.

На Херсонщині встигли зібрати заледве десяту частину ранніх зернових, а експерти вже переглянули прогноз на врожай — у бік його підвищення. Якщо у травні очікували, що вдасться зібрати 1,4—1,6 мільйона тонн озимої пшениці та ячменю, то зараз кажуть про 1,8—1,9 мільйона тонн (дані Департаменту агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації).

Загалом урожайність пшениці становить 30—70 центнерів з гектара, залежно від того, зрошувані землі чи ні, а ячменю — 25—60 ц/га. Та все ж минулорічний успіх, коли зібрали 2,4 мільйона тонн ранніх зернових, повторити вочевидь не вдасться. Адже через осінню посуху в краї втратили 135 тисяч гектарів озимих (четверту частину клину), тому й «вал» врожаю буде меншим. Утім, ті ж експерти радять не дуже довіряти офіційній статистиці. Торік аграріїв значною мірою позбавили пільгового режиму сплати податку на додану вартість (при операціях із зерновими та технічними культурами сільгоспвиробники 85% ПДВ тепер перераховують до бюджету), тому дехто з них може піддатися спокусі занизити результати господарювання, аби не платити податків з отриманих прибутків.

Степан ПАНАЙОТОВ.
Фото автора.

Ціни на світовому ринку на українські зернові, власне, як і на цей товар з інших країн, падатимуть

Чужий врожай, наче свій власний, злочинці збирають у степах Таврії

КРИМІНАЛЬНИЙ УЖИНОК

«Шкідники» на полі

На Херсонщині злочинці остаточно розперезалися. Нишком тягати з чужих присадибних ділянок фрукти й овочі мішками для них уже вчорашній день. Тепер цілі бандитські угруповання нахабно заганяють техніку на чужі поля, косять та вивозять добірне зерно, штовхаючи хліборобів у злидні. Біля села Рубанівки Великолепетиського району області трударі з місцевого підприємства «Аграрний Південь» зупинили таких злочинців просто під час збирання вирощеного тяжкою працею врожаю озимої пшениці. І навіть затримали комбайн, який опинився на їхній ділянці. Але невідомо, чи вдасться їм відшкодувати колосальні збитки. Адже селяни підозрюють, що крадіям «підігрують» місцеві представники Феміди.

Торік сільськогосподарське підприємство «Аграрний Південь» на взятих в оренду паях висіяло 571 гектар озимої пшениці, і довгий час доля врожаю «висіла на волосинці». Минула осінь була вкрай посушливою, тому на половині площ сходи виявилися розрідженими, і їх довелося пересівати. З полегшенням хлібороби зітхнули хіба що навесні: пішли навдивовижу щедрі дощі, пшеничка потягнулася до неба, обіцяючи гарний ужинок. Та виявилося, що раділи рано: на той ужинок виявилися ще охочі, котрі своїх грошей на вирощування зерна не витратили, і рук не доклали, а прийшли «на готове».

Роззявили пащеку на чужий хліб

— На самісінькому початку жнив поїхав оглянути наші поля. Заїхавши на ділянку поблизу елеватора, просто втратив дар мови від обурення. На полі працював чужий комбайн «Джон Дір», і велика його частина вже була скошена, а зерно поділося хтозна-куди, — з прикрістю згадує Петро Москальов. — Я заблокував рух комбайна службовою «Нивою», і викликав трактори, аби терміново оточили «Джон Дір» зусібіч. З'їхалося чоловік із шість моїх працівників. Комбайнер та його помічник, котрі влаштували збір чужого врожаю, вочевидь злякалися, вийшли з кабіни, і почали пояснювати, що їх «направив власник фермерського господарства скосити це поле». А знаходилося те господарство у сусідньому райцентрі Верхній Рогачик, аж за вісімдесят кілометрів по трасі від нас! Викликали поліцію, і хоча був вихідний день, вона відреагувала, як належить: негайно прилетіли три машини із слідчим та оперативниками. Далі приїхав і фермер, який розповів дивну історію: начебто його комбайн найняли для жнив, але не уклали жодної письмової угоди, і нічого не заплатили. Він одразу ж запропонував мені сто тисяч гривень «відступних», щоб «розійтися мирно». Але всі присутні тільки гірко посміялися.

Те, що сталося, для трудового колективу «Аграрного Півдня» — справжня трагедія. Адже з сорока гектарів поля вкрали не просто зерно, а надію на майбутнє. Поле було засіяне елітною пшеницею сорту «Небокрай», придбаною у дослідного господарства НААН України «Асканійське» під посів наступного року. Цей врожай вивезли у невідомому напрямку якісь фури, і загальний збиток підприємства перевищує 1,7 мільйона гривень. За такі гроші можна було б повністю розрахуватися із власниками паїв, котрі здали свою землю в оренду «Аграрному Півдню». Та ще й залишилося б на купівлю дизпалива під нову осінню посівну. А тепер цих грошей немає, ще й насіння доведеться купувати.

Думка поліції

А що думають про цю підлу історію правоохоронці? Запитання я переадресував начальнику Великолепетиського відділення Національної поліції, капітану Павлу Хисному.

«Уже встановлено, що комбайнер із помічником прямого стосунку до викрадення зерна з чужого поля не мають. Вони були звичайними найманими працівниками у фермера, — каже Павло Володимирович. — Натомість фермер стверджує, що і його самого ввели в оману. Нібито надати послугу з збирання врожаю на 300 гектарах поля його попросила якась дівчина, пообіцявши укласти договір та розрахуватися пізніше. Однак прізвище цієї дівчини фермер не знає, куди зникло зерно — теж. Прикметно й те, що поле для крадіжки зерна вибрали закрите з двох боків лісосмугами — з дороги не видно, чи працює там техніка, чи ні. Можливо, ми зіткнулися із випадком так званого дистанційного шахрайства».

Знаряддя злочину віддали... злочинцям

Власник обкраденого поля Петро Москальов не виключає, що справді відбулося шахрайство. Але він переконаний: за крадіжку зерна з його лану повинен відповідати і відшкодовувати завдані збитки сам фермер. Адже він відправив свій комбайн косити пшеницю на чужому полі, не маючи для цього жодних правових підстав у вигляді договору із власником чи орендарем землі. Тож якщо наробив шкоди — будь ласкавий продати техніку та майно. І компенсувати збитки.

Це було б справедливо, але навколо комбайну, використаного у якості знаряддя злочину, вже почалися якісь підозрілі рухи. Після зупинення кримінальної косовиці слідчий його опечатав разом із жаткою, і віддав техніку на відповідальне зберігання приватному підприємцю з Рубанівки - йому тут цілком довіряють. Та вже на третій день суд Великолепетиського району із дивовижною оперативністю ухвалює рішення передати арештований «Джон Дір» на зберігання фермеру, котрий і скерував комбайн красти зерно з чужого поля. Логіка слідчого судді селян здивувала: своєю ухвалою він визнає, що «власник вказаного зернозбирального комбайну може його відчужити» (цитата з ухвали). Але тут-таки передає «Джон Дір» на відповідальне зберігання під час арешту не сторонньому підприємцю, а зацікавленій стороні — фермерському господарству, яке є власником агрегату. Причому «без обмеження права володіння та користування», вимагаючи цієї передачі негайно.

Комбайн, по суті, є знаряддям злочину. Але це зовсім не перешкодило районним служителям правосуддя передати його людям, котрі підозрюються у причетності до цього ж злочину. Цікаво, а якщо тутешній мисливець із своєї двостволки під час п'яної сварки застрелить когось, йому теж повернуть знаряддя убивства з правом подальшого використання? І чи не тхне від таких викрутасів Феміди корупцією?

На цю тему я намагався побалакати із керівником фермерського господарства, коли той приїхав з Верхнього Рогачика по свій комбайн. Але він у присутності кількох свідків від коментарів відмовився. Воно й зрозуміло: з якого боку не підійди, а справа брудна.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Керівник підприємства «Аграрний Південь» Петро Москальов біля затриманого ним на полі чужого комбайна.

ФАКТ

Буквально за кілька днів після «нальоту» на угіддя ТзОВ «Аграрний Південь» у Великолепетиському районі точнісінько така сама крадіжка зерна з поля сталася й біля села Веселівка Іванівського району. Тут на території державного підприємства «Шотівський» злочинці вночі викосили озиму пшеницю на вісьмидесяти гектарах поля. Збитки сягнули майже півтора мільйони гривень! Але ні техніки, ні крадіїв затримати не вдалося.

Для держрезерву вистачить

Поповнювати державний резерв озимою пшеницею нового врожаю почали аграрії Херсонщини. Тринадцять місцевих сільгосппідприємств уклали з Аграрним фондом контракти на постачання 72,2 тисячі тонн продовольчого зерна, і вже отримали авансом понад 160 мільйонів гривень з тих 254 мільйонів, яких воно коштує.

Та залишається питанням, чи зможуть виробники сповна виконати свої зобов'язання. Адже держава потребує саме високоякісного зерна для майбутніх товарних інтервенцій на ринку, а його частка у врожаї помітно менша, ніж торік через аномальний надлишок вологи та розповсюдження грибкових захворювань серед зернових та овочевих культур.

Хоча експерти запевняють, що хвилюватися з цього приводу не варто. Якщо з очікуваних 1,6 мільйона тонн зернових вдасться зібрати принаймні половину продовольчого зерна другого-третього класу, то цього вистачить і на поповнення держрезерву, і на внутрішні потреби регіону для виробництва борошна та випікання хліба.

АКТУАЛЬНО

Дешевою капустою ситий не станеш

Вартість продуктів харчування, навіть овочевого набору зберігається на тій само позначці, що й два тижні тому.

Дешевшою стала хіба що капуста та кабачки. Наприклад, на ринку «Урожай» її продають по 3—4 гривні за кілограм. Картопля, як і раніше, коштує 6—7 гривень за кіло. За помідори треба заплатити 18—25 гривень. Огірки, навпаки, зростають у ціні. За кілограм з відкритого грунту продавці просять 10—15 гривень, тепличні вартують дешевше. Морква вже давно знає собі ціну, нині її продають по 10—12 гривень за кілограм.

— Не пригадую такого, щоб наприкінці червня за кілограм черешні треба було заплатити 40—45 гривень, — каже постійний покупець пенсіонер Микола Воробйов. — У нас же черешневий край! У південних районах області споконвіку доглядають сади черешень і вишень. Повірте мені, три тижні, як черешнями торгують за такими високими цінами. Думав, хоч трохи скинуть, ага, дочекаєшся...

Співрозмовник показав на цінники, встановлені біля добірних ягід черешень. При вході на ринок одна з продавчинь просила 25 гривень за кіло. Щоправда, вони були гіршої якості. Дешевше пропонують ті, у кого біля будинку чи на дачній ділянці росте декілька дерев кісточкових порід.

За кілограм чорниць треба віддати 45 гривень. Не набагато дешевше коштують лісові суниці, за півлітрову баночку цілющих ягід просять 35—40 гривень. Малина удвічі дешевша.

Не густо з покупцями у м'ясних рядах. Тут за кілограм яловичини треба віддати стільки, як і місяць тому — 75—85 гривень. Та й свинина дорога. На запитання, скільки коштує кілограм свинячої вирізки, продавець називає ціну — 85 гривень. Вдосталь молока і виробів з нього. Домашній сир порівняно з весняною ціною трохи став дешевший, але у червні його вартість залишається незмінною — 35—40 гривень за кілограм. Так само, як і сметани, півлітрова банка якої коштує 18—20 гривень. За півторалітрову пляшку молока просять 12 гривень. Немилостива червнева спека не злякала ціни на харчі для вінничан.

Для порівняння: у червні 2015-го кілограм моркви коштував рекордні 28 гривень, молодих бурячків — 24 грн., картоплі — 10 грн., капусти — 10 грн., черешень — 28—30 грн., 1,5-літрова пляшка молока — 10 гривень.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Обмолотили перші гектари озимого ячменю

Цьогоріч урожай Львівщини збиратимуть на площі 660,3 тис. гектарів, що майже на 4 відсотки більше, ніж минулого року. Наймасовішими є посіви озимої пшениці — майже 152 тис. га. Серед площ, які сільськогосподарські підприємства засіяли найбільше, — Сокальський (13,7 тис. га) та Золочівський (11,5 тис. га) райони. Як розповіла директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Наталія Хмиз, жнива на Львівщині розпочалися із Пустомитівського району. Там вже обмолотили перші гектари озимого ячменю. Про це йшлося на обласній нараді «Жнива-2016», яка відбулася днями у с. Оброшине.

До слова, нараду із виробниками зернових культур, представниками елеваторів та дотичних до жнив служб у с. Оброшине очолив перший заступник голови облдержадміністрації Ростислав Замлинський. Під час дискусії аграрії області ознайомились із тим, як у найкоротші терміни провести цьогорічні жнива, ефективно використати людський та технічний потенціал. Також вони мали змогу перейняти досвід Інституту сільського господарства Карпатського регіону НААН України із вирощування та збирання зернових культур.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львівська область.

У підвалі одного з гаражів Бердянська на Запоріжжі виявлено чотири ящики гранат, два гранатомети з пострілами, тисячі патронів різного калібру, вибухові речовини і дві протитанкові міни. Правоохоронці розшукують власника підпільного арсеналу, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Переповнений пасажирами електропотяг Жмеринка—Київ у неділю зробив вимушену зупинку неподалік від Козятина на станції Кордишівка через повідомлення про замінування. Із вагонів евакуювали понад тисячу пасажирів. Правоохоронці не знайшли жодних вибухових чи небезпечних предметів, *повідомляє наш власкор Віктор Скрипник*

Ігор БАЛАФІН: «Після спаду настає піднесення»

Як після ночі неодмінно настає день, так і в економіці після стагнації рано чи пізно розпочнеться піднесення. Звичайно, зважаючи на глибину нинішньої кризи, дасться це непросто. Одні намагаються перечекати, зберігши хоча б те, що є. Для інших криза стала своєрідним батогом, який, навпаки, підганяє не вичікувати, а грати на випередження. Серед тих, хто в нинішніх умовах нарощує виробництво — ТОВ «Кнауф Гіпс Скала», що діє у Борщівському районі на Тернопільщині. Про нинішні реалії і перспективи розмова з генеральним директором товариства Ігорем Балафіним.

Ігор Балафін на виробництві.

— Ігоре Євгенійовичу, будівельну галузь нині в Україні, по суті, покладено на лопатки, а ви нарощуєте видобуток і виробництво гіпсу. Як це зрозуміти?

— Буду відвертий. Нарощування відбувається здебільшого за рахунок перерозподілу ринку. Поклади гіпсу в Україні розташовані на Донбасі та вздовж Дністровського каньйону. З відомих причин Донбас нині значно скоротив видобуток і реалізацію гіпсового каменю, тож споживачі беруть необхідний матеріал у Західній Україні. І хоч ми створювалися передусім для забезпечення сировиною заводів компанії «Кнауф», тепер намагаємося задовольнити заявки всіх, хто про це просить. Навіть конкурентів німецької компанії «Кнауф», дочірнім підприємством якої ми є. Продаємо також гіпс підприємствам Білорусі, які є нашими давніми партнерами. Маємо нових клієнтів у центрі, на півдні України. Щоправда, доводиться працювати «з коліс». Якщо раніше планували поставки заздалегідь, то тепер робити це неможливо. І не лише у зв'язку з нестабільністю ринку. Найбільшою проблемою є дефіцит рухомого складу, а саме напіввагонів для сипучих матеріалів. «Укрзалізниця» не може задовольнити попит підприємств, замовляємо їх у приватних фірмах, а це дорожче, тож доводиться балансувати між перевізником і замовником, звісно, не забуваючи і про свій інтерес. На сьогодні це найбільша проблема. Через неї не можемо виконати приблизно третину замовлень.

— Наступного року «Кнауф Гіпс Скалі» виповниться десять. Який рік був найуспішніший для підприємства?

— 2008-й, коли ми вийшли на стовідсоткову потужність — півмільйона тонн продукції. Найскладнішим можна вважати 2014-й, коли виробництво щебеню скоротилося в рази. Починаючи з 2015 року розпочалося зростання. Сьогодні спостерігається позитивна динаміка. Якщо в першому півріччі минулого року ми реалізували 50 тисяч тонн щебеню, то за травень і першу половину червня нинішнього — 72 тисячі тонн. Сподіваємося вийти до кінця року більш як на 200 тисяч тонн. Про віддалену перспективу говорити не випадає. Відновлення темпи роботи будівельної галузі — запрацюємо на повну потужність. До позитиву можна віднести отримання нашим колективом міжнародного стандарту безпеки праці OHSAS 18001:2007. Питанню безпеки праці в компанії «Кнауф» надають особливу увагу, тим паче в гірничодобувній галузі, тому вважаємо це певним здобутком. Умови праці, а також її продуктивність поліпшить і новий потужний екскаватор, придбаний торік.

— Стрибки у виробництві не могли не позначитися на роботі колективу. Довелося перебудуватися?

— І кардинально. Працювали у дві зміни, тепер в одну. Кількість працюючих поступово довели до 30 осіб — скоротили понад половину. Оптимізація переважно зачепила інженерно-технічний персонал. Тим, хто залишився, довелося паралельно освоювати нові обов'язки. Робітники в кар'єрі також готові за потреби замінити одне одного. Свої корективи в роботу внесли і мобілізаційні хвилі: двоє наших працівників уже відслужили в лавах Збройних Сил і повернулися до роботи, четверо нещодавно пройшли медичну комісію. Ще більше на плинність кадрів впливає виїзд людей на заробітки за кордон. Така тенденція, на жаль, наростає.

— Соціальний пакет вдалося зберегти?

— Не лише зберегти, а й дещо наростити. Якщо порівнювати з 2014-м, то рівень зарплати зріс. Працівники отримують премію на оздоровлення під час відпустки. Але ми розуміємо: реальна зарплата, враховуючи валютний курс, рівень інфляції, зменшилась.

— На вашу думку, які законодавчі ініціативи потрібні сьогодні, щоб нормально працював бізнес? Отже, якби народним депутатом були ви, то...

— Знаєте, ініціатив є багато: хороших і різних, я не встигаю стежити за всіма. Будь-які реформи суспільство переносить хворобливо. Можна потерпіти, коли видно світло в кінці тунелю. А якщо ні? На мою думку, бізнесу не потрібно допомагати, лише б не заважали. Сплачує підприємство податки, наповнює бюджет, не порушує законодавство, то нехай працює. Якщо подивитися на рейтинг сприятливості умов ведення бізнесу у країнах за версією Всесвітнього банку (Doing business), то Україна десь на 83-му місці зі 189. Тож простір для вдосконалення є.

— Деякі керівники змінювали політичну орієнтацію відповідно до зміни влади: то в одну партію вступлять, то в іншу... Ви ж дотримуєтеся нейтралітету. Це принципова позиція?

— Нейтралітет — позиція компанії «Кнауф», яка працює в багатьох країнах Європи, Азії, Америки, в тому числі там, де тривають конфлікти. Головне — бізнес. Ми орієнтовані на внутрішнього споживача, тому зацікавлені у спокої і стабільності. У цьому разі — в Україні.

— Як складаються стосунки з місцевою владою, яка доволі часто змінюється?

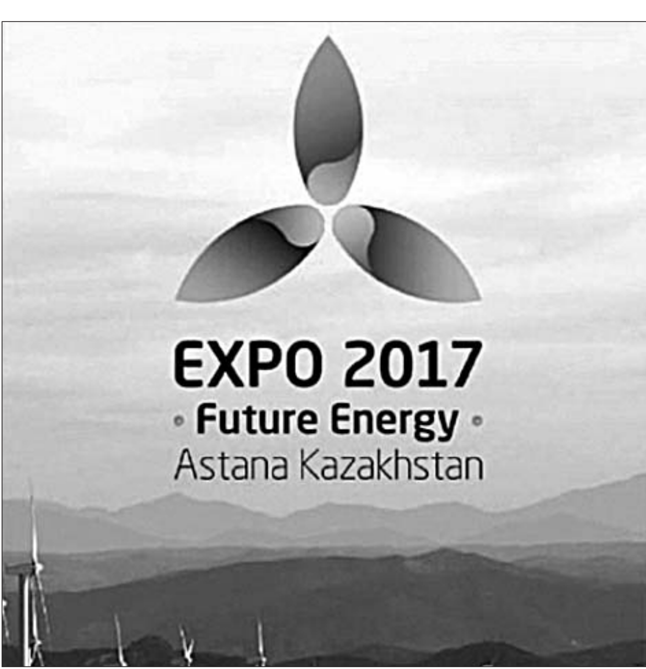
— Нормально. Є розуміння з головою облдержадміністрації Степаном Барною. Намагаємося відгукуватися на запити влади Борщівського району. Щоправда, з відомих причин масштаби благодійності довелося дещо зменшити, адже вони залежать від того, що заробимо. Тепер ми сконцентрувалися передусім на вирішенні соціальних питань. Зокрема, разом із партнерами брали участь у канадському проекті реконструкції дитячого відділення центральної районної лікарні. Його нещодавно відкрили. Виконуємо умови договору про співпрацю із Сков'ятинською сільською радою, на території населених пунктів якої працюємо. Допомагаємо освітнім і медичним закладам, брали участь у газифікації сіл. Зрештою, щорічні відрахування за користування надрами в сумі понад 1700 тисяч гривень плюс 200 тисяч гривень благодійних внесків, погодьтеся, більш ніж вагомо для бюджету сільської ради. Хотів би подякувати за злагоджену роботу і своєму колективу. Оптимізація іноді йде на користь: кожен працівник на виду, кожен працює з повною віддачею, бо хоче заробити, утримати сім'ю, жити і трудитися у своїй країні, а не поневірятися по закордонних заробітках. Гадаю, для цього непогані перспективи як у підприємства, так і в його працівників. Після кожного спаду рано чи пізно починається піднесення.

— Вдячна за розмову. Успіхів!

Розмовляла
Людмила НАКОНЕЧНА.
Фото надано автором.

ЕКСПО 2017 — база для створення Міжнародного Фінансового Центру

Міжнародна спеціалізована виставка «Астана ЕКСПО-2017» відбудеться в місті Астана в 2017 році. І присвячена вона буде енергії майбутнього! Після її закінчення створять Міжнародний фінансовий центр «Астана» — свого роду, фінансовий хаб.

Своїх перших відвідувачів МФЦА вже зможе прийняти в 2018-му. Цю дату декларує Кайрат Келімбетов — керуючий центром «Астана».

Багато західних інвесторів поставилися до ідеї створення зі скептицизмом, а російські — з побоюванням, що Астана ризикує стати новою офшорною зоною, адже потенціал у Казахстану зайняти нішу «фінансової гавані» Євразійського регіону є.

Підготовку до створення ядра фінансової інфраструктури — центру «Астана» уряд Казахстану розпочав не вчора. Запущений у 2015 році президентський план «100 конкретних кроків» чітко регламентує, як має змінитися держава для того, щоб отримати новий імпульс економічного, а отже, політичного і соціального розвитку. І ось саме створення міжнародного фінансового центру зіграє в цьому важливу роль. Наприклад, компанії, які зайдуть в МФЦА, отримають безпрецедентні умови: відсутність зобов'язань сплачувати податки протягом 50 років (це стосується ПДВ за імпорту сировини та матеріалів, що використовуються для інвестиційних проектів), реально працюючу англосаксонську модель права, а також особливий візовий і валютний режими.

Що стосується оперативної роботи фінцентру то, за словами Кайрата Келімбетова, планується, що в «Астану» перенесеться казахстанська біржова торгівля, де й проходитиме IPO всіх держкомпаній. Тут-таки через МФЦА активи Національного фонду і Єдиного накопичувального пенсійного знайдуть своїх управлінців. А ще, за задумом, на біржі фінансового центру планують розміщувати державні ісламські цінні папери.

Навіть керівник фінансового центру розуміє, що це великий і складний проект, але «команда», що працює над створенням фін центру, чітко розуміє, що важливо зуміти зацікавити регіон перетворити МФЦА на центр надання фінансових послуг у рамках «економічного поясу Шовкового шляху». Необхідно зайняти цю нішу і почати поступово розвиватися.

...«Ми сподіваємося на участь міжнародних фінансових організацій, великих бізнесменів, які прийдуть у Казахстан, переконаються, що тут можна працювати. Упевнений, що за всебічної підтримки діяльність у рамках цього проекту буде цікава», — підкреслив президент Казахстану Нурсултан Н. на зустрічі із членами ради з управління МФЦА.

Члени ради з управління «Астаною» відзначають, що в разі виконання всіх передбачених законодавчих норм і умов роботи фінцентру, Казахстан увійде до невеликої групи країн, які змогли інтегруватися в сучасний струмінь розвитку державного потенціалу. Євразійський регіон таких майданчиків не має. Казахстан і «Астана» можуть стати першим і єдиним «центром» для створення міжнародного ядра фінансової інфраструктури.

За планом, МФЦА надаватиме послуги для ринків Киргизстану, Узбекистану, Таджикистану, а в подальшому Монголії і Кавказу.

У рамках економічного форуму в Санкт-Петербурзі Нурсултан Назарбаєв зазначив, що значно знизився рівень інвестицій з Росії в Казахстан, а також запросив підприємців РФ працювати на майданчику МФЦА «Астана».

За словами зарубіжних фінансових аналітиків, насправді створення фінцентру в Казахстані — ідея непогана. Нині в країні сприятливий економічний клімат: національна валюта вже пережила низку девальвацій, а вся макроекономіка перейшла на курс інфляційного таргетування, відповідно, ціни в Казахстані тепер на прийнятному для інвесторів і компаній рівні. Тим паче що діє акція з передачі великих і серйозних державних підприємств у приватні руки.

Проведено переговори з Лондонською фондовою біржею і біржею металів, NASDAQ, Чиказькою товарною біржею, NASDAQ Dubai, Нью-Йоркською фондовою біржею на предмет створення спільної високотехнологічної біржової інфраструктури МФЦА.

Незважаючи на залучення іноземних гравців на майданчик МФЦА, аналітики вважають, що не можна залишати збоку і місцевих гравців, які в майбутньому можуть стати наступниками технологій і способу ведення бізнесу. Тим паче що іноземні компанії можуть іти і приходити. А впровадження нових бізнес-технологій дасть змогу казахстанським гравцям розвивати якісні фінансові послуги, що може стати мультиплікативним ефектом, коли бізнес-модель поширюється і на внутрішньому ринку.

Луцьк отримав шанс знову стати портовим містом

Принаймні перші кроки для цього вже зроблено. В місті створено товариство з обмеженою відповідальністю «Річковий порт «Луцьк». Воно має конкретні плани по відновленню вантажних і пасажирських перевезень річкою Стир.

Від давньої Плитниці до РАЕС

Ще й досі на картах навпроти Луцька стоїть якірець, який означає, що місто має пристань чи порт. Формально складачі мап праві: постановою Кабінету Міністрів України від 12 червня 1996 року №640 ріка Стир від Луцька до гирла оголошена судноплавною, і цього її статусу ніхто не скасовував. Хоча судноплавство на Стиру припинено ще 1997 року.

Здавалось би, назавжди. На щастя, ще не перевелися серед нас романтики і відчайдухи. Через двадцять років у лучан знову зажевріла іскра надії, що на Стир усе ж таки повернеться річковий флот. Подарував її нам молодий підприємець Олег Карбалай. Цього року він зареєстрував ТзОВ «Річковий порт «Луцьк», придбав земснаряд і теплохід-буксир, готує відповідні документи для розчищення і поглиблення русла Стиру.

Стоїмо разом на березі ріки на місці, де має бути виробничий майданчик підприємства. Робітники саме готують до роботи земснаряд, навішують на нього трубопровід для відведення пульпи. Цю потужну техніку привезли з Польщі і нещодавно Стиром прибуксирували в Луцьк. Шлях, за словами Олега Володимировича, був нелегким. На півсотні кілометрів майже двадцять разів сідали на мілину, декілька разів так, що доводилося витягувати себе лебідкою, зачепившись тросом за прибережні дерева. І це при тім, що осадка земснаряда всього 35—40 сантиметрів. Стан ріки, за словами мого співрозмовника, жахливий. Безліч повалених і затоплених дерев, відмілини. А щодо Луцька, то тут дно Стиру буквально вкрите шаром скляних і пластикових пляшок, битого скла і різного непотребу. Не краща ситуація і в місті Рожище, через яке теж довелося плисти.

Щодо найближчих планів, то річковики планують встановити і відрегулювати двигун на єдиному поки що буксирі. Він поки що на стапелях. Потужності буксира дозволяють йому тягнути за собою баржу вагою до 1500 тонн. Щоправда, на Стиру, через його невелику ширину, дозволено буксирувати лише три баржі загальною вагою 250 тонн: перша — 150 і дві наступні — по 50 тонн.

Теплохід водометний, просить уточнити мій співрозмовник, тому шкоди довкіллю не завдаватиме. Одна із проблем нового підприємства — відсутність барж. Проте допоки чиститимуть фарватер, планують збудувати сім-десять одиниць. Є затоплені в Стиру, щоправда, діставати їх буде важко. Принаймні торік волинським рятувальникам не вдалося цього зробити.

Спершу річку чиститимуть на дільниці річковий порт — міст біля села Рованці. Це дасть можливість прогулянковим катерам, будуть і такі, підніматися вверх по течії до південно-східних околиць Луцька, оглядати з ріки панорами старого міста із замком Любарта. На цьому ж етапі планується очистити дно і намити пісок для облаштування міського пляжу біля Ковельського мосту.

Та найбільший обсяг робіт планують виконати вниз по течії у напрямку Крижівського родовища піску, аби згодом транспортувати його баржами в Луцьк. Наступним етапом буде розчистка русла аж до Рівненської атомної електростанції. Олег Карбалай впевнений, що на РАЕС ця пропозиція отримає підтримку.

А те, що Олег Володимирович людина романтична, свідчать його наміри закупити принаймні один прогулянковий теплохід і влаштовувати екскурсійні прогулянки Стиром. Бажаючих здійснити такі мандрівки, вважає він, буде чимало.

Приємно, що тисячолітня історія річкового транспорту на Стиру має продовження. Перша пристань у Луцьку була розташована в урочищі Плитниця неподалік замку Любарта. Саме туди ком'ягами (великими човнами) доправляли річкою камінь для зведення стін фортеці. Потім пристань перекочувала в гирло протоки Стира — Глушець. Там ще й досі збереглися приміщення колишніх судноремонтних майстерень. Лучани ж найбільше пам'ятають Луцький порт біля мосту Бена, що на вулиці Шевченка. Сьогодні він знову повертається на ці береги.

Подібні каравани барж можна було побачити на Стиру ще на початку 1990-х років (фото з архіву автора).

Флот Волині потрібний

А найбільшого розвитку річкові перевезення набули в 1970-1980-х роках. Стир-Горинському управлінню річкового транспорту тоді підпорядковувалися пристані в Луцьку, а також на річці Горинь у місті Дубровиця Рівненської області. На Стиру займалися перевезенням піску в Луцьк, а на Горині — каменещебеневої продукції з кар'єру Янова Долина. Значна частина вантажів по Горині транспортувалася в Білорусь у міста Пінськ та Туров. У звіті управління за 1988 рік зазначалося, що протягом року на транспортних роботах працювало 23 буксири, баржами було доставлено 426,3 тисячі тонн вантажів. Приблизно в таких обсягах здійснювалися перевезення аж до 1992 року. На той час Стир-Горинське управління вже отримало нову назву — Волинський річковий порт, маючи, як і раніше, дві дільниці: в Луцьку і селі Кураші (на Горині). В порту працювало 335 чоловік, які обслуговували 119 одиниць плавзасобів, у тому числі 22 буксири.

У 1990-х роках на Волині та Рівненщині зменшилися до мінімуму обсяги капітального будівництва, скоротилися шляхові роботи, і, як наслідок, упав попит на пісок та каменещебеневу продукцію. У 1994 році волинські річковики востаннє відкрили навігацію на Горині, а в 1996-му — на Стиру. Того року на луцьку пристань надійшло лише 10 тисяч тонн піску. Навіть таку мізерну кількість продавали три роки. Пісок, який раніше щодня розбирався сотнями, а то й тисячами тонн, тепер розкуповували по мішку, причепу легковика або, у найкращому випадку, по вантажівці. Зростали борги перед бюджетом, які на початок 1997 року становили 200 тисяч гривень — величезну як на ті часи суму. Тодішній президент акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот» Микола Славов, бачачи безперспективність Волинського порту, в 1997 році підписує наказ про списання всіх плавзасобів. Їх розрізали і здали на металобрухт. Під різак пішла і техніка колишньої Луцької технічної дільниці водних шляхів, яка перед цим несподівано, як показав час, була приєднана до Волинського порту і згодом разом із ним приватизована. Сталося так, що Волинь позбулася не лише свого флоту, а й технічних засобів догляду за річками.

Луцькі чиновники навіть за тих складних умов ще мали шанс врятувати хоч якусь частину річкового флоту. У березні 2003 року акціонерна судноплавна компанія «Укррічфлот» безплатно передала в комунальну власність міста Луцька весь майновий комплекс річкового флоту, для створення управління по обслуговуванню річки Стир у межах міста. Та міська рада, не зробивши жодного кроку, аби скористатися подарованим багатством, цю можливість бездарно згаяла.

Стир шукає господаря

Зараз у Луцька знову з'явився шанс стати портовим містом. Та чи скористається воно такою можливістю, залежатиме від підтримки його керівництва, а також зацікавленості місцевих підприємців, насамперед будівельників. Адже річковий транспорт — найдешевший. В 1970-1970 роках за добу кількома караванами барж на пристань Луцька доставляли 1000-1250 тонн піску. Тепер його возять вантажними машинами за п'ятдесят кілометрів з-під села Сокіл Рожищенського району. Розбиваються дороги, спалюється в десятки разів більше пального, забруднюється повітря. Якість піску теж поступається річковому, який добували в кар'єрі Чебені.

Свою позицію повинна виявити і обласна влада. Стир, як судноплавна (і не тільки) ріка, гине. Не проводяться трально-очисні роботи, не розробляються перекати, не піднято з дна кілька затоплених барж, не закріплюються береги в місцях їх розмивання. Все це негативно впливає на екологічну ситуацію в області, спричиняє підтоплення населених пунктів... Область, яка постійно потерпає від великих повеней, фактично не має плавзасобів, аби за необхідності вплинути на критичну ситуацію. Тому потрібно всіляко підтримувати організацію, яка б могла взяти на себе забезпечення належного стану ріки Стир. Що в такій ситуації повинен зробити справжній господар? Правильно! Знайти іншого, який зміг би все це втілити. Отже, даємо адресу. А чи скористаються?!

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Земснаряд уже майже готовий до роботи.

САМОВРЯДУВАННЯ

Бюджет рад залежить від активності громади

У рамках проекту «Ефективне місцеве самоврядування. Досвід Польщі в Україну» керівники місцевих органів влади з декількох районів Харківщини (об'єднаних громад і місцевих рад, які розглядають можливість об'єднання) протягом тижня вивчали досвід найближчих європейських сусідів із Малопольського та Підкарпатського воєводств.

— Проект спрямований перш за все на стимулювання подальшого процесу об'єднання громад, — повідомила керівник Харківського офісу реформ Діана Баринова. — На зміну свідомості керівників рад, людей, від яких залежить розвиток сільських територій. Його реалізація була б неможлива без особистої участі та підтримки Харківської обласної державної адміністрації й Генерального консульства Республіки Польща в місті Харкові.

За інформацією Діани Баринової, візит харків'ян до Польщі розпочався із зустрічі з Генеральним консулом України в місті Кракові Олегом Мандюком. Під час заходу обговорили процес реалізації реформи місцевого самоврядування в Україні, налагодження співпраці з польськими колегами та реалізацію спільних проектів. Згодом делегація ознайомилася з роботою Малопольського агентства регіонального розвитку, яке, за оцінкою експертів, є найуспішнішим і найефективнішим на території Польщі. Представники самоврядування Харківщини відвідали сільськогосподарську дорадчу службу, розташовану в Кракові.

— Під час зустрічі говорили про проблеми сільських територій України та про шляхи їх розв'язання, — продовжує Д. Баринова. — Пан Ярослав Бомба — директор сільськогосподарської дорадчої служби — підкреслив, що Україна, зокрема Харківщина, мають значний аграрний потенціал, який необхідно вдосконалювати та розвивати. А для цього потрібно навчати і малих фермерів, і сільських голів, і депутатів. Кожна місцева влада Польщі має у складі виконкомів фахівців, які відповідальні за ведення сільського господарства на їхніх територіях і зацікавлені у підвищенні ефективності АПК. Подібний досвід цікавий як для українських аграріїв, так і для представників місцевого самоврядування.

Керівники органів місцевого самоврядування Харківщини відвідали місто Мисленіце й ознайомилися з досвідом роботи уряду міста. Директор уряду міста й гміни (найменшої адміністративної одиниці Польщі) Мечислав Кесек розповів головам громад Харківщини про організацію роботи гміни, підходи до розвитку територій і розв'язання повсякденних проблем.

Ще одним місцем зустрічі стало місто Лежайськ. Бургомістр міста пан Іренеуш Стефаньски обирається на цю посаду протягом трьох каденцій. З моменту його приходу до управління бюджет гміни зріс у 10 разів. Це відбувається за рахунок залучення бізнесу та жителів на територію шляхом створення комфортних умов як для життя, так і для здійснення підприємницької діяльності. Велику зацікавленість представників місцевого самоврядування викликали нестандартні підходи уряду міста до питань щодо управління відходами. Вони дададуть змогу не тільки підтримувати чистоту на території міста, а й поповнюють бюджет.

Уряд міст Мисленіце, Лежайськ і гміни Вишнева висловили свою готовність до подальшої співпраці з українськими колегами й зацікавленість у підписанні партнерських угод.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Чи стане Дніпро ІТ–шною столицею?

Підприємці та викладачі вузів намагалися знайти спільну мову за круглим столом

Нещодавно в Дніпропетровській ОДА представники провідних ІТ-компаній регіону обговорювали з працівниками навчальних закладів перспективи співробітництва на ниві освіти молоді. Захід відбувся за сприяння і з участю співробітників облдержадміністрації.

Виклики часу

Від імені працівників «цифрової» індустрії зустріч відкривав директор асоціації «Інформаційні технології України» Віктор Валєєв. Він розповів про бажання українських компаній співробітничати з навчальними закладами. А також про те, що в рамках асоціації є розуміння необхідності надавати вишам підтримку в розробці освітніх програм.

— Дуже хотілося, щоб Дніпро став східною столицею ІТ в Україні. Кожне робоче місце в цій індустрії, а їх сьогодні 8—10 тисяч, створює ще два-три в економіці. Але український ринок дуже малий, — заявив Валєєв. — Тому необхідно орієнтуватися насамперед на експорт. А там жорстока конкуренція. У країнах, що розвиваються, ІТ має потужну державну підтримку.

Говорячи про перспективи класичної освіти, ІТ-шник зазначив, що проблема має комплексний характер. Тут і скорочення державного фінансування, і «вимивання» досвідчених кадрів з освіти в бізнес, і загальна деградація математичної «школи». Тим часом у школах інформатику зазвичай викладають трудовики, оскільки це не основний предмет програми. А ті завдання з математики, які зараз даються на іспитах, можна, на думку Валєєва, просто розв'язувати у думці, навіть без паперу — різниця з 1991 роком разюча, і не на користь нової програми.

Зазначили присутні й низький рівень підготовки абітурієнтів, які вступають до вишів. З'ясувалося, проблема в тому, що випускники спеціалізованих математичних факультетів не мають права викладати в школах, оскільки в їхніх дипломах це не передбачено. Як наслідок — «справжню» математику та «інформаційні технології» читати школярам практично нікому.

Ще один виклик традиційним вишам — розвиток приватних навчальних закладів.

— Якщо приватний навчальний заклад за 5—6 місяців може дати студентові затребувану професію, та ще й з гарантованим працевлаштуванням, то навіщо людині гаяти кілька років? — зауважив В. Валєєв. — Очевидно, що якщо нічого не зміниться, то це — вирок традиційній системі освіти.

Чи є вихід?

Вихід зі ситуації, що склалася, представники ІТ-компаній бачать у спільній з вишами викладацькій роботі й розробці спільних освітніх програм.

— Тема ІТ-освіти в Україні надзвичайно актуальна. Ми хочемо зрозуміти, як можемо співробітничати з ВНЗ регіону, які проекти можемо реалізовувати, щоб поліпшити якість освіти, — заявила на зустрічі директор регіональної філії компанії «Luxoft» Олена Власюк. — Нам потрібні кваліфіковані кадри, і ми готові допомагати в цьому навчальним закладам.

Перспективи співробітництва поки що тільки намічаються.

Однак своє співробітництво підприємці й викладачі бачать, як з'ясувалося, дещо по-різному. Так, представників бізнесу цікавить суто прикладний аспект. Вони готові навчати студентів актуальних на нинішній момент часу речей — тем, які затребувані в індустрії. Для цього ІТ-шники готові приходити у виші з лекціями. А викладачі з таким підходом не зовсім погоджуються.

Представники вишів головну проблему бачать у низькій мотивації своєї праці й не проти, щоб компанії підтримали їх матеріально. Приміром, через залучення до реалізації спільних бізнес-проектів. Це, на думку педагогів, дозволить вишам зберегти викладацькі кадри й скорегувати навчальний процес у потрібний бізнесменам бік. А бачити програмістів як своїх колег професійні педагоги вочевидь не дуже прагнуть. «Не завжди хороший програміст є і хорошим викладачем», — резюмували представники навчальних закладів. «Не завжди хороший педагог знає, як правильно писати програми», — парирували айтішники.

У Дніпра є все, що потрібно

Незважаючи на певні відмінності в поглядах на перспективи співробітництва, точки дотику у вишів і ІТ-бізнесменів все-таки є.

— Форм співробітництва може бути дуже багато. Це й рекомендації з навчального процесу, організація практики для студентів, а також активна популяризація професії серед молоді, — вважає директор регіональної філії компанії «Luxoft» Олена Власюк.

Важливим етапом популяризації сучасних технологій можуть стати олімпіади з програмування, робототехніки та «фінтеху», вважає директор асоціації «Інформаційні технології України» Віктор Валєєв.

— Дніпру сам Бог велів проводити олімпіади з робототехніки та «фінтеху», все це в місті активно розвивається. Тут є активні компанії, потужна індустрія і підтримка влади, — зазначив він.

Представники Дніпропетровської ОДА традиційно обіцяли присутнім усіляку підтримку й цілковите сприяння в будь-яких ініціативах. Головною метою заходу місцева влада бачить у розробці «дорожньої карти» співробітництва.

— Це вже не перша зустріч в ОДА, присвячена співробітництву навчальних закладів області з ІТ-компаніями. Сьогодні обговорюємо, як можна використовувати їх потенціал на Дніпропетровщині, — сказала начальник управління інформаційних технологій і електронного урядування ОДА Тетяна Шаповалова.

Чи вийде з таких зустрічей щось корисне, покаже час. А поки Дніпропетровська облдміністрація запрошує всіх небайдужих приєднуватися до ІТ-волонтерського руху. Щосереди всіх бажаючих співпрацювати з ОДА в ІТ-сфері чекають на робочих зустрічах по середах (початок о 15.00) за адресою: пр. Поля, 1, зал 322. Обіцяють надати і приміщення, і техніку, і підтримку.

Аркадій АВРАМЕНКО.
Дніпро.

Фото надане Дніпропетровською ОДА.

Практичні заняття провели у розсаднику

Незважаючи на канікули, практичне заняття у розсаднику, який за ними закріплений, провели гуртківці Кам'яницького шкільного лісництва** (на знімку). **Хлопці і дівчата знають: за кожним деревцем, яке посадили навесні, слід доглядати цілий рік. На цьому наголосив і їхній авторитетний наставник, директор Ужгородського держлісгоспу Василь Кий, котрий розповів юним лісівникам багато цікавого й побажав здобути добрі практичні знання.

Далі інструктаж із техніки безпеки провів лісничий Кам'яницького лісництва Олександр Турянчич і водночас розповів про терміни роботи в лісовому розсаднику, технологію вирощування посадкового матеріалу методом зеленого живцювання і сівби насіння різних порід. Після школярі доглядали за живцями туї звичайної та самшиту вічнозеленого у парнику і за посівами сосни чорної, модрини європейської, ялиці білої, дуба скельного, дуглассії зеленої вже у розсаднику. Один із кращих юних лісівників, учень одинадцятого класу Владислав Іськович — багаторазовий переможець обласних і всеукраїнських зльотів учнівських лісництв — розповів, що ***такі практичні заняття у розсаднику і у лісництві приносять велике задоволення і дають багато знань, які потім пригодяться у дорослому житті.***

А ще Владислав готується вступати на факультет лісогосподарського спрямування і лише думає, який і в якому місті вуз йому обрати.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане автором.

Оцифрують принади області

Івано-Франківщина розпочинає співпрацю з компанією Google. Про перспективи участі в проекті «Цифрове перетворення України» йшлося на його презентації в ОДА. Представники компанії зустрілися з керівництвом обласної влади, об'єднаних громад, громадської організації «Суспільна амністія» та депутатами місцевих рад.

Насамперед координатор програми «Україна інформаційна» Олексій Сивак наголосив, що інновація є проектом комунікацій з органами місцевого самоврядування та виконавчої влади. «Цифрове перетворення України» дає можливість отримати платформу від Google з відображенням найпривабливіших туристичних об'єктів, що допоможе популяризувати та широко висвітлювати рекреаційні можливості краю. Зрештою, і не тільки їх. Адже в регіонах України, де проект вже реалізовано (Львів, Рівне, Одеса, Миколаїв), функціонують 3D маршрути, 3D тури у форматі відео, карти інвестиційної привабливості регіону тощо. Присутні на зустрічі погодились, що мальовничі міста і села Прикарпаття вже давно пора перенести з топографічних карт на більш сучасні носії, щоб розповідати про себе світові за допомогою цифрових технологій. Нині представники платформи очікують на місцеві пропозиції щодо того, яку прикарпатці хочуть показати свою область та спільно визначатимуть найцікавіші та найпривабливіші населені пункти і об'єкти, що незабаром будуть показані на інтерактивних картах Google.

ДОВІДКОВО

Кампанія цифрового перетворення регіонів України — це державно-приватне партнерство для розвитку регіонів за допомогою використання цифрових технологій. Її мета — підвищення інвестиційної та туристичної привабливості областей за допомогою сучасних інтернет-інструментів. Партнерами проекту виступають Google Україна, обласні державні адміністрації, обласні ради, місцеві ради, туристичні та бізнес-асоціації, виші, місцеві неурядові організації, громадські активісти.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" на електронному торговельному майданчику Товарної біржі "ПЕРША УНІВЕРСАЛЬНА БІРЖА "УКРАЇНА"

Номер лоту:	210759
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами №14-06V від 27.04.2006, №16-07П від 30.10.2007 та №18-09П від 19.02.2009 та договорами забезпечення виконання зобов'язань
Місце проведення аукціону:	http://birga-ukraine.com.ua
Дата проведення аукціону:	03 серпня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/54-brokbiznesbank/4806-03082016

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

Продовжено строк здійснення процедури ліквідації ПАТ "ОМЕГА БАНК" та продовжено повноваження ліквідатора ПАТ "ОМЕГА БАНК" Караченцева А. Ю. до 05.07.2017 включно.

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М.Кривоноса, 25, каб. 28) викликає **Максимова Володимира Олександровича** на 09 год. 30 хв. 23 серпня 2016 року як відповідача у цивільній справі № 740/1050/16-ц 2-2337/16 за позовом Гадомського Дмитра Віталійовича до Максимова Володимира Олександровича, Державної служби інтелектуальної власності України про дострокове припинення дії свідоцтва України на знак для товарів та послуг та зобов'язання вчинити дії.У разі неявки, справу буде розглянуто за відсутності відповідача.

Суддя Солом'янського районного суду м. Києва. *В.В. Українець.*

Вважати недійсним оголошення, опубліковане в газеті "Голос України" № 121 (6375) від 02 липня 2016 року, про проведення аукціону з продажу активів, що обліковуються на балансі ПАТ "Західінкомбанк" на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ", (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") - https://www.aukzion.com.ua.

Диплом спеціаліста ХА № 34861573, виданий Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого 14.06.2008 р., на ім'я Василюка Анатолія Лук'яновича, **вважати недійсним.**

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС" у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки ОСЦПВВНТЗ:
серія АВ №№ 3455756; 3455778; 3455798; 3455799; 3455800; 6886579; 9355961
серія АС №№ 2115993; 2121163; 8524309; 2132083; 2132065-2132073; 2132076-2132077; 8522040-8522044.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на тимчасову адміністрацію в ПАТ "БАНК МИХАЙЛІВСЬКИЙ" повідомляє, що Договір факторингу №1905, що укладений 19.05.2016р. між ПАТ "БАНК МИХАЙЛІВСЬКИЙ" та ТОВ "ФК "ПЛЕЯДА" є нікчемним у відповідності до положень пунктів 2, 3, 7, 9 частини 3-ой статті 38 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

27-06-2016р. під час відпочинку була вкрадена сумка з паспортом громадянки України. Прошу вважати недійсним паспорт на ім'я Ромнової Світлани Ігорівни, серія та номер паспорту АН442256.

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "АКТАБАНК" на електронному торговельному майданчику Товарної біржі "АЛЬЯНС"

Номери лотів:	**12-17, 19-22, 24-29,31-39, 40, 41, 48, 51, 53-63, 66, 68-70, 75.**
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Майнові права за забезпеченими та незабезпеченими кредитними договорами, укладеними з юридичними особами (28 договорів); Майнові права за беззаставними кредитними договорами, укладеними з фізичними особами (23 договори).
Місце проведення аукціону:	*https://tb-alyans.com.ua.*
Дата проведення аукціону:	22.07.2016
Час проведення аукціону:	10:00 - 12:00.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна,правила участі в аукціоні):	*http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/39-aktabank/4803-22072016*

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" на електронному торговельному майданчику товарної біржі "УКРАЇНСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА"

Номери лотів:	141, 142
Коротка назва лоту/номери кредитних договорів:	Право вимоги за кредитними договорами №09-01-03V від 14.03.03, №02-08П від 15.02.08, №01-08П від 25.01.08, №01-09П від 11.02.09, №01-11П від 06.01.11, №07-09П від 25.11.09, №12-07П від 23.08.07, №02-09П від 03.03.09, №13-07П від 30.08.07, №03-12П від 06.03.12, №06-08П від 26.03.08, №07-11П від 17.03.11, №08-11П від 29.03.11, №09-11П від 29.03.11, №01/04-2014 від 30.01.14 та договорами забезпечення виконання зобов'язань
Місце проведення аукціону:	**https://uace.com.ua/**
Дата проведення аукціону:	03 серпня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/54-brokbiznesbank/4807-030820161

ОГОЛОШЕННЯ
Про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "ЗЛАТОБАНК" На електронному торгівельному майданчику Товарної біржи "СТАТУС ЕКСПЕРТ"

Номери лотів:	210340-210540
Коротка назва лоту:	Депозітарії та сейфи
Місце проведення аукціону:	https://torgi.status-expert.com.ua/
Дата проведення аукціону:	05.08.2016
Час проведення аукціону:	з 10 години 00 хв. До 12 години 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/121-zlato/4835-05082016-5

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ((ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "БГ БАНК) на електронному торгівельному майданчику (Товариство з обмеженою відповідальністю "КЕПІТАЛС ПРАЙС")

Номер лоту:	219
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Нежитлові приміщення.
Місце проведення аукціону:	capitals-price.com.ua
Дата проведення аукціону:	19.07.2016
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 11 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/notpaying/liquidation/27-bg-bank/4834-19072016-5

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "КБ "АКТИВ-БАНК" на електронному торговельному майданчику Товарної біржі "Українська універсальна спеціалізована біржа"

Номери лотів:	210774, 210775, 210776
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами №№ 0801/01, 1016/01, 0606/01
Місце проведення аукціону:	https://uues.com.ua
Дата проведення аукціону:	29 липня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/40-aktyv-bank/4820-29072016

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ Банк "Контракт" на електронному торговельному майданчику ПП "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНСТВО"

Номер лотів:	**№210850-210852**
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Транспортні засоби
Місце проведення аукціону:	*https://torgy.exp-agency.com.ua*
Дата проведення аукціону:	20.07.2016 року.
Час проведення аукціону:	з 10:00:00 до 12:00:00.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/148-bank-kontrakt/4839-212342

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "КБ "НАДРА" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Товарної біржі "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ" (http://e-commodity.fbp.com.ua)

№ лоту	Найменування активу	Початкова ціна лоту (грн.) з ПДВ	Гарантійний внесок (грн.) без ПДВ.
5329	Нежитлова будівля, площа 1122,3 кв.м., за адресою Кіровоградська обл., м. Олександрія пр. Леніна,66	3 173 760,00	317 376,00

Покупцю в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися з майном до подачі заявки на участь в аукціоні.
Лоти виставляться на повторні торги. Ціна лоту № 5329 знижена на 20% від первісної початкової ціни лоту.

Умови продажу:
1. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення на Товарній біржі "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ" аукціонів з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, що ліквідується. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ТБ "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ" винагороду за проведення аукціону.
2. Аукціон відбудеться за наявності не менше двох учасників та здійснення ними не меньше однієї ставки.
3. Реєстраційний внесок становить - 100,00 грн. (сто грн. 00 коп.) з ПДВ. Гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) без ПДВ від початкової ціни продажу лота. Реєстраційний та гарантійний внески учасником аукціону вносяться на поточний рахунок ТБ "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ", код ЄДРПОУ 37732456, п/р 26006000166001 в ПАТ "БАНК АВАНГАРД", МФО 380946.
4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
5. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни продажу за окремим лотом.
7. Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону, провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 (десяти) робочих днів з дня наступного після закінчення аукціону та підписати договір купівлі - продажу придбаного майна.

Усі витрати, пов'язані з нотаріальним посвідченням договору купівлі - продажу нерухомого майна та його державною реєстрацією - покладаються на покупця - переможця аукціону.
Банківські реквізити продавця: р. № 32079102601026 в Національному банку України у м. Києві, МФО 300001, код ЄДРПОУ 20025456.
Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна за їх місцезнаходженням щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за попереднім записом. За більш детальною інформацією та з приводу огляду активів звертатись до ПАТ "КБ "НАДРА" за адресою: 04053, м. Київ, вул. Січових Стрільців, буд. 15, в робочі дні з 10.00 до 15.00 за попереднім записом по телефону: +38(044) 364-00-66; +38(044) 364 00 67.
Час проведення аукціону: 19.07.2016 року з 11 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону.
Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): http://e-commodity.fbp.com.ua.
Прийом заяв на участь в аукціоні /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ТБ "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ" (http://e-commodity.fbp.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.
Кінцевий строк прийому заяв на участь в аукціоні, оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 15.07.2016 року о 16 год. 00 хв.
Організатор аукціону: ТБ "ПЕРСПЕКТИВА-КОММОДІТІ", 49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 30, тел. (056) 373-95-89, працює щоденно, крім вихідних з 09.00 до 18.00.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні) розміщено на сайті ФГВФО: http://www.fg.gov.ua

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, вночі у східних областях і в Криму, вдень у Приазов'ї невеликий дощ. Вітер північно-західний, 5—10 м/с, вночі на сході й півдні подекуди пориви 15—20 м/с. Температура вночі 11—16 градусів тепла, на узбережжі морів до 20, у Карпатах — 6—11 тепла. Вдень 21—26 градусів зі знаком плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ЛИПНЯ

■ **1687.** Після невдалого походу на Перекоп козацька старшина замість Івана Самойловича обрала гетьманом Івана Мазепу. ■ **1954.** Перший з'їзд діячів української літератури і мистецтва, які перебувають у США і Канаді. ■ **1965.** У місті Калуш Івано-Франківської області став до ладу хімічно-металургійний комбінат. ■ **1977.** Народився Роман Дюмін — старший прапорщик Державної прикордонної служби України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). ■ **2014.** Пішов з життя Володимир (Сабодан) — український церковний діяч, митрополит Київський і всієї України у 1992—2014 роках. Герой України (2011).

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Художня гімнастика. Берлін (Німеччина). Ганна Різатдінова здобула два «золота» на етапі Кубка світу. У вправах з обручем (18.900) і булавами (18.950) наша зірка була першою. До «золотого» дубля Ганна додала ще й «срібло» у змаганнях із стрічкою (18.550).

У групових вправах із 6 булавами і 2 обручами сильнішою виявилася збірна України (18.050), відзначена золотими нагородами.

Плавання. Відкритий чемпіонат Франції. Українець Андрій Говоров виборов дві золоті відзнаки: спочатку на 50 м батерфляєм (22,69 — національний рекорд), потім — на 50 м вільним стилем (21,93), випередивши олімпійського чемпіона француза Флорана Манаду.

Важка атлетика. Тбілісі (Грузія). Чемпіонат світу серед юніорів. Українка Ірина Деха здобула «золото» (вагова категорія до 75 кг). Її результат 254 кг (116 + 138). Вона — чинна чемпіонка Європи серед дорослих — на тбіліському помості, окрім великої золотої медалі, чемпіонка світу заробила ще й мале «золото» у ривку та «срібло» у поштовху.

Українка Олена Шовкопляс виборола три «бронзи» (велику і дві малі) у категорії до 69 кг. А Володимир Гоза (94 кг) у поштовху здобув мале «золото».

Футбол. Стали відомі місце і час проведення відбірного поєдинку до чемпіонату світу 2018 року між збірними України та Ісландії. Він відбудеться 5 вересня в Києві на НСК «Олімпійський» за порожніх трибун. Початок о 21:45 за київським часом.

***

Контрольні матчі наших клубів на зарубіжних зборах.

Путуй (Словенія). **«Зоря» (Україна, Луганськ) — «Рієка» (Хорватія). 1:0. Гол:** Ліпартія, 66.

«Зоря»: Шевченко, Каменюка, Чечер (Ткачук, 65), Форстер, Сухоцький, Гордієнко (Матвєєнко, 84), Чайковський (Гречишкін, 60), Пауліньо (Ярмаш, 65), Любенович (Ліпартія, 58), Квасов (Безбородько, 46), Кулач.

***

Лоенен (Нідерланди). **«Вітесс» (Нідерланди, Арнем) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:0. Голи:** Чжан, 20, ван Берген, 57.

«Шахтар»: Каніболоцький (Сарнавський, 66), Данченко, Кривцов, Ордець, Ісмаїлі, Танковський, Малишев, Марлос (Нем, 66), Тайсон (Зубков, 76), Феррейра (Дентiньо, 66), Едуардо (Тотовицький, 66).

***

Шван (Австрія). **«Динамо» (Україна, Київ) — «Лудогорець» (Болгарія, Разград). 2:1. Голи:** Буяльський, 2, Беседін, 71 — Кафу, 3.

«Динамо»: Шовковський (Рудько, 46), Лук'янчук (Очігава, 60), Антунеш (Макаренко, 60), Морозюк, Селін, Сидорчук (Корзун, 46), Буяльський (Теодорчик, 60), Федорчук (Андрієвський, 60), Гонсалес (Мякушко, 18), Громов (Беседін, 60), Мораес (Гладкий, 46).

Вилучено Моці («Лудогорець», 42, два попередження).

Табло

Футбол. Євро-2016. Матчі 1/4 фіналу.

1 липня.

Вельс — Бельгія. 3:1. Голи: Найнгголан, 13, Вільямс, 31, Робсон-Кану, 55, Воукс, 86.

Вельс: Геннессі, Честер, Вільямс, Девіс, Аллен, Ледлі (Кінг, 78), Ремзі (Коллінз, 90), Тейлор, Гантер, Робсон-Кану (Воукс, 80), Бейл. **Тренер** — Кріс Коулмен.

Бельгія: Куртуа, Меньє, Алдервейрелд, Денайє, Джордан Лукаку (Мертенс, 75), Найнгголан, Вітсель, Карраско (Феллаіні, 46), де Брейне, Азар, Ромелу Лукаку (Батшуаї, 83). **Тренер** — Марк Вільмотс.

Рефері — Дамір Скоміна (Словенія).

Лілль. «П'єр Моруа». 45 936 глядачів. 18 градусів. Дощ.

2 липня.

Німеччина — Італія. 1:1 (пенальті — 6:5). Голи: Езіл, 65, Бонуччі, 78 (п). **Післяматчеві одинадцятиметрові реалізували** Кроос, Дракслер, Гуммельс, Кіммiг, Боатенг, Гектор — Інсіньє, Бауарлі, Джаккеріні, Пароло, Де Шільо; **не реалізували** Мюллер (воротар), Езіл (стійка), Швайнштайгер (повз) — Дзадза (повз), Пеле (повз), Бонуччі (воротар), Дарміан (воротар).

Німеччина: Нойєр, Геведес, Боатенг, Гуммельс, Гектор, Гедіра (Швайнштайгер, 16), Кроос, Кіммiг, Езіл, Мюллер, Гомес (Дракслер, 72). **Тренер** — Йоагім Льов.

Італія: Буффон, Бардзальї, Бонуччі, К'єлліні (Дзадза, 120+1), Стураро, Пароло, Джаккеріні, Флоренці (Дарміан, 86), Де Шільо, Пеле, Едер (Інсіньє, 108). **Тренер** — Антоніо Конте.

Рефері — Віктор Кошшої (Угорщина).

Бордо. «Матмю Атлантик». 38 764 глядачі. 20 градусів.

3 липня.

Франція — Ісландія. 5:2. Голи: Жиру, 12, 59, Погба, 20, Пайє, 43, Грізманн, 45, Сігторссон, 56, Б'ярнасон, 84.

Франція: Льоріс, Санья, Юмтіті, Косельні (Мангала, 72), Евра, Погба, Матюйді, Сіссоко, Грізманн, Пайє (Коман, 80), Жиру (Жиньяк, 60). **Тренер** — Дідьє Дешам.

Ісландія: Галльдоурссон, Севарссон, Арнасон (Ігнасон, 46), Рагнер Сігурдссон, Скуласон, Гудмундссон, Гуннарссон, Гильфі Сігурдссон, Б'ярнасон, Сігторссон (Гудйонсен, 83), Бедварссон (Фіннбогасон, 46). **Тренери** — Ларс Лагербек; Геймір Гадльгрімссон.

Рефері — Бьорн Кейперс (Нідерланди).

Сен-Дені. «Стад-де-Франс». 76 833 глядачі. 16 градусів. Дощ.

***

Розклад матчів 1/2 фіналу.

6 липня. Португалія — Вельс. Ліон. «Стад-де-Люм'єр». 22:00.

7 липня. Німеччина — Франція. Марсель. «Велодром». 22:00.

На марші залишився квартет претендентів

Вельс став єдиною британською командою, яка з 1996 року вийшла до півфіналу великого турніру. Тоді цей результат показала збірна Англії на чемпіонаті Європи. Але родзинка в тому, що для валлійців нинішнє досягнення — перше в історії команди.

У зустрічі проти Бельгії вони пропустили першими, але з відповіддю не забарилися, красень-гол ударом головою поклав Ешлі Вільямс **(на знімку вгорі)**. У другому таймі валлійська збірна ще двічі вразила ворота суперника, якого називали не тільки фаворитом матчу, а й претендентом на титул. Упоратися з цим підопічні Марка Вільмотса не змогли, хоча старалися окремі виконавці, намагалася прийти до тями команда. Однак помилки в обороні й відчуття, що постійно позаду може спалахнути пожежа, підводили бельгійців, які пропустили ще два удари від суперника, котрий «нахабнів» на очах.

Валлійці вчасно налаштувалися на хвилю впевненості, зібралися й грамотно використовували помилки опонента. Звичайно, буде цікаво подивитись на характер і міць британської команди проти португальців у півфіналі.

Валлійці показали, що не без підстав потужно пройшли відбірний етап і тут, на французьких стадіонах, грають яскраво. Та всі ці їхні вдачі списувалися на щось тимчасове, на збіг обставин. Але, як бачимо, це не так. Ми маємо справу з дуже вишколеною і потужною командою, в якій наявні яскраво виражені лідери й зірки. І Бельгія на собі все це добре відчула.

Хоча бельгійці, звичайно, мали кадрові проблеми в обороні. Але спробували компенсувати це жвавим початком, забили навіть швидкий гол. Однак потім намагалися втримати мінімальну перевагу всіма силами, переживаючи за надійність тилів.

А Вельс, котрий починав несміливо, миттєво вловив настрій суперника. І зумів включити волю і, зрештою, відігратися. І вже бельгійці опинилися в ролі психологічно пригніченої сторони.

***

Захопливий поєдинок зіграли збірні Німеччини й Італії. Можливо, прихильники так званого атакувального футболу зауважать, що події були нудні й зовсім нецікаві. Однак ті, кого в футболі насамперед цікавить тактика, отримали величезну насолоду від цього грандіозного протистояння. Не випадково саме Йоагіма Льова та Антоніо Конте — наставників цих суперників — вважають найсильнішими тренерами нинішнього чемпіонату Європи.

Обидва фахівці довели свої команди до неймовірного рівня організованості й збалансованості. Загалом, на думку багатьох, за якістю цей матч поки що є безперечно кращим на турнірі у Франції. Високої драматургії було надто багато. Обмінявшись забитими м'ячами в основний час, з'ясування відносин перейшло до додаткових таймів. А потім знадобилося виконати ще й серію пенальті, яка була неймовірною за рівнем напруження!

Путівку до півфіналу Німеччині приніс Йонас Гектор — не найвідоміший з її основного складу виконавець. Натомість найдосвідченіші Томас Мюллер, Месут Езіл та Бастіан Швайнштайгер свої одинадцятиметрові не реалізували. В італійців фатального промаху припустився Маттео Дарміан.

Варто відзначити блискучу гру під час цієї екзекуції німецького воротаря Мануеля Нойєра **(на знімку в центрі)**, котрий взяв два пенальті.

На жаль, чудова збірна Італії, показавши високий клас на турнірі, їде додому. Попереду в неї новий період уже без Антоніо Конте, який перейде на нове місце роботи. Він тренуватиме знаменитий лондонський клуб «Челсі».

***

У протистоянні господарів чемпіонату та ісландців, котрі своїми виступами раніше наробили галасу, очікуваної боротьби, на жаль, не вийшло. Французи буквально зім'яли суперника. І на перерву пішли ведучи в рахунку — 4:0!

Друга половина матчу майже нічого вже не вирішувала. Хоча варто віддати належне ісландцям, котрі не опустили рук, а намагалися завершити зустріч гідно. І їм це вдалося, вони не зламалися, а моментами демонстрували яскраву гру. І в підсумку північна команда виграла тайм — 2:1. І попри негативний для неї результат, збірна Ісландії залишає Францію з гордо піднятою головою.

А у переможців відзначимо результативну гру Олів'є Жиру **(на знімку внизу)**, котрий забив два м'ячі.

***

Фінальний турнір вийшов на фінальну пряму, залишилися тільки чотирьох претендентів на титул. Квартет визначить фіналістів, і в неділю ми дізнаємося нового чемпіона Європи.

Фото uefa.com.

Сторінку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 48391

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

